

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2026 – Numri: 48

Tiranë – E mërkurë, 4 mars 2026

PËRMBAJTJA

		Faqe
Vendim i Kuvendit nr. 15/2026, datë 12.2.2026	Për miratimin e strukturës, organikës dhe klasifikimit të pagave të personelit me kohë jo të plotë pune të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, që rekrutohet për përpunimin e materialeve zgjedhore.....	3479
Vendim i Kuvendit nr. 18/2026, datë 20.2.2026	Për mosmiratimin në parim të projektligjit “Për disa ndryshime në ligjin nr. 27/2018, ‘Për trashëgiminë kulturore dhe muzetë’”.....	3480
Vendim i Kuvendit nr. 19/2026, datë 20.2.2026	Për mosmiratimin në parim të projektligjit “Për një ndryshim në ligjin nr. 61/2012, ‘Për akcizat në Republikën e Shqipërisë’”, i ndryshuar.....	3480
Vendim i Kuvendit nr. 20/2026, datë 20.2.2026	Për mosmiratimin në parim të projektligjit “Për një shtesë në ligjin nr. 80/2015, ‘Për arsimin e lartë dhe kërkimin shkencor në institucionet e arsimit të lartë në Republikën e Shqipërisë’”.....	3480
Vendim i Kuvendit nr. 21/2026, datë 20.2.2026	Për mosmiratimin në parim të projektligjit “Për një shtesë në ligjin nr. 92/2014, ‘Për tatimin mbi vlerën e shtuar në Republikën e Shqipërisë’”, i ndryshuar.....	3480
Vendim i Kuvendit nr. 22/2026, datë 20.2.2026	Për mosmiratimin në parim të projektligjit “Për statusin e minatorit në Republikën e Shqipërisë”.....	3481
Vendim i Kuvendit nr. 23/2026, datë 20.2.2026	Për mosmiratimin në parim të projektligjit “Për domosdoshmërinë e kryerjes së analizave laboratorike për ndotësit ushqimorë”.....	3481
Vendim i Kuvendit nr. 24/2026, datë 20.2.2026	Për zgjedhjen e anëtarit të Këshillit Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë..	3481
Vendim i Kuvendit nr. 25/2026, datë 20.2.2026	Për zgjedhjen e anëtarit të Këshillit Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë..	3481
Vendim i Kuvendit nr. 26/2026, datë 20.2.2026	Për zgjedhjen e anëtarit të Këshillit Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë..	3482

Vendim i Kuvendit nr. 27/2026, datë 20.2.2026	Për zgjedhjen e anëtarit të Këshillit Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë..	3482
Vendim i Këshillit të Ministrave nr. 112, datë 27.2.2026	Për disa shtesa në vendimin nr. 1128, datë 30.12.2020, të Këshillit të Ministrave, “Për zbatimin nga Republika e Shqipërisë të vendimeve të Këshillit të Bashkimit Evropian për vendosjen, ndryshimin dhe shfuqizimin e masave shtrënguese ndërkombëtare, të ndryshuara”, të ndryshuar.....	3482
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 184, datë 23.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së aftës epizootike, të shfaqur në shtetin e Qipros.....	3497
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 185, datë 23.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë.....	3497
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 186, datë 23.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së pseudopestit të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë.....	3499
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 187, datë 23.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së pseudopestit të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Gjermanisë.....	3500
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 188, datë 23.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Sllovakisë....	3501
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 189, datë 23.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Danimarkës	3502
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 190, datë 23.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Holandës.....	3503
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 196, datë 25.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë.....	3504
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 198, datë 25.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Gjermanisë	3505
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 199, datë 25.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në Mbretërinë e Bashkuar.....	3507
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 200, datë 25.2.2026	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në shtetin e Rumanisë.....	3509
Njoftim i Ministrisë për Evropën dhe Punët e Jashtme nr. 3410, datë 26.2.2026	Mbi hyrjen në fuqi të marrëveshjes ndërkombëtare.....	3511

Njoftim i Ministrisë për Evropën dhe Punët e Jashtme nr. 3596, datë 27.2.2026	Për hyrjen në fuqi të marrëveshjeve ndërkombëtare.....	3511
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 4, datë 15.1.2026	Me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 400, datë 30.7.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 172 (87-2024-248), datë 13.9.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2024-2076, datë 17.12.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	3511
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 8, datë 6.2.2026	Me objekt zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencës së krijuar ndërmjet Kryeministrit dhe Këshillit të Ministrave, nga njëra anë, dhe Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, nga ana tjetër, lidhur me pezullimin e ushtrimit të detyrës së anëtarit të Këshillit të Ministrave. Shfuqizimin e vendimeve nr. 118, datë 19.11.2025, dhe nr. 120, datë 22.11.2025, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, për pjesën që kanë disponuar respektivisht për vendosjen dhe për vazhdimin e zbatimit të masës ndaluese të pezullimit të ushtrimit të detyrës së zëvendëskryeminstres dhe ministres së Infrastrukturës dhe Energjisë, si një akt që cenon garancinë e imunitetit të anëtarit të Këshillit të Ministrave, parimin e ndarjes së pushteteve dhe kompetencat e organeve, që Kushtetuta ka caktuar si autoritete, që propozojnë, emërojnë dhe miratojnë ministrat në detyrë. Pezullimin e efekteve të vendimit deri në përfundimin e gjykimit të kësaj kërkesë nga Gjykata Kushtetuese. Interpretimin e pikës 3 të nenit 103 të Kushtetutës, në kuptimin që: “Anëtari i Këshillit të Ministrave, duke gëzuar imunitetin e deputetit, përfiton nga të gjitha garancitë procedurale, që i njeh jo vetëm Kushtetuta këtij të fundit, por edhe legjislacioni procedural penal”.....	3526
Vendim i Autoritetit të Konkurrencës nr. 1274, datë 25.2.2026	Për një ndryshim në rregulloren “Për përjashtimin në bllok të kategorive të marrëveshjeve vertikale dhe praktikave të bashkërenduara”.....	3550

VENDIM
Nr. 15/2026

KUVENDI

I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

**PËR MIRATIMIN E STRUKTURËS,
ORGANIKËS DHE KLASIFIKIMIT TË
PAGAVE TË PERSONELIT ME KOHË JO
TË PLOTË PUNE TË KOMISIONIT
QENDROR TË ZGJEDHJEVE, QË
REKRUTOHET PËR PËRPUNIMIN
E MATERIALEVE ZGJEDHORE**

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës dhe nenit 19, shkronja “m”, të ligjit nr. 10 019, datë 29.12.2008, “Kodi Zgjedhor i Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me propozimin e Komisionerit Shtetëror të Zgjedhjeve,

Miratimin e strukturës, organikës dhe klasifikimit të pagave të personelit me kohë jo të plotë pune të Komisionit Qendror të Zgjedhjeve, që rekrutohet për përpunimin e materialeve zgjedhore, sipas lidhjes nr. 1 që i bashkëlidhet këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 12.2.2026.

Lidhja nr. 1

Njësiti përgjegjës	Pozicioni i punës	Kategoria e pagës	Periudha	Orë pune	Nr. i punonjësve	Kriteret e punësimit
DREJTORIA E PËRGJITHSHME PËR KOORDINIMIN DHE MBËSHTETJEN						
Spektori i Protokollit dhe Arkivës	Specialist	IV-2	10 muaj	6 orë	8	Arsim i lartë
Spektori i Protokollit dhe Arkivës	Operator	V	10 muaj	6 orë	5	Arsim i mesëm
Spektori i Protokollit dhe Arkivës	Punëtor	III	10 muaj	6 orë	2	Arsim i detyruar
Spektori i Protokollit dhe Arkivës	Specialist	IV-2	6 muaj	8 orë	6	Arsim i lartë
Spektori i Protokollit dhe Arkivës	Operator	V	6 muaj	8 orë	6	Arsim i mesëm
DREJTORIA E LOGJISTIKËS						
Spektori i Koordinimit për Logjistikën Zgjedhore	Specialist	IV-2	2 muaj	8 orë	10	Arsim i lartë
Spektori i Koordinimit për Logjistikën Zgjedhore	Operator	V	2 muaj	8 orë	4	Arsim i mesëm
Spektori i Koordinimit për Logjistikën Zgjedhore	Punëtor	III	2 muaj	8 orë	15	Arsim i detyruar
Spektori i Koordinimit për Logjistikën Zgjedhore	Punëtor	III	6 muaj	8 orë	5	Arsim i detyruar
Spektori i Koordinimit për Logjistikën Zgjedhore	Punonjës Pastrimi	I	2 muaj	8 orë	1	Arsim i detyruar
TOTAL					62	

**VENDIM
Nr. 18/2026****PËR MOSMIRATIMIN NË PARIM TË
PROJEKTLIGJIT “PËR DISA
NDRYSHIME NË LIGJIN NR. 27/2018,
‘PËR TRASHËGIMINË KULTURORE
DHE MUZETË”**

Në mbështetje të neneve 81, pika 1, e 83, pika 1, të Kushtetutës dhe neneve 38, pika 6, e 55, pika 1, të Rregullores së Kuvendit,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Mosmiratimin në parim të projektligjit “Për disa ndryshime në ligjin nr. 27/2018, ‘Për trashëgiminë kulturore dhe muzetë’”, nismë deputeti.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

**VENDIM
Nr. 19/2026****PËR MOSMIRATIMIN NË PARIM TË
PROJEKTLIGJIT “PËR NJË NDRYSHIM
NË LIGJIN NR. 61/2012, ‘PËR AKCIZAT
NË REPUBLIKËN E SHQIPËRISË’”,
I NDRYSHUAR**

Në mbështetje të neneve 81, pika 1, e 83, pika 1, të Kushtetutës dhe neneve 38, pika 6, e 55, pika 1, të Rregullores së Kuvendit,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Mosmiratimin në parim të projektligjit “Për një ndryshim në ligjin nr. 61/2012, ‘Për akcizat në Republikën e Shqipërisë’”, i ndryshuar, nismë deputeti.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

Faqe | 3480

**VENDIM
Nr. 20/2026****PËR MOSMIRATIMIN NË PARIM TË
PROJEKTLIGJIT “PËR NJË SHITESË NË
LIGJIN NR. 80/2015, ‘PËR ARSIMIN E
LARTË DHE KËRKIMIN SHKENCOR
NË INSTITUCIONET E ARSIMIT TË
LARTË NË REPUBLIKËN
E SHQIPËRISË”**

Në mbështetje të neneve 81, pika 1, e 83, pika 1, të Kushtetutës dhe neneve 38, pika 6, e 55, pika 1, të Rregullores së Kuvendit,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Mosmiratimin në parim të projektligjit “Për një shtesë në ligjin nr. 80/2015, ‘Për arsimin e lartë dhe kërkimin shkencor në institucionet e arsimit të lartë në Republikën e Shqipërisë’”, nismë deputeti.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

**VENDIM
Nr. 21/2026****PËR MOSMIRATIMIN NË PARIM TË
PROJEKTLIGJIT “PËR NJË SHITESË
NË LIGJIN NR. 92/2014, ‘PËR TATIMIN
MBI VLERËN E SHUTUAR
NË REPUBLIKËN E SHQIPËRISË’”,
I NDRYSHUAR**

Në mbështetje të neneve 81, pika 1, e 83, pika 1, të Kushtetutës dhe neneve 38, pika 6, e 55, pika 1, të Rregullores së Kuvendit,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Mosmiratimin në parim të projektligjit “Për një shtesë në ligjin nr. 92/2014, ‘Për tatimin mbi vlerën

e shtuar në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar, nismë deputeti.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

VENDIM
Nr. 22/2026

**PËR MOSMIRATIMIN NË PARIM TË
PROJEKTLIGJIT “PËR STATUSIN E
MINATORIT NË REPUBLIKËN
E SHQIPËRISË”**

Në mbështetje të neneve 81, pika 1, e 83, pika 1, të Kushtetutës dhe neneve 38, pika 6, e 55, pika 3, të Rregullores së Kuvendit,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Mosmiratimin në parim të projektligjit “Për statusin e minatorit në Republikën e Shqipërisë”, nismë deputeti.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

VENDIM
Nr. 23/2026

**PËR MOSMIRATIMIN NË PARIM TË
PROJEKTLIGJIT “PËR
DOMOSDOSHMERINË E KRYERJES SË
ANALIZAVE LABORATORIKE PËR
NDOTËSIT USHQIMORË”**

Në mbështetje të neneve 81, pika 1, e 83, pika 1, të Kushtetutës dhe neneve 38, pika 6, e 55, pika 1, të Rregullores së Kuvendit,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

I. Mosmiratimin në parim të projektligjit “Për domosdoshmërinë e kryerjes së analizave laboratorike për ndotësit ushqimorë”, nismë deputeti.

II. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

VENDIM
Nr. 24/2026

**PËR ZGJEDHJEN E ANËTARIT TË
KËSHILLIT MBIKËQYRËS
TË BANKËS SË SHQIPËRISË**

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 44, pikat 2 dhe 3, të ligjit nr. 8269, datë 23.12.1997, “Për Bankën e Shqipërisë”, të ndryshuar, si dhe nenit 111 të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e një grupi deputetësh,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Zgjedhjen e zotit Selami Xhepa anëtar të Këshillit Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

VENDIM
Nr. 25/2026

**PËR ZGJEDHJEN E ANËTARIT TË
KËSHILLIT MBIKËQYRËS
TË BANKËS SË SHQIPËRISË**

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 44, pikat 2 dhe 3, të ligjit nr. 8269, datë 23.12.1997, “Për Bankën e Shqipërisë”, të ndryshuar, si dhe

nenit 111 të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e një grupi deputetësh,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Zgjedhjen e zonjës Holta Zaçaj anëtare të Këshillit Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

VENDIM
Nr. 26/2026

PËR ZGJEDHJEN E ANËTARIT TË
KËSHILLIT MBIKËQYRËS
TË BANKËS SË SHQIPËRISË

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 44, pikat 2 dhe 3, të ligjit nr. 8269, datë 23.12.1997, “Për Bankën e Shqipërisë”, të ndryshuar, si dhe nenit 111 të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Zgjedhjen e zotit Ervin Mete anëtar të Këshillit Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

VENDIM
Nr. 27/2026

PËR ZGJEDHJEN E ANËTARIT TË
KËSHILLIT MBIKËQYRËS
TË BANKËS SË SHQIPËRISË

Në mbështetje të nenit 78 të Kushtetutës, nenit 44, pikat 2 dhe 3, të ligjit nr. 8269, datë 23.12.1997,

“Për Bankën e Shqipërisë”, të ndryshuar, si dhe nenit 111 të Rregullores së Kuvendit, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Zgjedhjen e zonjës Jonida Prifti anëtare të Këshillit Mbikëqyrës të Bankës së Shqipërisë.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KRYETAR
Niko Peleshi

Miraturar në datën 20.2.2026.

VENDIM
Nr. 112, datë 27.2.2026

PËR DISA SHTESA NË VENDIMIN NR.
1128, DATË 30.12.2020, TË KËSHILLIT TË
MINISTRAVE, “PËR ZBATIMIN NGA
REPUBLIKA E SHQIPËRISË TË
VENDIMEVE TË KËSHILLIT TË
BASHKIMIT EVROPIAN PËR
VENDOSJEN, NDRYSHIMIN DHE
SHFUQIZIMIN E MASAVE
SHTRËNGUESE NDËRKOMBËTARE,
TË NDRYSHUARA”, TË NDRYSHUAR

Në mbështetje të nenit 100 të Kushtetutës dhe të neneve 3, pika 3, shkronja “c”, e 6, pikat 2 e 5, të ligjit nr. 72/2019, “Për masat shtrënguese ndërkombëtare në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, me propozimin e ministrit për Evropën dhe Punët e Jashtme, Këshilli i Ministrave

VENDOSI:

I. Në vendimin nr. 1128, datë 30.12.2020, të Këshillit të Ministrave, të ndryshuar, bëhen këto shtesa:

1. Në pikën 27, të kreut I, pas fjalëve “... (CFSP) 2025/155 ...” shtohen “... (CFSP) 2026/239 ...”.

2. Në aneksin 27, bashkëlidhur vendimit, shtohet vendimi (CFSP) 2026/239, që i bashkëlidhet këtij vendimi.

II. Ngarkohen organet e parashikuara në pikën 1, të nenit 11, të ligjit nr. 72/2019, “Për masat shtrënguese ndërkombëtare në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, për zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

KRYEMINISTËR
Edi Rama

Gazeta Zyrtare
E Bashkimit Evropian

AL
Seria L

2026/239

30.1.2026

VENDIMI I KËSHILLIT (CFSP) 2026/239 i 29 janarit 2026

që ndryshon Vendimin 2011/72/CFSP mbi masat kufizuese drejtuar ndaj personave dhe subjekteve të caktuara në lidhje me situatën në Tunizi

KËSHILLI I BASHKIMIT EVROPIAN,

Duke pasur parasysh Traktatin për Bashkimin Evropian, dhe në veçanti Nenin 29 të tij,

Duke pasur parasysh propozimin e Përfaqësueses së Lartë të Bashkimit për Punët e Jashtme dhe Politikën e Sigurisë,

Ndërsa:

- (1) Më 31 janar 2011, Këshilli miratoi Vendimin 2011/72/CFSP (1).
- (2) Në bazë të një rishikimi të Vendimit 2011/72/CFSP, masat kufizuese të përcaktuara në të duhet të zgjaten deri më 31 janar 2027. Për më tepër, të dhënat për tre persona dhe informacioni në lidhje me të drejtat e tyre të mbrojtjes dhe të drejtën e tyre për mbrojtje efektive gjyqësore duhet të fshihen nga Shtojca e atij Vendimi. Për më tepër, informacioni në lidhje me zbatimin e të drejtave të mbrojtjes dhe të drejtën për mbrojtje efektive gjyqësore sipas ligjit tunizian duhet të ndryshohet për 24 persona në Shtojcën e atij Vendimi.
- (3) Prandaj, Vendimi 2011/72/CFSP duhet të ndryshohet në përputhje me rrethanat,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Neni 1

Vendimi 2011/72/CFSP ndryshohet si më poshtë:

- (1) në nenin 5(1), data ‘31 janar 2026’ zëvendësohet me atë të ‘31 janarit 2027’;
- (2) Shtojca ndryshohet në përputhje me Shtojcën e këtij Vendimi.

Neni 2

Ky Vendim hyn në fuqi ditën pas publikimit të tij në Gazetën Zyrtare të Bashkimit Evropian.

Nënshkruar në Bruksel, më 29 janar 2026.

Për Këshillin

President

K. KALLAS

(¹) Vendimi i Këshillit 2011/72/CFSP i 31 janarit 2011 mbi masat kufizuese drejtuar ndaj personave dhe subjekteve të caktuara në lidhje me situatën në Tunizi (OJ L 28, 2.2.2011, f. 62, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2011/72\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2011/72(1)/oj)).

EN

OJ L, 30.1.2026

SHTOJCA

Në Vendimin 2011/72/CFSP, Shtojca ndryshohet si më poshtë:

(1) në Pjesën A (Lista e personave dhe subjekteve të përmendura në Nenin 1), fshihen të dhënat për personat e mëposhtëm:

‘19. Lilia Bent Nouredine Ben Ahmed NACEF;

24. Mehdi Ben Ridha Ben Mohamed BEN GAIED;

29. Ghazoua Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI’;

(2) Pjesa B (Të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore sipas ligjit tunizian) ndryshohet si më poshtë:

(a) të dhënat për personat e mëposhtëm fshihen:

‘19. Lilia Bent Nouredine Ben Ahmed NACEF;

24. Mehdi Ben Ridha Ben Mohamed BEN GAIED;

29. Ghazoua Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI’;

(b) nën titullin "Zbatimi i të drejtave të mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore", të dhënat që kanë të bëjnë me 24 personat e mëposhtëm zëvendësohen me të dhënat e mëposhtme:

‘1. Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike kundër trashëgimtarëve të tij është ende në vazhdim.

Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron, në veçanti, nga fakti se para vdekjes së tij, një avokat u caktua nga Gjykata për të mbrojtur interesat e Z. Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali kur u gjykua në mungesë; në çështjen 24310, dy nga trashëgimtarët e Z. Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali u përfaqësuan nga një avokat; në vitin 2025 Gjykata vendosi në shkallë të parë, në çështjen 24310, në favor të trashëgimtarëve të Z. Ben Ali.

3. Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike kundër trashëgimtarëve të tij është ende në vazhdim.

Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron, në veçanti, nga fakti se, para vdekjes së tij, më 5 mars 2012, Z. Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij; një avokat u caktua për të përfaqësuar trashëgimtarët e Z. Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi në padinë civile kundër tyre në çështjen 9058; në vitin 2025, Gjykata vendosi në shkallë të parë, në çështjen 9058, në favor të trashëgimtarëve të Z. Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi.

7. Halima Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI

Ky person është në arrati dhe nuk është më i pranishëm në Tunizi. Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron, në veçanti, nga fakti që znj. Halima Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali, e përfaqësuar nga avokati i saj, apeloj vendimin 1850 të 25 janarit 2021; Gjykata, në vitin 2022, hodhi poshtë në shkallë të parë në çështjen 32265, një padi civile kundër znj. Halima Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali.

8. Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

Ky person është në arrati dhe nuk është më i pranishëm në Tunizi. Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim.

Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron, në veçanti, nga një angazhim me shkrim i bërë nga autoritetet tuniziane ndaj autoriteteve zvicerane më 7 prill 2014, në kontekstin e zbatimit të një letërporosie, për të respektuar të drejtat themelore të Z. Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi dhe të drejtat e tij të mbrojtjes; nga fakti se, gjatë gjyqësorëve në mungesë, Z. Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi u përfaqësua nga një avokat. Për më tepër, kjo demonstron nga fakti se Z. Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi, nëpërmjet avokatit të tij, ushtroi të drejtat e tij të mbrojtjes duke apeluar vendimin 869/32 të 24 nëntorit 2021 dhe vendimin 1134 të 20 majit 2023.

9. Mohamed Naceur Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike kundër trashëgimtarëve të tij është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron, në veçanti, nga fakti se para vdekjes së tij, Z. Mohamed Naceur Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij më 13 mars 2012 dhe 16 mars 2012.

10. Jalila Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron, në veçanti, nga fakti se më 5 janar 2012, 5 korrik 2012 dhe 27 shkurt 2013, Znj. Jalila Bent Mohamed Ben Rhouma Trabelsi u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të saj; Znj. Jalila Bent Mohamed Ben Rhouma Trabelsi, nëpërmjet avokatit të saj, ushtroi të drejtat e saj të mbrojtjes duke apeluar një vendim të shkallës së parë në vitin 2025.

11. Mohamed Imed Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed TRABELSI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron, në veçanti, nga fakti se më 27 tetor 2016, Z. Mohamed Imed Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed Trabelsi u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij; në vitin 2025, Z. Mohamed Imed Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed Trabelsi, nëpërmjet avokatit të tij, ushtroi të drejtat e tij të mbrojtjes duke apeluar një vendim të gjykatës së kasacionit (çështja nr. 21775).

12. Mohamed Adel Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI

Ky person është në arrati dhe nuk është më i pranishëm në Tunizi. Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike kundër trashëgimtarëve të tij është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron, në veçanti, nga fakti se trashëgimtarët e z. Mohamed Adel Ben Mohamed Ben Rehouma Trabelsi kanë caktuar një avokat për t'i mbrojtur ata në padinë civile kundër tyre (rasti nr. 9099).

EN

OJ L, 30.1.2026

13. Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 23 shkurt 2012, para vdekjes së tij, Z. Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma Trabelsi u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij; trashëgimtarët e Z. Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma Trabelsi kanë caktuar një avokat për t'i mbrojtur ata në padinë civile që është në proces kundër tyre (çështja nr. 16277).

15. Mohamed Montassar Ben Kbaier Ben Mohamed MAHERZI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 20 gusht 2011 dhe 2 tetor 2012 dhe 31 maj 2013, Z. Mohamed Montassar Ben Kbaier Ben Mohamed Maherzi u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatëve të tij; në vitin 2025, Z. Mohamed Montassar Ben Kbaier Ben Mohamed Maherzi, nëpërmjet avokatit të tij, ushtroi të drejtat e tij të mbrojtjes duke apeluar një vendim të shkallës së parë (nr. 51174).

16. Nefissa Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 24 janar 2012, znj. Nefissa Bent Mohamed Ben Rhouma Trabelsi u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të saj; në vitin 2018, znj. Nefissa Bent Mohamed Ben Rhouma Trabelsi ushtroi të drejtat e saj të mbrojtjes duke apeluar një vendim të shkallës së parë (çështja nr. 35666).

17. Habib Ben Kaddour Ben Mustapha BEN ZAKIR

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 24 janar 2012, Z. Habib Ben Kaddour Ben Mustapha Ben Zakir u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij; Z. Habib Ben Kaddour Ben Mustapha Ben Zakir u përfaqësua nga një avokat në padinë penale që po zhvillohej kundër tij dhe nëpërmjet avokatit të tij ushtroi të drejtat e tij të mbrojtjes duke apeluar vendimet e gjyqtarit hetues.

20. Mourad Ben Hédi Ben Ali MEHDoui

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 13 shkurt 2012, Z. Mourad Ben Hédi Ben Ali Mehdoui u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij; në vitin 2019, Z. Mourad Ben Hédi Ben Ali Mehdoui ushtroi të drejtat e tij të mbrojtjes duke apeluar një vendim të shkallës së parë (nr. 41245).

25. Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah CHIBOUB

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore ose procesin e rikuperimit të aseteve në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron në veçanti nga fakti se (i) më 24 nëntor 2014, 12 janar 2015, 10 prill 2015 dhe 2 dhjetor 2015, Z. Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub u dëgjua në disa raste nga një gjyqtar hetues në prani të avokatëve të tij; (ii) hetimi kundër Z. Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub në Rastin 27638/6 u ndërpre më 30 mars 2018 për mungesë provash dhe vendimi për të ndërprerë hetimin u konfirmua më vonë në apel; dhe (iii) Z. Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub u ndihmua nga një avokat gjatë procedurave të arbitrazhit para Komitetit të Arbitrazhit të Instancës së Vërtetës dhe Dinjitetit (IVD). Më 15 shkurt 2021 dhe 10 mars 2021, Z. Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub u dëgjua nga një gjyqtar hetues në çështjen 19592/1. Më 31 mars 2021, gjyqtari hetues vendosi ta ndajë çështjen e tij nga çështja e përgjithshme 19592/1. Çështja 1137/2 është në pritje. Kjo demonstron edhe nga fakti se në vitin 2025, Z. Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub paraqiti një ankesë kundër vendimit 36166.

30. Slim Ben Mohamed Salah Ben Ahmed ZARROUK

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Pas një kërkesë nga Z. Zarrouk, Komiteti i Arbitrazhit i Instance de la Vérité et de la Dignité (IVD) dha një vendim arbitrazhi i cili u konfirmua nga Conseil de l'IVD më 24 dhjetor 2018. Ky vendim u kundërshtua në Gjykatën e Kasacionit. Çështja është në pritje. Një vendim i Gjykatës së Apelit të Tunisit, i datës 15 prill 2021, në çështjen 29443, e dënoi atë për përvetësim të fondeve publike.

Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore janë respektuar në procedurat gjyqësore ose procesin e rikuperimit të aseteve në të cilat është mbështetur Këshilli. Kjo demonstron në veçanti, nga fakti se më 16 janar 2012, 1 shkurt 2012 dhe 22 qershor 2017, Z. Slim Ben Mohamed Salah Ben Ahmed Zarrouk u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij; në vitin 2023, Z. Slim Ben Mohamed Salah Ben Ahmed Zarrouk u përfaqësua nga një avokat në çështjen 37344.

31. Farid Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Një vendim i Gjykatës së Apelit të Tunisit, i datës 1 nëntor 2018, në çështjen 27658, e dënoi atë për përvetësim të fondeve publike.

Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstron në veçanti, nga fakti se më 3 tetor 2011, Z. Farid Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij; në vitin 2019, Z. Farid Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali, nëpërmjet avokatit të tij, ushtroi të drejtat e tij të mbrojtjes duke apeluar vendimin dënues të datës 1 nëntor 2018 në çështjen 27658 dhe më pas u përfaqësua nga një avokat në çështjen 82970.

32. Faouzi Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

Hetimi ose gjykimi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike kundër trashëgimtarëve të tij është ende në vazhdim. Këshilli nuk ka gjetur asnjë tregues se të drejtat e mbrojtjes ose e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore të z. Faouzi Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali nuk janë respektuar.

EN

OJ L, 30.1.2026

33. Hayet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet në veçanti nga fakti se më 19 tetor 2011, znj. Hayet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të saj. Një vendim i datës 14 mars 2019 në çështjen 40800 e dënoi atë për përvetësim të fondeve publike. Ky person është në arrati dhe nuk është më i pranishëm në Tunizi, prandaj vendimi kundër saj u dha në mungesë.

34. Najet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Një vendim i datës 7 janar 2016 në çështjen 28264 e dënoi atë për përvetësim të fondeve publike. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 21 nëntor 2011, znj. Najet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të saj.

35. Slaheddine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike kundër trashëgimtarëve të tij është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 13 janar 2012, Z. Slaheddine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij.

40. Douraied Ben Hamed Ben Taher BOUAOUINA

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Vendimi i Gjykatës së Apelit të Tunisit, datë 25 tetor 2018, në çështjen 25421, e dënoi atë për përvetësim të fondeve publike.

Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 21 prill 2012, Z. Douraied Ben Hamed Ben Taher Bouaouina u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të tij; në vitin 2018, Z. Bouaouina u përfaqësua nga një avokat në çështjen 25421.

42. Ghazoua Bent Hamed Ben Taher BOUAOUINA

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike është ende në vazhdim. Një vendim i datës 21 nëntor 2022 në çështjen 46396 e dënoi atë për përvetësim të fondeve publike.

Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se, në vitin 2011, Znj. Ghazoua Bent Hamed Ben Taher Bouaouina u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatit të saj.

46. Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike kundër trashëgimtarëve të tij është ende në vazhdim. Para vdekjes së tij, një vendim i Gjykatës së shkallës së parë të Tunisit, datë 21 mars 2019, në çështjen 41328/19, e dënoi atë për përvetësim të fondeve publike.

Këshilli nuk ka gjetur asnjë tregues se të drejtat e mbrojtjes ose e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore të Z. Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali nuk janë respektuar.

48. Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda BEN ALI

Hetimi ose gjyqi në lidhje me përvetësimin e fondeve ose aseteve publike kundër trashëgimtarëve të tij është ende në vazhdim. Informacioni në dosjen e Këshillit tregon se të drejtat e mbrojtjes dhe e drejta për mbrojtje efektive gjyqësore u respektuan në procedurat gjyqësore në të cilat u mbështet Këshilli. Kjo demonstronhet, në veçanti, nga fakti se më 22 mars 2012, Z. Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda Ben Ali u dëgjua nga një gjyqtar hetues në prani të avokatëve të tij. Kjo demonstronhet gjithashtu nga fakti se trashëgimtarët e Z. Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda Ben Ali u përfaqësuan nga një avokat në çështjen 8803.

2026/239

30.1.2026

COUNCIL DECISION (CFSP) 2026/239

of 29 January 2026

amending Decision 2011/72/CFSP concerning restrictive measures directed against certain persons
and entities in view of the situation in Tunisia

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Article 29 thereof,

Having regard to the proposal from the High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy,

Whereas:

- (1) On 31 January 2011, the Council adopted Decision 2011/72/CFSP ⁽¹⁾.
- (2) On the basis of a review of Decision 2011/72/CFSP, the restrictive measures set out therein should be extended until 31 January 2027. Moreover, the entries for three persons and the information regarding their rights of defence and their right to effective judicial protection should be deleted from the Annex to that Decision. Furthermore, the information relating to the application of the rights of defence and the right to effective judicial protection under Tunisian law should be amended for 24 persons in the Annex to that Decision.
- (3) Decision 2011/72/CFSP should therefore be amended accordingly,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

Decision 2011/72/CFSP is amended as follows:

- (1) in Article 5(1), the date '31 January 2026' is replaced by that of '31 January 2027';
- (2) the Annex is amended in accordance with the Annex to this Decision.

*Article 2*This Decision shall enter into force on the day following that of its publication in the *Official Journal of the European Union*.

Done at Brussels, 29 January 2026.

*For the Council**The President*

K. KALLAS

⁽¹⁾ Council Decision 2011/72/CFSP of 31 January 2011 concerning restrictive measures directed against certain persons and entities in view of the situation in Tunisia (OJ L 28, 2.2.2011, p. 62, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2011/72\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2011/72(1)/oj)).

EN

OJ L, 30.1.2026

ANNEX

In Decision 2011/72/CFSP, the Annex is amended as follows:

(1) in Part A (List of persons and entities referred to in Article 1), the entries for the following persons are deleted:

- ‘19. Lilia Bent Noureddine Ben Ahmed NACEF;
- 24. Mehdi Ben Ridha Ben Mohamed BEN GAIED;
- 29. Ghazoua Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI;

(2) Part B (Rights of defence and right to effective judicial protection under Tunisian law) is amended as follows:

(a) the entries for the following persons are deleted:

- ‘19. Lilia Bent Noureddine Ben Ahmed NACEF;
- 24. Mehdi Ben Ridha Ben Mohamed BEN GAIED;
- 29. Ghazoua Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI;

(b) under the heading ‘Application of the rights of defence and the right to effective judicial protection’, the entries concerning the following 24 persons are replaced by the following entries:

- ‘1. Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets against his heirs is still ongoing.

The information on the Council’s file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that prior to his death, a lawyer was appointed by the Court to defend the interests of Mr Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali when tried in absentia; in case 24310, two of Mr Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali’s heirs were represented by a lawyer; in 2025 the Court ruled at first instance, in case 24310, in favour of Mr Ben Ali’s heirs.

- 3. Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets against his heirs is still ongoing.

The information on the Council’s file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that, prior to his death, on 5 March 2012, Mr Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer; a lawyer was designated to represent Mr Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi’s heirs in the civil action against them in case 9058; in 2025, the Court ruled at first instance, in case 9058, in favour of Mr Moncef Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi’s heirs.

- 7. Halima Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda BEN ALI

This person is absconding and is no longer present in Tunisia. The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council’s file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that Ms Halima Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali, represented by her lawyer, appealed judgment 1850 of 25 January 2021; the Court, in 2022, rejected at first instance in case 32265, a civil action against Ms Halima Bent Zine El Abidine Ben Haj Hamda Ben Ali.

8. Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

This person is absconding and is no longer present in Tunisia. The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing.

The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by a written commitment made by the Tunisian authorities to the Swiss authorities on 7 April 2014, in the context of the implementation of a letter rogatory, to respect the fundamental rights of Mr Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi and his rights of defence; by the fact that, during trials in absentia, Mr Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi was represented by a lawyer. Moreover, this is demonstrated by the fact that Mr Belhassen Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi, through his lawyer, exercised his rights of defence by appealing judgment 869/32 of 24 November 2021 and judgment 1134 of 20 May 2023.

9. Mohamed Naceur Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets against his heirs is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that prior to his death, Mr Mohamed Naceur Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer on 13 March 2012 and 16 March 2012.

10. Jalila Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 5 January 2012, 5 July 2012 and 27 February 2013, Ms Jalila Bent Mohamed Ben Rhouma Trabelsi was heard by an investigating judge in the presence of her lawyer; Ms Jalila Bent Mohamed Ben Rhouma Trabelsi, through her lawyer, exercised her rights of defence by appealing a first-instance judgment in 2025.

11. Mohamed Imed Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed TRABELSI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 27 October 2016, Mr Mohamed Imed Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed Trabelsi was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer; in 2025, Mr Mohamed Imed Ben Mohamed Naceur Ben Mohamed Trabelsi, through his lawyer, exercised his rights of defence by appealing a court of cassation judgment (case no 21775).

12. Mohamed Adel Ben Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

This person is absconding and is no longer present in Tunisia. The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets against his heirs is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that Mr Mohamed Adel Ben Mohamed Ben Rhouma Trabelsi's heirs have appointed a lawyer to defend them in the civil action against them (case no 9099).

13. Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma TRABELSI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 23 February 2012, prior to his death, Mr Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma Trabelsi was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer; Mr Mohamed Mourad Ben Mohamed Ben Rehouma Trabelsi's heirs have appointed a lawyer to defend them in the civil action pending against them (case no 16277).

15. Mohamed Montassar Ben Kbaier Ben Mohamed MAHERZI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 20 August 2011 and 2 October 2012 and 31 May 2013, Mr Mohamed Montassar Ben Kbaier Ben Mohamed Maherzi was heard by an investigating judge in the presence of his lawyers; in 2025, Mr Mohamed Montassar Ben Kbaier Ben Mohamed Maherzi, through his lawyer, exercised his rights of defence by appealing a first-instance judgment (no 51174).

16. Nefissa Bent Mohamed Ben Rhouma TRABELSI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 24 January 2012, Ms Nefissa Bent Mohamed Ben Rhouma Trabelsi was heard by an investigating judge in the presence of her lawyer; in 2018, Ms Nefissa Bent Mohamed Ben Rhouma Trabelsi exercised her rights of defence by appealing a first-instance judgment (case no 35666).

17. Habib Ben Kaddour Ben Mustapha BEN ZAKIR

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 24 January 2012, Mr Habib Ben Kaddour Ben Mustapha Ben Zakir was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer; Mr Habib Ben Kaddour Ben Mustapha Ben Zakir was represented by a lawyer in the criminal action pending against him and through his lawyer exercised his rights of defence by appealing decisions of the investigative judge.

20. Mourad Ben Hédi Ben Ali MEHDOUI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 13 February 2012, Mr Mourad Ben Hédi Ben Ali Mehdoi was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer; in 2019, Mr Mourad Ben Hédi Ben Ali Mehdoi exercised his rights of defence by appealing a first-instance judgment (no 41245).

25. Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah CHIBOUB

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings or asset recovery process on which the Council relied. This is demonstrated in particular by the fact that (i) on 24 November 2014, 12 January 2015, 10 April 2015 and 2 December 2015 Mr Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub was heard in several cases by an investigating judge in the presence of his lawyers; (ii) the investigation against Mr Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub in Case 27638/6 was terminated on 30 March 2018 for lack of evidence and the decision to terminate the investigation was later confirmed on appeal; and (iii) Mr Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub was assisted by a lawyer during the arbitration proceedings before the Arbitration Committee of the Instance de la Vérité et de la Dignité (IVD). On 15 February 2021 and 10 March 2021, Mr Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub was heard by an investigating judge in case 19592/1. On 31 March 2021, the investigating judge decided to sever his case from the general case 19592/1. Case 1137/2 is pending. This is also demonstrated by the fact that in 2025 Mr Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub submitted an appeal against judgment 36166.

30. Slim Ben Mohamed Salah Ben Ahmed ZARROUK

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. Following an application by Mr Zarrouk, the Arbitration Committee of the Instance de la Vérité et de la Dignité (IVD) handed down an arbitration decision which was confirmed by the Conseil de l'IVD on 24 December 2018. This decision was challenged before the Court of Cassation. The case is pending. A judgment of the Appeal Court of Tunis dated 15 April 2021 in case 29443 convicted him of misappropriation of public funds.

The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings or asset recovery process on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 16 January 2012, 1 February 2012 and 22 June 2017, Mr Slim Ben Mohamed Salah Ben Ahmed Zarrouk was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer; in 2023, Mr Slim Ben Mohamed Salah Ben Ahmed Zarrouk was represented by a lawyer in case 37344.

31. Farid Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. A judgment of the Appeal Court of Tunis dated 1 November 2018 in case 27658 convicted him of misappropriation of public funds.

The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 3 October 2011, Mr Farid Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer; in 2019, Mr Farid Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali through his lawyer, exercised his rights of defence by appealing the convicting judgment dated 1 November 2018 in case 27658 and was subsequently represented by a lawyer in case 82970.

32. Faouzi Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets against his heirs is still ongoing. The Council has found no indication that the rights of defence or the right to effective judicial protection of Mr Faouzi Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali were not respected.

33. Hayet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated in particular by the fact that on 19 October 2011, Ms Hayet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali was heard by an investigating judge in the presence of her lawyer. A judgment dated 14 March 2019 in case 40800 convicted her of misappropriation of public funds. This person is absconding and is no longer present in Tunisia, the judgment against her was therefore rendered in absentia.

34. Najet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. A judgment dated 7 January 2016 in case 28264 convicted her of misappropriation of public funds. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 21 November 2011, Ms Najet Bent Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali was heard by an investigating judge in the presence of her lawyer.

35. Slaheddine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets against his heirs is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 13 January 2012, Mr Slaheddine Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer.

40. Douraied Ben Hamed Ben Taher BOUAOUINA

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. Judgment of the Court of Appeal of Tunis dated 25 October 2018 in case 25421 convicted him of misappropriation of public funds.

The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 21 April 2012, Mr Douraied Ben Hamed Ben Taher Bouaouina was heard by an investigating judge in the presence of his lawyer; in 2018, Mr Bouaouina was represented by a lawyer in case 25421.

42. Ghazoua Bent Hamed Ben Taher BOUAOUINA

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets is still ongoing. A judgment dated 21 November 2022 in case 46396 convicted her of misappropriation of public funds.

The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that, in 2011, Ms Ghazoua Bent Hamed Ben Taher Bouaouina was heard by an investigating judge in the presence of her lawyer.

46. Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen BEN ALI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets against his heirs is still ongoing. Prior to his death, a judgment of the Court of first instance of Tunis dated 21 March 2019 in case 41328/19 convicted him of misappropriation of public funds.

The Council has found no indication that the rights of defence or the right to effective judicial protection of Mr Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali were not respected.

48. Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda BEN ALI

The investigation or trial relating to the misappropriation of public funds or assets against his heirs is still ongoing. The information on the Council's file shows that the rights of defence and the right to effective judicial protection were respected in the judicial proceedings on which the Council relied. This is demonstrated, in particular, by the fact that on 22 March 2012, Mr Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda Ben Ali was heard by an investigating judge in the presence of his lawyers. This is also demonstrated by the fact that Mr Sofiene Ben Habib Ben Haj Hamda Ben Ali's heirs were represented by a lawyer in case 8803.'

URDHËR**Nr. 184, datë 23.2.2026****PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË AFTËS EPIZOOTIKE,
TË SHFAQUR NË SHTETIN E QIPROS**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit, e tranzitimit nga i gjithë territori i Republikës së Qipros në territorin e Republikës së Shqipërisë:

a) të gjitha kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe derra;

b) të materialit biologjik të pashoqëruar me test diagnostik PCR të rezultuar negativ, e bashkëlidhur certifikata shëndetësore veterinare, të kryer 21 ditë para mbledhjes së tyre;

c) mishin e freskët;

ç) produktet e mishit të patrajuara me të paktën me një temperaturë prej 70°C, për 30 minuta;

d) qumështin dhe produktet e qumështit të patrajuara termikisht me një temperaturë minimale prej 72°C për 15 sekonda (temperaturë e lartë – kohë e shkurtër pasterizimi (HTST) e aplikuar 2 herë) ose çdo trajtim tjetër ku nuk vërtetohet shkatërrimi i virusit të aftës epizootike;

dh) leshit, qimeve, lëkurëve dhe lëkurëve të papërpunuara të patrajuara ose papërpunuara ku nuk vërtetohet shkatërrimi i virusit të aftës epizootike;

e) ushqimit me përmbajtje proteinike dhe ushqimi i kafshëve ruminantë dhe derra të patrajuar termikisht, ku nuk vërtetohet shkatërrimi i virusit të aftës epizootike.

2. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjitha subjektet importuese të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë, spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

3. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht, brenda 24 orëve, Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe derra, materialit biologjik, embrioneve, mishin e freskët, produktet dhe nënprodukteve të tyre, qumështin, produktet e qumështit, ushqimit me përmbajtje proteinike, leshit, qimeve, lëkurëve dhe lëkurëve të patrajuara dhe të papërpunuara dhe të ushqimit të kafshëve ruminantë dhe derra.

5. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR**Nr. 185, datë 23.2.2026****PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE
ME PATOGJENITET TË LARTË TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E POLONISË**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;

b) zogjve 24-orësh;

c) shpendëve dekorativë;

ç) materialit biologjik të shpendëve;

d) vezëve të shpendëve;

dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;

e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
1.	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Susz*
2.	Warmińsko-Mazurskie	Kętrzyn	Reszel*
3.	Wielkopolskie	Ostrzeszów	Mikstat*
4.	Wielkopolskie	Turek	Kawęczyn*
5.	Wielkopolskie	Turek	Przykona*
6.	Warmińsko-Mazurskie	Ostróda	Grunwald*
7.	Wielkopolskie	Konin	Rzgów*
8.	Warmińsko-Mazurskie	Węgorzewo	Pozędrze*
9.	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Ilawa (rural)*
10.	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Zalewo*
11.	Małopolskie	Tarnów	Wojnicz*
12.	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Środa Wielkopolska*
13.	Lubuskie	Międzyrzecz	Skwierzyna*
14.	Warmińsko-Mazurskie	Bartoszyce	Bartoszyce (rural)*
15.	Lubuskie	Sulęcín	Krzyszewice*
16.	Mazowieckie	Białobrzegi	Stara Błotnica*
17.	Kujawsko-Pomorskie	Inowrocław	Gniewkowo*
18.	Opolskie	Namysłów	Pokój*
19.	Kujawsko-Pomorskie	Chelmno	Lisewo*
20.	Lubuskie	Świebodzin	Lubrza*
21.	Lubuskie	Gorzów	Deszczno*
22.	Wielkopolskie	Poznań	Mosina*
23.	Warmińsko-Mazurskie	Nidzica	Janowiec Kościelny*
24.	Warmińsko-Mazurskie	Węgorzewo	Węgorzewo*
25.	Mazowieckie	Żuromin	Lutocin*
26.	Pomorskie	Kartuzy	Somonino*
27.	Łódzkie	Poddębice	Pęczniew*
28.	Pomorskie	Ślupsk	Kobylnica*
29.	Wielkopolskie	Kalisz	Szczytniki*
30.	Wielkopolskie	Kalisz	Koźminek*
31.	Lubuskie	Zagań	Malomice*
32.	Lubuskie	Gorzów	Bogdaniec*
33.	Lubelskie	Parczew	Siemien*
34.	Lubelskie	Radzyń Podlaski	Wohyń*
35.	Lubelskie	Biała Podlaska	Międzyrzec Podlaski (rural)*
36.	Podlaskie	Hajnówka	Narew*
37.	Mazowieckie	Mława	Szydłowo*
38.	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Zaniemyśl*
39.	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Ostrów Wielkopolski (rural)*
40.	Lubuskie	Gorzów	Lubiszyn*
41.	Wielkopolskie	Wolsztyn	Przemęt*
42.	Wielkopolskie	Turek	Brudzew*
43.	Wielkopolskie	Kalisz	Opatówek*
44.	Pomorskie	Kartuzy	Sulęcino*
45.	Wielkopolskie	Śrem	Brodnica*
46.	Śląskie	Pszczyna	Pszczyna*
47.	Wielkopolskie	Turek	Władysławów*
48.	Kujawsko-Pomorskie	Żnin	Rogowo*
49.	Kujawsko-Pomorskie	Bydgoszcz	Koronowo*
50.	Zachodniopomorskie	Stargard	Dobrzany*
51.	Warmińsko-Mazurskie	Giżycko	Giżycko (rural)*
52.	Dolnośląskie	Legnica	Prochowice*

53.	Wielkopolskie	Ostrzeszów	Grabów Nad Prosną*
54.	Kujawsko-Pomorskie	Lipno	Lipno (rural)*

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

3. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informon të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

7. Urdhri nr. 155, datë 16.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë”, shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR

Nr. 186, datë 23.2.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË PSEUDOPESTIT TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E POLONISË**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) mishit të freskët;

ç) materialit biologjik të shpendëve të pashoqëruar me test diagnostik PCR të kryer 14 ditë përpara mbledhjes, që vërteton mosprezencën e virusit;

d) vezëve dhe produktet e vezëve të shpendëve, ku nuk është siguruar shkatërrimi i virusit të pseudopestit, përkatësisht në vezën e plotë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 55°C në 2,521 sekonda, në vezën e lëngshme nuk është bërë trajtimi në 55°C në 2,278 sekonda, në të verdhën e vezës me 10% kriposje nuk është bërë trajtimi me temperaturë 55°C në 176 sekonda dhe në të bardhën e vezës së tharë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 57°C në 50.4 orë;

dh) produktet e mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht përkatësisht:

- i. 65°C në 39.8 sekonda;
- ii. 70 °C në 3.6 sekonda;
- iii. 74 °C në 0.5 sekonda;
- iv. 80°C në 0.03 sekonda;

e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e pseudopestit të shpendëve të shfaqur në shtetin e Polonisë janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3*
1.	Małopolskie	Brzesko	Czchów*
2.	Śląskie	Gliwice (City)	Gliwice*
3.	Śląskie	Gliwice	Toszek*
4.	Podlaskie	Siemiatycze	Nurzec-Stacja*

5.	Podlaskie	Białystok	Łapy*
6.	Małopolskie	Tarnów	Wojnicz*
7.	Kujawsko-Pomorskie	Toruń	Chelmża (rural)*
8.	Małopolskie	Bochnia	Bochnia*
9.	Podkarpackie	Przemyśl	Krasiczyn*
10.	Warmińsko-Mazurskie	Działdowo	Iłowo-Osada*
11.	Podlaskie	Białystok	Supraśl*
12.	Lubelskie	Łęczna	Ludwin*
13.	Pomorskie	Nowy Dwór Gdański	Ostaszewo*
14.	Świętokrzyskie	Jędrzejów	Sędziszów*
15.	Mazowieckie	Wolomin	Thuszcz*
16.	Podkarpackie	Przemyśl	Stubno*
17.	Małopolskie	Bochnia	Nowy Wiśnicz*
18.	Świętokrzyskie	Staszów	Staszów*
19.	Podkarpackie	Przemyśl	Medyka*
20.	Pomorskie	Malbork	Miloradz*
21.	Mazowieckie	Żuromin	Bieżuń*
22.	Mazowieckie	Żuromin	Żuromin*
23.	Łódzkie	Piotrków	Wolbórz*
24.	Łódzkie	Rawa	Rawa Mazowiecka (rural)*
25.	Pomorskie	Kartuzy	Sierakowice*
26.	Mazowieckie	Gostynin	Gostynin (rural)*
27.	Mazowieckie	Sierpc	Szczutowo*
28.	Mazowieckie	Sierpc	Rościszewo*
29.	Podkarpackie	Mielec	Radomyśl Wielki*
30.	Świętokrzyskie	Kielce	Mniów*
31.	Podlaskie	Mońki	Goniadz*
32.	Wielkopolskie	Wolsztyn	Wolsztyn*
33.	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Nowe Skalmierzycy*
34.	Kujawsko-Pomorskie	Aleksandrów	Zakrzewo*
35.	Lubuskie	Wschowa	Wschowa*
36.	Wielkopolskie	Poznań	Stęszew*
37.	Wielkopolskie	Leszno	Wijewo*
38.	Zachodniopomorskie	Białogard	Białogard (rural)*
39.	Podlaskie	Mońki	Knyszyn*
40.	Podlaskie	Sokółka	Janów*
41.	Opolskie	Opole	Niemodlin*
42.	Warmińsko-Mazurskie	Olsztyn	Jonkowo*
43.	Wielkopolskie	Wolsztyn	Przemęt*
44.	Wielkopolskie	Wolsztyn	Siedlec*
45.	Wielkopolskie	Nowy Tomyśl	Miedzichowo*
46.	Wielkopolskie	Rawicz	Miejska Górka*
47.	Wielkopolskie	Grodzisk Wielkopolski	Grodzisk Wielkopolski*
48.	Zachodniopomorskie	Gryfino	Gryfino*
49.	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Sieroszewice*
50.	Wielkopolskie	Nowy Tomyśl	Opalenica*
51.	Małopolskie	Dąbrowa	Olesno*
52.	Podlaskie	Mońki	Krypno*
53.	Wielkopolskie	Szamotuły	Duszyniki*
54.	Wielkopolskie	Poznań	Mosina*
55.	Mazowieckie	Maków	Plonawy-Bramura*
56.	Zachodniopomorskie	Koszalin	Sianów*
57.	Wielkopolskie	Kalisz	Opatówek*
58.	Wielkopolskie	Kalisz	Lisków*
59.	Kujawsko-Pomorskie	Radziejów	Bytów*
60.	Wielkopolskie	Sroda Wielkopolska	Nowe Miasto Nad Wartą*
61.	Warmińsko-Mazurskie	Nowe Miasto	Kurzętnik*
62.	Wielkopolskie	Kalisz	Ceków-Kolonia*
63.	Wielkopolskie	Sroda Wielkopolska	Zaniemyśl*
64.	Kujawsko-Pomorskie	Radziejów	Osięcin*
65.	Dolnośląskie	Milicz	Krośnice*
66.	Wielkopolskie	Kalisz	Koźminek*

67.	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Lubawa (rural)*
68.	Łódzkie	Skierniewice	Lipce Reymontowskie*
69.	Łódzkie	Sieradz	Goszczanów*
70.	Wielkopolskie	Śrem	Śrem*
71.	Wielkopolskie	Leszno	Rydzyń*
72.	Warmińsko-Mazurskie	Nowe Miasto	Biskupiec*
73.	Łódzkie	Łowicz	Zduny*
74.	Wielkopolskie	Szamotuły	Kaźmierz*
75.	Wielkopolskie	Pleszew	Gołuchów*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Importi dhe tranzitimi i shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve, lejohet nga zona dhe kompartamente të shtetit të Polonisë të cilat nuk kanë pasur njoftim të sëmundjes së pseudopestit të shpendëve për 12 muajt e fundit.

4. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve që vijnë nga zonat e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve të informojnë të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

7. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

8. Urdhri nr. 165, datë 18.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së pseudopestit, të shfaqur në shtetin e Polonisë”, shfuqizohet.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i

Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR

Nr. 187, datë 23.2.2026

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË PSEUDOPESTIT TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E GJERMANISË

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;

b) zogjve 24-orësh;

c) mishit të freskët;

ç) materialit biologjik të shpendëve të pashoqëruar me test diagnostik PCR të kryer 14 ditë përpara mbledhjes, që vërteton mosprezencën e virusit;

d) vezëve dhe produktet e vezëve të shpendëve, ku nuk është siguruar shkatërrimi i virusit të pseudopestit, përkatësisht në vezën e plotë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 55°C në 2,521 sekonda, në vezën e lëngshme nuk është bërë trajtimi në 55°C në 2,278 sekonda, në të verdhën e vezës me 10% kripesje nuk është bërë trajtimi me temperaturë 55°C në 176 sekonda dhe në të bardhën e vezës së tharë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 57°C në 50.4 orë;

dh) produktet e mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht përkatësisht:

i. 65°C në 39.8 sekonda;

ii. 70°C në 3.6 sekonda;

iii. 74°C në 0.5 sekonda;

iv. 80°C në 0.03 sekonda;

e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e pseudopestit të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Gjermanisë janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3*
76.	Brandenburg	Oder-Spree	Neuzelle*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Importi dhe tranzitimi i shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve, lejohet nga zona dhe kompartamente të shtetit të Gjermanisë, të cilat nuk kanë pasur njoftim të sëmundjes së pseudopestit të shpendëve për 12 muajt e fundit.

4. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve që vijnë nga zonat e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve të informojnë të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

7. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuar para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i

Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR
Nr. 188, datë 23.2.2026

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E SLOVAKISË

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) shpendëve dekorativë;
- d) materialit biologjik të shpendëve;
- e) vezëve të shpendëve;
- dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;
- e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogenitet të lartë të shpendëve të shfaqur në shtetin e Sllovakisë, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2
1.	Nitriansky	Komárno*
2.	Trnavský	Senica*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Certifikata veterinare të garantojë origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh,

shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara në pikën 2.

7. Urdhri nr. 120, datë 6.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Sllovakisë”, shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Drejtoria e Politikave Veterinare, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE ZHVILLIMIT
RURAL
Andis Salla

URDHËR
Nr. 189, datë 23.2.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE
ME PATOGJENITET TË LARTË TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E DANIMARKËS**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

Faqe | 3502

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) shpendëve dekorativë;
- ç) materialit biologjik të shpendëve;
- d) vezëve të shpendëve;
- dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;
- e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Danimarkës, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2*
1.	Veterinary Inspection Unit South	Fredericia*
2.	Veterinary Inspection Unit East	Slagelse*
3.	Veterinary Inspection Unit East	Assens*
4.	Veterinary Inspection Unit East	Lolland*
5.	Veterinary Inspection Unit North	Viborg*
6.	Veterinary Inspection Unit North	Mariagerfjord*
7.	Veterinary Inspection Unit North	Lemvig*
8.	Veterinary Inspection Unit East	Helsingør*
9.	Veterinary Inspection Unit East	Guldborgsund*
10.	Veterinary Inspection Unit East	Holbæk*
11.	Veterinary Inspection Unit East	Næstved*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjithasubjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë,

zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara sipas pikës 2 të këtij urdhri.

7. Urdhri nr. 149, datë 11.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Danimarkës”, shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR
Nr. 190, datë 23.2.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE
ME PATOGJENITET TË LARTË TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E HOLANDËS**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) shpendëve dekorativë;
- d) materialit biologjik të shpendëve;
- e) vezëve të shpendëve;
- dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;
- e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Holandës, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2*
1.	Drenthe	Aa en Hunze*
2.	Gelderland	Barneveld*
3.	Gelderland	Kesteren*
4.	Gelderland	Hummelo en Keppel*
5.	Flevoland	Noordoostpolder*
6.	Friesland	Achtkarspelen*
7.	Gelderland	Ede*
8.	Flevoland	Dronten*
9.	Noord-Holland	Beverwijk*
10.	Groningen	Delfzijl*
11.	Zuid-Holland	Dordrecht*
12.	Zeeland	Hulst*
13.	Limburg	Meerlo-Wanssum*
14.	Limburg	Helden*
15.	Overijssel	Wierden*
16.	Flevoland	Zeewolde*
17.	Gelderland	Nijkerk*
18.	Gelderland	Harderwijk*
19.	Drenthe	Coevorden*
20.	Gelderland	Ermelo*
21.	Noord-Brabant	Woudrichem*
22.	Limburg	Venray*
23.	Noord-Brabant	Deurne*
24.	Noord-Brabant	Oisterwijk*
25.	Zuid-Holland	Maasland*
26.	Gelderland	Buren*
27.	Overijssel	Almelo*
28.	Groningen	Stadskanaal*
29.	Friesland	Dongeradeel*
30.	Groningen	Eemsmond*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuar para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

7. Urdhri nr. 168, datë 19.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Holandës”, shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR
Nr. 196, datë 25.2.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE
ME PATOGJENITET TË LARTË TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E POLONISË**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- zogjve 24-orësh;
- shpendëve dekorativë;

ç) materialit biologjik të shpendëve;

d) vezëve të shpendëve;

dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;

e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3*
1.	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Susz*
2.	Warmińsko-Mazurskie	Kętrzyn	Reszel*
3.	Wielkopolskie	Ostrzeszów	Mikstat*
4.	Wielkopolskie	Turek	Kawęczyn*
5.	Wielkopolskie	Turek	Przykona*
6.	Warmińsko-Mazurskie	Ostróda	Grunwald*
7.	Wielkopolskie	Konin	Rzgów*
8.	Warmińsko-Mazurskie	Węgorzewo	Pozezdrze*
9.	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Ilawa (rural)*
10.	Warmińsko-Mazurskie	Ilawa	Zalewo*
11.	Małopolskie	Tarnów	Wojnicz*
12.	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Środa Wielkopolska*
13.	Lubuskie	Międzyrzecz	Skwierzyna*
14.	Warmińsko-Mazurskie	Bartoszyce	Bartoszyce (rural)*
15.	Lubuskie	Sulęcín	Krzeszyce*
16.	Mazowieckie	Białobrzegi	Stara Błotnica*
17.	Kujawsko-Pomorskie	Inowrocław	Gniewkowo*
18.	Opolskie	Namysłów	Pokój*
19.	Kujawsko-Pomorskie	Chelmno	Lisewo*
20.	Lubuskie	Świebodzin	Lubrza*
21.	Lubuskie	Gorzów	Deszczno*
22.	Wielkopolskie	Poznań	Mosina*
23.	Warmińsko-Mazurskie	Nidzica	Janowiec Kościelny*
24.	Warmińsko-Mazurskie	Węgorzewo	Węgorzewo*
25.	Mazowieckie	Zuromin	Lutocin*
26.	Pomorskie	Kartuzy	Somonino*
27.	Łódzkie	Podębice	Pęczniew*
28.	Pomorskie	Ślupsk	Kobylnica*
29.	Wielkopolskie	Kalisz	Szczytnik*
30.	Wielkopolskie	Kalisz	Koźminek*
31.	Lubuskie	Żagań	Malomice*
32.	Lubuskie	Gorzów	Bogdaniec*
33.	Lubelskie	Parczew	Siemien*
34.	Lubelskie	Radzyń Podlaski	Wohyn*
35.	Lubelskie	Biała Podlaska	Międzyrzec Podlaski (rural)*
36.	Podlaskie	Hajnówka	Narew*
37.	Mazowieckie	Mława	Szydłowo*
38.	Wielkopolskie	Środa Wielkopolska	Zaniemyśl*
39.	Wielkopolskie	Ostrów Wielkopolski	Ostrów Wielkopolski (rural)*
40.	Lubuskie	Gorzów	Lubiszyn*
41.	Wielkopolskie	Wolsztyn	Przemęt*
42.	Wielkopolskie	Turek	Brudzew*
43.	Wielkopolskie	Kalisz	Opatówek*
44.	Pomorskie	Kartuzy	Sulęcyno*
45.	Wielkopolskie	Śrem	Brodnica*
46.	Śląskie	Pszczyna	Pszczyna*
47.	Wielkopolskie	Turek	Władysławów*
48.	Kujawsko-Pomorskie	Żnin	Rogowo*
49.	Kujawsko-Pomorskie	Bydgoszcz	Koronowo*

50.	Zachodniopomorskie	Stargard	Dobrzany*
51.	Warmińsko-Mazurskie	Giżycko	Giżycko (rural)*
52.	Dolnośląskie	Legnica	Prochowice*
53.	Wielkopolskie	Ostrzeszów	Grabów Nad Prosną*
54.	Kujawsko-Pomorskie	Lipno	Lipno (rural)*
55.	Kujawsko-Pomorskie	Inowrocław	Janikowo*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

3. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informon të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

7. Urdhri nr. 185, datë 23.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë”, shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR

Nr. 198, datë 25.2.2026

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E GJERMANISË

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) shpendëve dekorativë;
- ç) materialit biologjik të shpendëve;
- d) vezëve të shpendëve;
- dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;
- e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Gjermanisë, janë sipas tabelës së mëposhtme:

Nr	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3*
1.	Brandenburg	Märkisch-Oderland	Neuhardenberg*
2.	Bayern	Dingolfing-Landau	Simbach*
3.	Schleswig-Holstein	Steinburg	Krempelmarsch *
4.	Schleswig-Holstein	Steinburg	Schenefeld*
5.	Mecklenburg-Vorpommern	Rostock	Tessin*
6.	Mecklenburg-Vorpommern	Ludwigslust-Parchim	Ludwigslust-Land*
7.	Nordrhein-Westfalen	Paderborn	Delbrück*
8.	Nordrhein-Westfalen	Recklinghausen	Dorsten*
9.	Thüringen	Greiz	Zeulenroda-Triebes*
10.	Schleswig-Holstein	Plön	Lütjenburg*
11.	Niedersachsen	Cloppenburg	Garrel*
12.	Niedersachsen	Diepholz	Stuhr*
13.	Brandenburg	Potsdam-Mittelmark	Beetzsee*
14.	Mecklenburg-Vorpommern	Mecklenburgische Seenplatte	Röbel-Müritztz*
15.	Mecklenburg-Vorpommern	Vorpommern-Greifswald	Torgelow-Ferdinandshof*
16.	Mecklenburg-Vorpommern	Vorpommern-Rügen	Bergen auf Rügen*
17.	Brandenburg	Oberhavel	Kremmen*
18.	Baden-Württemberg	Alb-Donau-Kreis	Langenau*
19.	Niedersachsen	Cloppenburg	Bösel*
20.	Nordrhein-Westfalen	Kleve	Geldern*
21.	Nordrhein-Westfalen	Kleve	Goch*

22.	Nordrhein-Westfalen	Kleve	Rees*
23.	Nordrhein-Westfalen	Kleve	Kevelaer*
24.	Niedersachsen	Vechta	Vechta*
25.	Brandenburg	Märkisch-Oderland	Barnim-Oderbruch*
26.	Brandenburg	Prignitz	Plattenburg*
27.	Niedersachsen	Diepholz	Barnstorf*
28.	Schleswig-Holstein	Nordfriesland	Föhr-Amrum*
29.	Schleswig-Holstein	Nordfriesland	Sylt*
30.	Niedersachsen	Emsland	Geeste*
31.	Niedersachsen	Stade	Fredenbeck*
32.	Niedersachsen	Harburg	Tostedt*
33.	Niedersachsen	Oldenburg	Ganderkesee*
34.	Mecklenburg-Vorpommern	Vorpommern-Greifswald	Peenetal/Loitz*
35.	Brandenburg	Märkisch-Oderland	Letschin*
36.	Brandenburg	Märkisch-Oderland	Wriezen*
37.	Hessen	Wetteraukreis	Rockenberg*
38.	Niedersachsen	Cloppenburg	Friesoythe*
39.	Brandenburg	Uckermark	Lychen*
40.	Nordrhein-Westfalen	Wesel	Kamp-Lintfort*
41.	Niedersachsen	Rotenburg (Wümme)	Selsingen*
42.	Niedersachsen	Vechta	Goldenstedt*
43.	Thüringen	Nordhausen	Ellrich*
44.	Sachsen-Anhalt	Mansfeld-Südharz	Goldene Aue*
45.	Niedersachsen	Emsland	Lengden*
46.	Niedersachsen	Rotenburg (Wümme)	Bremervörde*
47.	Niedersachsen	Stade	Himmelpforten*
48.	Niedersachsen	Oldenburg	Harpstedt*
49.	Niedersachsen	Diepholz	Altes Amt Lemförde*
50.	Niedersachsen	Diepholz	Rehden*
51.	Mecklenburg-Vorpommern	Vorpommern-Rügen	Miltzow*
52.	Sachsen	Meißen	Ebersbach*
53.	Bayern	Straubing-Bogen	Geiselhöring*
54.	Nordrhein-Westfalen	Rhein-Erft-Kreis	Hürth*
55.	Niedersachsen	Verden	Thedinghausen*
56.	Niedersachsen	Oldenburg	Großenkneten*
57.	Nordrhein-Westfalen	Gütersloh	Rietberg*
58.	Nordrhein-Westfalen	Gütersloh	Verl*
59.	Schleswig-Holstein	Segeberg	Trave-Land*
60.	Niedersachsen	Grafschaft Bentheim	Wietmarschen*
61.	Nordrhein-Westfalen	Coesfeld	Lüdinghausen*
62.	Nordrhein-Westfalen	Kleve	Kleve*
63.	Schleswig-Holstein	Segeberg	Leezen*
64.	Niedersachsen	Oldenburg	Dödingen*
65.	Sachsen-Anhalt	Anhalt-Bitterfeld	Zerbst/Anhalt*
66.	Nordrhein-Westfalen	Gütersloh	Versmold*
67.	Schleswig-Holstein	Ostholstein	Fehmarn*
68.	Niedersachsen	Aurich	Domum*
69.	Nordrhein-Westfalen	Viersen	Kempfen*
70.	Niedersachsen	Cloppenburg	Saterland*
71.	Niedersachsen	Osnabrück	Ostercappeln*
72.	Sachsen	Leipzig	Grimma*
73.	Mecklenburg-Vorpommern	Vorpommern-Rügen	Recknitz-Trebbin*
74.	Sachsen-Anhalt	Altmarkkreis Salzwedel	Gardelegen*
75.	Niedersachsen	Emsland	Haselünne*
76.	Brandenburg	Havelland	Ketzin/Havel*
77.	Baden-Württemberg	Schwarzwald-Baar-Kreis	Donaueschingen*
78.	Sachsen	Nordsachsen	Wernsdorf*
79.	Nordrhein-Westfalen	Hamm	Hamm*
80.	Niedersachsen	Rotenburg (Wümme)	Sottrum*
81.	Nordrhein-Westfalen	Kleve	Weeze*
82.	Mecklenburg-Vorpommern	Ludwigslust-Parchim	Goldberg-Mildenitz*
83.	Mecklenburg-Vorpommern	Rostock	Bützow-Land*
84.	Niedersachsen	Göttingen	Gieboldehausen*
85.	Niedersachsen	Cloppenburg	(Oldenburg)*
86.	Brandenburg	Märkisch-Oderland	Golzow*
87.	Hessen	Gießen	Hungen*
88.	Bayern	Cham	Furth im Wald*
89.	Nordrhein-Westfalen	Kleve	Kranenburg*
90.	Sachsen-Anhalt	Jenichower Land	Möckem*
91.	Sachsen	Leipzig	Geithain*

92.	Niedersachsen	Osnabrück	Artland*
93.	Sachsen-Anhalt	Harz	Ostervieck*
94.	Brandenburg	Teltow-Fläming	Trebbin*
95.	Schleswig-Holstein	Ostholstein	Eutin*
96.	Brandenburg	Ostprignitz-Ruppin	Heiligengrabe*
97.	Niedersachsen	Cloppenburg	Barßel*
98.	Nordrhein-Westfalen	Hochsauerlandkreis	Meschede*
99.	Thüringen	Kyffhäuserkreis	Kyffhäuserland*
100.	Brandenburg	Märkisch-Oderland	Seelow*

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

3. Certifikata veterinare garanton origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjitha subjektet importuese të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht për hyrjen në fuqi të këtij urdhri.

5. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

6. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht që vijnë nga vendet e sipërcituara, sipas pikës 2 të këtij urdhri.

7. Urdhri nr. 177, datë 20.2.2026, "Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Gjermanisë", shfuqizohet.

8. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR

Nr. 199, datë 25.2.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË GJUHËS BLU, TË
SHFAQUR NË MBRETËRINË E
BASHKUAR**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe të pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë;

b) spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e gjuhës blu, të shfaqur në Mbretërinë e Bashkuar, janë sipas ndarjeve administrative të tabelës së mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit të parë	Ndarja administrative e nivelit të dytë	Ndarja administrative e nivelit të tretë
England	Barnsley	Barnsley*
England	Bath and North East Somerset	Bath and North East Somerset*
England	Buckinghamshire	Buckinghamshire*
England	Bournemouth, Christchurch and Poole	Bournemouth, Christchurch and Poole*
England	Bracknell Forest	Bracknell Forest*
England	Bradford	Bradford*
England	Calderdale	Calderdale*
England	Cambridgeshire	East Cambridgeshire*
England	Cambridgeshire	South Cambridgeshire*
England	Central Bedfordshire	Central Bedfordshire*
England	Cheshire East	Cheshire East*
England	Cheshire West and Chester	Cheshire West and Chester*
England	Cornwall	Cornwall*
England	Derbyshire	Amber Valley*
England	Derbyshire	Bolsover*
England	Derbyshire	Derbyshire Dales*
England	Derbyshire	High Peak*
England	Derbyshire	North Derbyshire*
England	Derbyshire	East Derbyshire*
England	Devon	East Devon*
England	Devon	Mid Devon*
England	Devon	Teignbridge*
England	Devon	South Hams*
England	Devon	West Devon*
England	Dorset	Dorset*
England	Gloucestershire	Stroud*
England	East Riding of Yorkshire	East Riding of Yorkshire*

England	East Sussex	Rother*
England	East Sussex	Lewes*
England	East Sussex	Wealden*
England	Essex	Braintree*
England	Essex	Brentwood*
England	Essex	Chelmsford*
England	Essex	Colchester*
England	Essex	Epping Forest*
England	Essex	Maldon*
England	Essex	Harlow*
England	Essex	Tendring*
England	Greater London	Harrow*
England	Herefordshire, County of	Herefordshire, County of*
England	Hertfordshire	Dacorum*
England	Hertfordshire	East Hertfordshire*
England	Hertfordshire	Hertsmere*
England	Hertfordshire	Three Rivers*
England	Medway	Medway*
England	Milton Keynes	Milton Keynes*
England	Shropshire	Shropshire*
England	Kent	Ashford*
England	Kent	Canterbury*
England	Kent	Dover*
England	Kent	Gravesham*
England	Kent	Folkestone and Hythe*
England	Kent	Maidstone*
England	Kent	Sevenoaks*
England	Kent	Swale*
England	Kent	Tonbridge and Malling*
England	Kent	Tunbridge Wells*
England	Kirklees	Kirklees*
England	Isle of Wight	Isle of Wight*
England	Somerset	Somerset Council*
England	Suffolk	East Suffolk*
England	Suffolk	Babergh*
England	Suffolk	Mid Suffolk*
England	Suffolk	Waverley*
England	Suffolk	West Suffolk*
England	Surrey	Guildford*
England	Surrey	Runnymede*
England	Hampshire	Basingstoke and Deane*
England	Hampshire	East Hampshire*
England	Hampshire	Eastleigh*
England	Hampshire	Hart*
England	Hampshire	Test Valley*
England	Hampshire	New Forest*
England	Hampshire	Winchester*
England	Lancashire	Chorley*
England	Lancashire	Hyndburn*
England	Lancashire	Lancaster*
England	Lancashire	Ribble Valley*
England	Leicestershire	Chamwood*
England	Leicestershire	Harborough*
England	Leicestershire	Hinckley and Bosworth*
England	Leicestershire	North West Leicestershire*
England	Lincolnshire	East Lindsey*
England	Lincolnshire	West Lindsey*
England	Lincolnshire	South Kesteven*
England	Staffordshire	East Staffordshire*
England	Staffordshire	Stafford*
England	Staffordshire	Staffordshire Moorlands*
England	Staffordshire	South Staffordshire*
England	Southampton	Southampton*

England	South Gloucestershire	South Gloucestershire*
England	Stockport	Stockport*
England	Norfolk	Breckland*
England	Norfolk	Broadland*
England	Norfolk	Great Yarmouth*
England	Norfolk	King's Lynn and West Norfolk*
England	Norfolk	South Norfolk*
England	Norfolk	North Norfolk*
England	North Yorkshire	North Yorkshire Council*
England	Nottinghamshire	Bassetlaw*
England	Oxfordshire	South Oxfordshire*
England	Oxfordshire	Vale of White Horse*
England	Tameside	Tameside*
England	Trafford	Trafford*
England	Thurrock	Thurrock*
England	York	York*
England	West Berkshire	West Berkshire*
England	Wiltshire	Wiltshire*
England	Wokingham	Wokingham*
England	Westmorland and Furness Council	Westmorland and Furness Council*
England	West Sussex	Arun*
England	West Sussex	Chichester*
England	West Sussex	Horsham*
England	West Sussex	Mid Sussex*
Isle of Man	Glenfaba	Patrick*
Isle of Man	Middle	Braddan*
Isle of Man	Rushen	Arbory*
Jersey	Saint Berlade	Saint Berlade*
Jersey	Saint John	Saint John*
Jersey	Saint Martin	Saint Martin*
Jersey	Saint Peter	Saint Peter*
Jersey	Saint Saviour	Saint Saviour*
United Kingdom Exclusive Economic Zone	Brightlingsea*	
United Kingdom Exclusive Economic Zone	Middleton*	
Wales	Denbighshire	Denbighshire*
Wales	Monmouthshire	Monmouthshire*
Wales	Powys	Powys*
Wales	Wrexham	Wrexham*
Northern Ireland	North Down and Ards	Ards*
Northern Ireland	Ards and North Down	North Down*

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

3. Importi dhe tranzitimi nga ndarjet administrative të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, lejohet vetëm nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që kafshët e gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e dërgesës; dhe

ii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 60 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës; ose

iii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 28 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë asaj periudhe i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrupe ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, të kryera të paktën 28 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët; ose

iv. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 14 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë kësaj periudhe i janë nënshtruar një testi identifikimi të agentit të sëmundjes, me rezultate negative, të kryer të paktën 14 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët;

b) Janë:

i. vaksinuar, të paktën 60 ditë përpara dërgesës, kundër të gjithë serotipave të demonstruar të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

ii. identifikuar si të vaksinuar; ose

iii. është demonstruar se kishte antitrupe për të paktën 60 ditë përpara dërgesës kundër të gjithë serotipeve të demonstruar se janë të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

c) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që meshkujt dhurues të spermës së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1 të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore për të paktën 60 ditë para fillimit dhe gjatë mbledhjes së spermës; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për zbulimin e antitrupeve ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, midis 28 dhe 60 ditësh pas çdo grumbullimi për këtë ngarkesë; ose

iv. i janë nënshtruar një testi identifikimi të agentit të sëmundjes në mostrat e gjakut të mbledhura në fillim dhe përfundim të, dhe të paktën çdo 7 ditë (testi i izolimit të virusit) ose të paktën çdo

28 ditë (testi PCR) gjatë mbledhjes së spermës për këtë ngarkesë, me rezultate negative;

v. sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të *Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore*.

c) Certifikata shëndetësore veterinare vërteton që femrat dhuruese të embrioneve *in vivo* së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1, të nenit 8.3.13 të *Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore*, për të paktën 60 ditë përpara fillimit dhe gjatë mbledhjes së embrioneve; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrupe ndaj virusit të gjuhës blu midis 28 dhe 60 ditësh pas grumbullimit, me rezultate negative; ose

iv. i janë nënshtruar një testi për identifikimin e agjentit të sëmundjes në një kampion gjaku të marrë në ditën e mbledhjes së embrioneve, me rezultate negative;

v. embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.8., 4.9 dhe 4.10 të *Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore*, sipas rastit;

vi. sperma e përdorur për fekondimin e ovociteve ishte në përputhje me nenin 8.3.9 ose nenin 8.3.10 të *Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore*.

4. Certifikata veterinare shëndetësore garanton origjinën e tyre sipas përcaktimeve në pikat 2 dhe 3 të këtij urdhri.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjithë subjektet importuese të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë, spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

6. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

7. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht, brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të të gjithë kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë, spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

8. Urdhri nr. 154, datë 16.2.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në Mbretërinë e Bashkuar”, shfuqizohet.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

URDHËR
Nr. 200, datë 25.2.2026

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË GJUHËS BLU, TË
SHFAQUR NË SHTETIN E RUMANISË**

Në mbështetje të pikës 4, të nenit 102, të Kushtetutës dhe pikës 1, të nenit 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011 “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit nga zonat e përcaktuara në pikën 2 të këtij urdhri për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë;

b) spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

2. Zonat e prekura me sëmundjen e gjuhës blu të shfaqur në shtetin e Rumanisë, janë sipas ndarjeve administrative të tabelës së mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit të parë	Ndarja administrative e nivelit të dytë	Ndarja administrative e nivelit të tretë
Dolj	Simnicu De Sus*	
Gorj	Calnic*	
Gorj	Capreni*	
Gorj	Crasna*	
Gorj	Turburea*	
Sibiu	Cisnădie*	
Sibiu	Orlat*	
Timiș	Liebling*	

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

3. Importi dhe tranzitimi nga ndarjet administrative të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, lejohet vetëm nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që kafshët e gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e dërgesës; dhe

ii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 60 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës; ose

iii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 28 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë asaj periudhe i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrupe ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, të kryera të paktën 28 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët; ose

iv. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 14 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë kësaj periudhe i janë nënshtruar një testi identifikimi të agentit të sëmundjes, me rezultate negative, të kryer të paktën 14 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët;

b) Janë:

i. vaksinuar, të paktën 60 ditë përpara dërgesës, kundër të gjithë serotipave të demonstruar të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

ii. identifikuar si të vaksinuar; ose

iii. është demonstruar se kishte antitrupe për të paktën 60 ditë përpara dërgesës kundër të gjithë serotipave të demonstruar se janë të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

c) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që meshkujt dhurues të spermës së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1 të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore për të paktën 60 ditë para fillimit dhe gjatë mbledhjes së spermës; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për zbulimin e antitrupeve ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, midis 28 dhe 60 ditësh pas çdo grumbullimi për këtë ngarkesë; ose

iv. i janë nënshtruar një testi identifikimi të agentit të sëmundjes në mostrat e gjakut të mbledhura në fillim dhe përfundim të, dhe të paktën çdo 7 ditë (testi i izolimit të virusit) ose të paktën çdo 28 ditë (testi PCR) gjatë mbledhjes së spermës për këtë ngarkesë, me rezultate negative;

v. sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

ç) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që femrat dhuruese të embrioneve *in vivo* së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1, të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore, për të paktën 60 ditë përpara fillimit dhe gjatë mbledhjes së embrioneve; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrupe ndaj virusit të gjuhës blu midis 28 dhe 60 ditësh pas grumbullimit, me rezultate negative; ose

iv. i janë nënshtruar një testi për identifikimin e agentit të sëmundjes në një kampion gjaku të marrë në ditën e mbledhjes së embrioneve, me rezultate negative;

v. embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.8., 4.9 dhe 4.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore, sipas rastit;

vi. sperma e përdorur për fekundimin e ovociteve ishte në përputhje me nenin 8.3.9 ose nenin 8.3.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

4. Certifikata veterinarë shëndetësore garanton origjinën e tyre sipas përcaktimeve në pikat 2 dhe 3 të këtij urdhri.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve informojnë të gjithë subjektet importuese të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë,

spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

6. Ky urdhër nuk zbatohet për ngarkesat e certifikuara para datës së hyrjes në fuqi të këtij urdhri.

7. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit informon rregullisht, brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të të gjithë kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë, spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

8. Urdhri nr. 63, datë 20.1.2026, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në shtetin e Rumanisë”, shfuqizohet.

9. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Andis Salla

NJOFTIM
Nr. 3410, datë 26.2.2026

MBI HYRJEN NË FUQI TË MARRËVESHJES NDËRKOMBËTARE

“Marrëveshja ndërmjet Këshillit të Ministrave të Republikës së Shqipërisë dhe Qeverisë së Republikës Italiane lidhur me zbatimin e projektit ‘Përparimi i shëndetit neonatal dhe i nënës në Shqipëri (ANMA) – AID 013307’”, hyrë në fuqi më datë 17.2.2026.

SEKRETARI I PËRGJITHSHËM I
MINISTRISË PËR EVROPËN
DHE PUNËT E JASHTME
Armand Skapi

NJOFTIM

Nr. 3596, datë 27.2.2026

PËR HYRJEN NË FUQI TË MARRËVESHJEVE NDËRKOMBËTARE

1. “Konventa e Këshillit të Evropës për Aksesin në Dokumentet Zyrtare”, bërë në Tromsø, më 18.6.2009, hyrë në fuqi për Republikën e Shqipërisë në datën 1.11.2022.

2. “Protokolli i 16-të i Konventës për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore”, bërë në Strasburg, më 2.10.2013, hyrë në fuqi për Republikën e Shqipërisë në datën 1.8.2018.

SEKRETARI I PËRGJITHSHËM I
MINISTRISË PËR EVROPËN
DHE PUNËT E JASHTME
Armand Skapi

VENDIM

Nr. 4, datë 15.1.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 15.1.2026 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 3 (J) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Jamarbër Malltezi, përfaqësuar nga avokatët Klodjan Skënderaj dhe Sokol Mëngjesi, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR:

Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar, përfaqësuar nga prokurori Arben Kraja, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 400, datë 30.7.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 172 (87-2024-248), datë 13.9.2024, të Gjykatës së

Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2024-2076, datë 17.12.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 17, 18, 27, 28, 42, 131, pika 1, shkronja “P”, 134, pika 1, shkronja “i” dhe 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 5, paragrafi 1, shkronjat “b” dhe “c”, 8, 10, 14, 17 dhe 18 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); nenet 9, 14 dhe 26 të Paktit Ndërkombëtar për të Drejtat Civile dhe Politike, të ratifikuar me ligjin nr. 7510, datë 8.8.1991; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Fiona Papajorgji, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkesit Jamarbër Malltezi (*kërkuesi*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*), që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Mbi bazën e një kallëzimi penal, në datën 1.12.2020 Prokuroria e Posaçme ka regjistruar procedimin penal nr. 287 të vitit 2020 (*procedimi penal nr. 287/2020*) për veprën penale “Pastrimi i produkteve të veprës penale ose veprimtarisë kriminale”, të parashikuar nga neni 287, paragrafi i parë, i Kodit Penal (*KP*), ndërsa në datën 2.10.2023 ka shënuar në regjistrin e njoftimit të veprave penale, krahas emrave të shtetasve S.B. (vjehtëri i kërkesit dhe njëkohësisht ish-Kryeministër), F.B. dhe Xh.B., edhe emrin e kërkesit, në cilësinë e personit të dyshuar për kryerjen e veprave penale “Korrupsioni pasiv i funksionarëve të lartë shtetërorë ose i të zgjedhurve vendorë”, të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga nenet 260 e 25 të KP-së dhe “Pastrimi i produkteve të veprës penale ose

veprimtarisë kriminale”, të parashikuar nga neni 287, paragrafi i dytë, i KP-së. Objekt i kallëzimit dhe hetimit në vijim kanë qenë proceset e kthimit të pronës në favor të 5 familjeve ish-pronare, procesi i privatizimit të pronës shtetërore (të objekteve të ish-klubit sportiv “Partizani” dhe ish-klubit shumësportësh “Partizani” në Tiranë), procesi i ndryshimit të destinacionit dhe, më pas, edhe i zhvillimit të pronës.

2. Në datën 16.10.2023 Prokuroria e Posaçme i është drejtuar Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Shkallës së Parë*) me kërkesë për caktimin ndaj kërkesit të masës së sigurimit personal “Arresti në burg”. Me vendimin nr. 112, datë 20.10.2023, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka vendosur pranimin e saj, ndërsa me vendimin nr. 116, datë 23.10.2023, ajo ka vendosur vazhdimin e zbatimit të masës së sigurimit “Arresti në burg”. Mbi ankimin e kërkesit, me vendimin nr. 56 (87-2023-156), datë 21.11.2023, Gjykata e Posaçme e Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO-ja e Apelit*) ka vendosur ndryshimin e vendimeve të GJKKO-së së Shkallës së Parë dhe caktimin ndaj kërkesit të masës së sigurimit personal “Arresti në shtëpi”. Në vijim, mbi rekursin e kërkesit dhe Prokurorisë së Posaçme, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-384, datë 5.3.2024, në dhomën e këshillimit, ka vendosur mospranimin e tyre. Ky proces është bërë objekt i kontrollit kushtetues nga Gjykata Kushtetuese (*Gjykata*), e cila, me vendimin nr. 83, datë 5.12.2024, ka vendosur rrëzimin e kërkesës.

3. Ndërkohë që çështja ishte në shqyrtim në Gjykatë, në datën 28.6.2024 Prokuroria e Posaçme, bazuar në nenin 246, pika 6, të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*), ka paraqitur në GJKKO-në e Shkallës së Parë informacionin me shkrim, në të cilin pasi pasqyroheshin veprimet hetimore të kryera nga Policia Gjyqësore, shprehej se masa e sigurimit duhet të vazhdojë. Në seancën e datës 19.7.2024, kërkuesi, nëpërmjet mbrojtësve të tij, ka kërkuar revokimin e masës së sigurimit “Arresti në shtëpi”, bazuar në nenin 261, pika 1 të KPP-së, me argumentin se nga hetimi nuk ka asnjë provë të re në raport me akuzën që i atribuohet kërkesit.

4. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 400, datë 30.7.2024 (*vendimi nr. 400/2024*), ka vendosur vijimin e zbatimit të masës së sigurimit personal me karakter shtrëngues “Arresti në shtëpi”,

të caktuar ndaj kërkuesit me vendimin nr. 56 (87-2023-156), datë 21.11.2023 të GJKKO-së së Apelit. Sipas GJKKO-së së Shkallës së Parë, pas caktimit të masës së sigurimit personal ndaj kërkuesit, nga ana e organit të akuzës janë kryer veprime hetimore të cilat pasqyrojnë se është treguar diligenca e duhur në ushtrimin e ndjekjes penale. Kundër këtij vendimi ka paraqitur ankim kërkuesi dhe i hetuari tjetër S.B.

5. GJKKO-ja e Apelit, me vendimin nr. 172 (87-2024-248), datë 13.9.2024, ka vendosur miratimin e vendimit nr. 400/2024 të GJKKO-së së Shkallës së Parë. Sipas GJKKO-së së Apelit, vendimmarrja e GJKKO-së së Shkallës së Parë është e bazuar në fakt dhe në nevojat e sigurimit të kërkuesit ose mbajtjen në kontroll paraprak të rreziqeve të mundshme të procedimit nga lënia në liri ose pa masë sigurimi, mbeten të qëndrueshme. Kundër këtij vendimi ka paraqitur rekurs kërkuesi.

6. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-2076, datë 17.12.2024, ka vendosur mospranimin e rekursit, për shkak se nuk përmbante asnjë nga shkaqet e parashikuar nga neni 432 i KPP-së. Sipas Kolegjit Penal, të dyja gjykatat kanë argumentuar vendimmarrjen e tyre dhe u kanë dhënë përgjigje në thelb shkaqeve të parashtruara nga mbrojtja e kërkuesit dhe arsyetimet e tyre janë plotësuese të njëra-tjetrës.

7. Në datën 11.6.2025 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij. Kolegji i Gjykatës në datën 29.7.2025 ka vendosur kalimin e kërkesës për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve, e cila në datën 12.9.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve. Me vendimin e po kësaj date Mbledhja e Gjyqtarëve ka vendosur respektivisht pranimin e kërkesës së një gjyqtareje kushtetuese për heqjen dore nga gjykimi i çështjes, si dhe rrëzimin e kërkesës për dorëheqje të një gjyqtari tjetër nga shqyrtimi i çështjes.

8. Gjithashtu, rezulton se në datën 17.6.2025 kërkuesi ka paraqitur në GJKKO-në e Shkallës së Parë kërkesë për revokimin e masës së sigurimit personal dhe zëvendësimin e saj me masën e sigurimit “Garancia pasurore”. Kjo gjykatë, me vendimin nr. 404, datë 7.7.2025, ka vendosur rrëzimin e kërkesës për revokimin e masës së sigurimit, pranimin e kërkesës për zëvendësimin e masës së sigurimit personal me karakter shtrëngues “Arresti në shtëpi”, të caktuar ndaj kërkuesit me vendimin nr. 56 (87-2023-156), datë

21.11.2023 dhe zëvendësimin me masën e sigurimit personal “Garancia pasurore”, të parashikuar nga neni 236 i KPP-së.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

9. *Kërkuesi*, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar liria personale:

A. Në aspektin procedural – e drejta për proces të rregullt ligjor në drejtim të:

9.1. *Së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj*, pasi gjyqtarja I.Gj., e cila ka dhënë vendimin në gjykatën e shkallës së parë, është dënuar për kryerjen e një vepre penale dhe në referim të dispozitave të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (ligji nr. 96/2016), gjyqtari i cili rezulton i dënuar humbet statusin e magjistratit. Kërkuesi ka marrë dijeni për provat që mbështesin këtë pretendim në datën 5.5.2025 dhe në seancën gjyqësore paraprake të po kësaj date ka kërkuar kohë për paraqitjen e kërkesës për pavlefshmërinë e vendimit nr. 400/2024 të GJKKO-së së Shkallës së Parë. Po ashtu, për të njëjtën arsye, kërkuesi i është drejtuar edhe Këshillit të Lartë Gjyqësor (KLGJ) me kërkesë për mbarimin e statusit të magjistratit të gjyqtarës I.Gj., i cili e ka vlerësuar të panevojshme kryerjen e verifikimeve për këtë fakt. Kërkuesi e ka përsëritur kërkesën për pavlefshmërinë e vendimit nr. 400/2024 në seancën e datës 19.5.2025 dhe kërkesën drejtuar KLGJ-së në datën 22.5.2025, si dhe ka paraqitur kallëzim penal.

9.2. *Parimit të paanshmërisë*, për shkak të sjelljes së gjyqtarës I.Gj., konkretisht për faktin se ajo nuk ka zbatuar afatet procedurale të parashikuara nga ligji, pasi ka bërë një trajtim të ndryshëm të kërkesave të paraqitura nga kërkuesi në raport me kërkesat e paraqitura nga organi i akuzës, ndërsa mosrespektimi i afateve procedurale nuk shoqërohet me ndonjë pasojë. Kjo gjyqtare ka vlerësuar më parë, me vendimin nr. 116/2023 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, se afati dyditor është i mjaftueshëm për mbrojtësit e kërkuesit që të njihen me 42 fashikuj dhe një vendim gjyqësor prej 200 faqesh. Ndërkohë, organit të akuzës i ka dhënë 11 ditë kohë për të lexuar një material prej jo më shumë se 50 faqesh të relatuar nga mbrojtësit e kërkuesit në seancë, i cili ishte mbështetur në informacionin e vetë organit të akuzës. Gjyqtarja I.Gj. ka ndryshuar

vendimin e saj të ndërmjetëm sipas opinionit të Prokurorisë së Posaçme, ku fillimisht nuk ka pranuar që kërkuesi të marrë kopje falas të akteve, ndërsa pasi prokuroria ka pranuar të japë këto akte, ajo është shprehur se shpenzimet mbuloheshin nga shteti. Opinioni i kësaj gjyqtareje ndryshon sipas opinionit juridik të prokurorisë, duke dëshmuar njëanshmërinë e saj dhe duke e vendosur kërkuesin në pozita procedurale jo të barabarta me organin e akuzës.

9.3. *Së drejtës së aksesit dhe standardit të arsyetimit të vendimit*, pasi gjykatat nuk i kanë dhënë përgjigje kërkuesit në lidhje me pretendimet e ngritura prej tij për cenimin e të drejtave dhe lirive themelore. Gjykatat nuk kanë përmbushur detyrimin e verifikimit të gjendjes së hetimit, por janë kufizuar në listimin e veprimeve të Prokurorisë së Posaçme. Kërkesa për revokimin e masës së sigurimit është paraqitur megjithëse nuk ka ekzistuar nevoja e sigurimit, nuk ka të dhëna se kërkuesi mund të ketë ndikuar në procesin e marrjes ose vërtetësisë së provave dhe nuk ekziston rreziku i largimit. Arsyetimet e gjykatave janë kontradiktore dhe të pakuptueshme, të përdorura edhe në caktimin e masës së sigurimit një vit më parë. Gjykatat nuk kanë arsyetuar pse është i pabazuar kërkimi i kërkuesit për detyrimin e gjykatës që të verifikojë dilijencën e duhur të organit të akuzës. Po kështu, gjykatat nuk i kanë dhënë përgjigje pretendimit të kërkuesit se roli i tyre është verifikimi nëse prokuroria ka argumentuar nevojat e kryerjes së veprimeve hetimore në afate të shpejta. Veprimet e prokurorisë për kryerjen e ekspertimeve grafike janë të paarsyetuara, pasi ajo nuk ka argumentuar nevojën e marrjes së këtyre të dhënave dhe lidhjen me hetimin. Vendimet janë të pavlefshme, pasi vijnë në kundërshtim me nenet 179 dhe 181 të KPP-së, për faktin se ato nuk janë kryer nga ekspertë, si individë, por nga Instituti i Policisë Shkencore, i cili është në varësi të ministrit të Brendshëm, kallëzues në procedim, si dhe nga persona të panjohur për kërkuesin. Këto pretendime nuk janë shqyrtuar nga gjykatat dhe ligjshmëria e marrjes së provave nuk mund të kufizohet vetëm tek gjyqtari i seancës paraprake. Asnjë nga gjykatat nuk është ndalur në ndonjë provë konkrete, por kanë përdorur shprehje standarde dhe një qëndrim formal, veçanërisht gjykata e apelit, e cila është mjaftuar me një paragraf në arsyetimin e saj.

B. *Në aspektin substancial* në drejtim të:

9.4. *Mungesës së faktit penal*, në cenim të nenit 27, pika 2, shkronja “c”, të Kushtetutës, pasi gjykatat nuk mund të arsyetojnë se pas 4 vjetësh hetimesh ka rezultuar se fakti penal ka të bëjë me propozimin dhe miratimin e ligjeve dhe akteve nënligjore nga Këshilli i Ministrave i drejtuar nga vjehri i kërkuesit, veprimtari nga e cila nuk ka qenë vetëm ky i fundit që ka përfituar procesin e njohjes, kthimit dhe privatizimit të pronës, por mijëra subjekte private. Gjykatat nuk duhet të lejojnë pas 4 vjetësh hetime që dyshimi i prokurorisë të mbështetet në të njëjtin nivel “arsyeje”. Veprimet e kryera nga vjehri i kërkuesit, për të cilat pretendohet se ka përfituar ai, janë veprime të parashikuara në Kushtetutë, konsiderohen akte kolegjiale dhe që janë kryer për shkak të detyrës që ai ka pasur si Kryetar i Këshillit të Ministrave.

9.5. *Standardit të arsyetimit të vendimit*, pasi gjykatat nuk kanë dhënë argumente të mjaftueshme për nevojën e kohëzgjatjes së arrestit në shtëpi dhe vazhdimin e kufizimit të lirisë personale dhe së drejtës për jetë familjare. Gjykatat nuk e kanë mbështetur arsyetimin e tyre në të dhënat që kanë rezultuar nga hetimi, pasi nga asnjë provë nuk rezulton përpjekja e vjehrit të kërkuesit për të ndikuar në procesin e marrjes së provave. Pas 4 vjetësh hetime dhe 10 muajsh arrest në shtëpi, gjykatat duhet të japin argumente të mjaftueshme, bazuar mbi të dhënat e hetimit. Faktet e dyshuara penale kanë ndodhur në vitin 2013, ndërsa masat e sigurimit janë kërkuar në vitin 2023 dhe prokuroria nuk ka paraqitur asnjë kërkesë për sigurimin e provave për dëshmitarët, nuk ka konstatuar asnjë veprim që do të ndikonte në procesin e marrjes ose vërtetësisë së deklarimeve të dëshmitarëve, si dhe nuk ka provuar se kërkuesi mund të largohet. Gjykatat nuk kanë paraqitur arsye legjitime të mjaftueshme për vazhdimin e kufizimit të lirisë së kërkuesit, në drejtim të nevojshmërisë dhe proporcionalitetit të masës, në raport me fazën aktuale të procedimit dhe të dhënave të prokurorisë të vëna në dispozicion.

9.6. *Parimit të mosdiskriminimit* të lidhur me tejkalimin e qëllimeve për të cilat lejohen kufizimet e të drejtave dhe nenin 18 të KEDNJ-së, pasi ndjekja penale është shtyrë nga motive politike dhe në gjykatën e apelit kërkuesit i është ndërprerë fjala dhe nuk i është lejuar marrja e provave, si dhe paraqitja e pretendimeve për motivin politik të procedimit penal. Ky motiv provohet qartësisht nga sjellja e autoriteteve, pasi

kërkuesit iu ndalua çdo lloj komunikimi me botën e jashtme dhe anëtarë të familjes, si dhe e drejta e ajrimit, tregues të mënyrës së trajtimit të tij nga gjykatat. Vjehri i kërkuesit është kryetar i partisë më të madhe opozitare, ndërsa kallëzimi penal është paraqitur nga kryetari i grupit parlamentar të partisë në pushtet.

9.7. *Parimit të barazisë përpara ligjit*, pasi gjykatat kanë mbajtur standard të dyfishtë për kërkuesin në krahasim me shtetas të tjerë. Për Prokurorinë e Posaçme, kërkuesi mban përgjegjësi penale si në rastin kur vjehri i tij ka qenë në rolin e përfaqësuesit të organit propozues të akteve ligjore, ashtu edhe në rastet kur ai ka qenë në rolin e drejtuesit të organit që ka shqyrtuar propozimin e një subjekti tjetër. Edhe Gjykata nuk ka shqyrtuar pretendimet e kërkuesit për mungesën e ekzistencës së dyshimit të arsyeshëm, duke iu referuar gjykimin të themelit, qëndrim i ndryshëm me raste të tjera, si p.sh. vendimi nr. 86, datë 30.12.2024. Po kështu, Gjykata ka trajtuar ndryshe edhe rolin e vjehrit të kërkuesit si kryetar i ish-Këshillit të Lartë të Drejtësisë, në marrjen pjesë dhe vendimmarrjen për akte kolegjiale individuale, me rolin e tij në marrjen pjesë dhe vendimmarrjet për akte kolegjiale normative.

10. *Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme*, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

10.1. Pretendimet e kërkuesit për aspektin procedural në drejtim të cenimit të *parimit të paanshmërisë* dhe *së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj* janë të pabazuara, pasi vendimi i Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ), i referuar prej tij, pasqyron procesin ligjor të gjykatave vendase në rastin e gjyqtarit të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit L.D., që përfundoi me vendimin e Komisionit Disiplinor sipas parashikimit të nenit 128, pika 2, shkronja “b”, të Kushtetutës, ndaj rrethana e pretenduar nga kërkuesi është jashtë kufijve të shqyrtimit në këtë gjykim kushtetues. Këto pretendime janë ngritur edhe në një gjykim tjetër të zhvilluar nga Gjykata, e cila, me vendimin nr. 42, datë 1.7.2025 (*vendimi nr. 42/2025*), ka arsyetuar se nuk ka ndonjë akt të organit publik të ngarkuar nga ligji që të ketë vendosur për ndalimin e ushtrimit të funksionit nga gjyqtarja I.Gj. për shkakun e pretenduar. Në këtë kuptim, gjyqtarja, ndërsa ka qenë në detyrë, ka vepruar në kushte legjitimiteti në ushtrimin e funksioneve në rastin konkret.

10.2. Pretendimet e kërkuesit për aspektin substancial të lirisë personale janë të pabazuara, pasi

referuar jurisprudencës së Gjykatës dhe asaj të GJEDNJ-së, dyshimet e arsyeshme për kryerjen e veprës penale, që justifikojnë kufizimin e lirisë personale, nënkuptojnë ekzistencën e fakteve dhe informacioneve, të cilat nuk është e nevojshme të jenë në të njëjtin nivel si ato që justifikojnë dënimin penal. Në arsyetimin e saj Gjykata e Lartë e ndërlihd statusin e gjësë së gjykuar, për sa kohë nuk janë verifikuar/konstatuar ndryshimet e kushteve origjinare të zbatueshmërisë së masës së caktuar. Në rastin konkret, nga gjykatat e të gjitha shkallëve është respektuar kriteri kushtetues i dyshimit të arsyeshëm, si kusht *sine qua non* për justifikimin e kufizimit të lirisë personale të kërkuesit. Nga gjykatat është arsyetuar mjaftueshëm në lidhje me plotësimin e kushteve të veçanta për caktimin e masës së sigurimit, rrezikut të ikjes së personit dhe rrezikut të ndërhyrjes së tij në marrjen e provave.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

11. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, si edhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

12. Në lidhje me legjitimitimin *ratione personae*, Gjykata konstaton se objekt i këtij ankimi kushtetues individual janë vendimet gjyqësore të të tria shkallëve të gjykimin që kanë disponuar për informacionin dymujor të Prokurorisë së Posaçme, duke vendosur vijimin e zbatimit të masës së sigurimit personal “Arresti në shtëpi”, proces gjatë të cilit kërkuesi ka kërkuar revokimin e kësaj mase. Në momentin e paraqitjes së ankimit kushtetues

(11.6.2025) kërkuesi vijonte të ishte nën këtë masë sigurimi, që është shuar në vijim me vendimin e datës 7.7.2025 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, e cila ka vendosur ndaj tij masën e sigurimit të garancisë pasurore. Megjithatë, pavarësisht se në momentin e shqyrtimit të ankimit kushtetues individual masa e sigurimit është zëvendësuar me një masë më të lehtë, kërkuesi e mbart ende statusin e viktimës, pasi gjykatat e zakonshme nuk e kanë njohur/korrigjuar shkeljen e së drejtës që pretendohet se është shkelur. Sikurse ka pohuar edhe Gjykata në vendimmarrjen e saj, ndryshimi i nevojave të sigurimit, për pasojë vendimet gjyqësore që ndryshojnë masat e sigurimit *in melius*, nuk mund të konsiderohen si korrigjime të shkeljes së pretenduar (*shih vendimin nr. 1, datë 17.1.2025, të Gjykatës Kushtetuese*). Pra, pavarësisht se masa e sigurimit e kundërshtuar nga kërkuesi “Arresti në shtëpi” nuk është më në fuqi për shkak të ndryshimit të saj dhe, për rrjedhojë, vendimet objekt kërkese nuk sjellin më pasoja ndaj tij, kjo nuk ndryshon faktin se kërkuesi ka qenë duke vuajtur një masë heqjeje të lirisë, për të cilën ai pretendon se është jokushtetuese dhe në kundërshtim me liritë dhe të drejtat e tij. Në këto kushte, Gjykata vlerëson se kërkuesi legjitimohet *ratione personae* si në aspektin procedural, ashtu edhe atë substancial, pasi jo vetëm ka qenë palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, por provon edhe interesin e drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi kushtetues.

13. Për sa i takon kriterit të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, individ mund t'i drejtohet Gjykatës me ankim individual kushtetues vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar. Detyrimin për përmbushjen e këtij kriteri Gjykata e ka vlerësuar si në rastet e vendimeve përfundimtare, që kanë përmbyllur në themel procesin gjyqësor, ashtu edhe në rastin e vendimeve të ndërmjetme, karakteri i të cilave është konsideruar përfundimtar për qëllimet e nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës. Për sa u takon këtyre të fundit, Gjykata ka pranuar se vendimet gjyqësore për caktimin e masës të sigurimit personal me karakter shtrëngues që lidhet me heqjen e lirisë së individit, si përjashtim, i bëjnë ato vendime përfundimtare në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 19, datë 4.4.2023; nr. 14, datë 11.3.2021; nr. 28, datë 23.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*). Si të tilla,

Gjykata në jurisprudencën e saj ka konsideruar si masat e sigurimit personal “Arresti në burg” (*shih vendimet nr. 83, datë 5.12.2024; nr. 40, datë 14.5.2024; nr. 28, datë 23.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*), ashtu edhe “Arresti në shtëpi” (*shih vendimet nr. 17, datë 13.3.2024; nr. 75, datë 22.12.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata, gjithashtu, ka marrë në shqyrtim edhe vendimet gjyqësore të dhëna në lidhje me kërkesat për zëvendësimin e masave të sigurimit (*shih vendimin nr. 40, datë 14.5.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Në rastin konkret Gjykata vëren se objekt i ankimit kushtetues individual janë vendimet gjyqësore që kanë vlerësuar informacionin dymujor të Prokurorisë së Posaçme në kuadër të procedimit penal nr. 287/2020 ndaj kërkuesit, bazuar në nenin 246, pika 6, të KPP-së, i cili parashikon se çdo dy muaj nga zbatimi i vendimit të arrestit, prokurori informon me shkrim gjykatën që ka caktuar masën për hetimet e kryera dhe nevojat e sigurimit dhe gjykata, pasi dëgjon palët, vendos vazhdimin, zëvendësimin ose revokimin e masës së sigurimit. Për shkak të natyrës së ndërmjetme, jo përfundimtare, të këtyre vendimeve, si dhe periodicitetit të tyre, për sa kohë ato janë dhënë në kuadër të një procedimi penal që është ende duke u zhvilluar, do të analizohet në vijim nëse përjashtimisht ato mund të konsiderohen përfundimtare për ushtrimin e kontrollit kushtetues ndaj tyre.

15. Në referim të standardeve kushtetuese të mësipërme, Gjykata konstaton se vendimet gjyqësore të kundërshtuara nëpërmjet këtij ankimi kushtetues, për sa kohë kanë disponuar për vijimin e zbatimit të masës së sigurimit personal me karakter shtrëngues “Arresti në shtëpi”, rezultojnë të kenë vendosur kufizime mbi të drejtat e kërkuesit të pretenduara të cenuara dhe janë pasojë e drejtpërdrejtë e vendimeve të ndërmjetme të kundërshtuara prej tij, pra ai ka arritur të provojë se është viktimë e shkeljes të të drejtave kushtetuese dhe i ka kundërshtuar ato në të gjitha shkallët e gjykimit. Po kështu, ato kanë një masë autonomie nga procesi i themelit, pasi vendimi përfundimtar nuk mund të riparojë efektin e tyre. Për rrjedhojë, pavarësisht faktit se këto vendime gjyqësore kanë natyrë periodike, pasi dalin bazuar në detyrimin e prokurorit për të informuar çdo dy muaj gjykatën për hetimet e kryera dhe nevojat e sigurimit, Gjykata evidenton se ato konsiderohen përfundimtare në

kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës dhe 71/a, pika 1, shkronja “a”, të Ligjit Organik të Gjykatës.

16. Po në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Gjykata ka theksuar se ai kërkon që pretendimet që parashtrohen përpara kësaj Gjykate të jenë paraqitur më parë në gjykatat e zakonshme, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 5, datë 9.2.2023; nr. 12, datë 9.3.2021; nr. 8, datë 19.3.2018, të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Gjykata vëren se kërkuksi, në aspektin formal, i është drejtuar asaj me ankim kushtetues, pasi ka shteruar mjetet e zakonshme të ankimit përpara gjykatave të zakonshme të të tria shkallëve të gjykimit. Për sa i përket aspektit substancial të këtij kriteri, kërkuksi, ndër të tjera, ka pretenduar cenimin e *parimit të mosdiskriminimit* të lidhur me *tejkalimin e qëllimeve për të cilat lejohen kufizimet e të drejtave dhe nenin 18 të KEDNJ-së*, me argumentin se ndjekja penale është shtyrë nga motive politike. Po kështu, ai ka pretenduar edhe cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit*, me argumentin se gjykatat kanë mbajtur standard të dyfishtë për kërkuksin në krahasim me shtetas të tjerë. Në lidhje me këto pretendime, referuar kërkesës dhe materialeve bashkëlidhur, Gjykata konstaton se kërkuksi nuk i ka ngritur ato në rekursin e paraqitur pranë Gjykatës së Lartë. Për këtë arsye, ai nuk ka shteruar mjetet juridike efektive në aspektin substancial për këto pretendime, ndaj ato nuk mund të merren në shqyrtim nga Gjykata.

18. Kërkuksi legjitimohet *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, pasi vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Gjykatës së Lartë, i datës 17.12.2024, i është komunikuar mbrojtësit të kërkuksit në adresën e tij të postës elektronike në datën 24.2.2025, ndërsa kërkesa është paraqitur në këtë Gjykatë në datën 11.6.2024, pra brenda afatit 4-mujor.

19. Në lidhje me legjitimitimin *ratione materiae*, Gjykata vëren se kërkuksi ka pretenduar cenimin e lirisë personale si në aspektin procedural në drejtim të së drejtës për proces të rregullt ligjor për sa i përket: *i. së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj; ii. parimit të paanshmërisë; iii. së drejtës së aksesit dhe standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor; ashtu dhe në aspektin substancial në drejtim të: i. mungesës së faktit penal; ii. standardit të arsyetimit për sa i përket mungesës së*

argumenteve për nevojën e vazhdimin të masës së sigurimit; *iii. proporcionalitetit të kufizimit të të drejtave*. Po kështu, kërkuksi ka pretenduar edhe cenimin e së drejtës për jetë familjare, të garantuar nga neni 36 i Kushtetutës.

20. Për sa i përket pretendimit të fundit, Gjykata vëren se ai është paraqitur nga kërkuksi edhe në ankimin kushtetues individual të datës 26.6.2024, për të cilin, me vendimin nr. 83/2024, Gjykata, në referim edhe të jurisprudencës së GJEDNJ-së, ka vlerësuar se kërkuksi nuk ka arritur të provojë cenimin e së drejtës për jetë familjare në aspektin kushtetues, në kuptim të marrëdhënieve familjare konkrete të cenuara për shkak të caktimit ndaj tij të masës së sigurimit “Arresti në shtëpi”. Për rrjedhojë, Gjykata, me të njëjtin arsyetim si në vendimin nr. 83/2024, vlerëson se edhe në këtë rast ai nuk mund të merret në shqyrtim.

21. Gjykata konstaton se kërkuksi ka pretenduar edhe cenimin e së drejtës për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, pasi gjyqtarja I.Gj., e cila ka disponuar me vendimin në gjykatën e shkallës së parë, është dënuar për kryerjen e një veprë penale dhe për këtë shkak ajo ka qenë në kushtet e mbarimit të statusit të magjistratit. Sipas kërkuksit, ai i është drejtuar edhe KLGJ-së, e cila e ka vlerësuar të panevojshme kryerjen e verifikimeve për këtë fakt.

22. Në rastin konkret, Gjykata evidenton se çështja që ngrihet nga kërkuksi ka të bëjë me faktin se gjyqtarja I.Gj. ka qenë në kushtet e ndalimit të ushtrimit të funksionit për shkak të ligjit, ndaj ushtrimi i tij në rastin konkret ka cenuar të drejtën për t’u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj. Megjithatë, Gjykata vëren se nuk ka ndonjë akt të organit publik të ngarkuar nga ligji që të ketë vendosur për ndalimin e ushtrimit të funksionit nga ajo gjyqtare për shkakun e pretenduar nga kërkuksi ose për ndonjë shkak tjetër ligjor. Në këtë kuptim, gjyqtarja në fjalë, ndërsa ka qenë në detyrë, në kushtet kur nuk është provuar e kundërta, ka vepruar në kushte legjitimiteti në ushtrimin e funksioneve dhe, për pasojë, pretendimi i kërkuksit është qartazi pa bazë ligjore. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se ky pretendim i kërkuksit është haptazi i pabazuar *ratione materiae*.

23. Gjithashtu, Gjykata vëren se kërkuksi ka pretenduar edhe cenimin e *parimit të paanshmërisë*, me argumentin se gjyqtarja I.Gj. nuk ka zbatuar afatet procedurale të parashikuara nga ligji, pasi ka bërë një trajtim të ndryshëm të kërkesave të paraqitura nga

kërkuesi në raport me kërkesat e paraqitura nga organi i akuzës. Sipas kërkuesit, opinioni i kësaj gjyqtareje ndryshon sipas opinionit juridik të prokurorisë, duke dëshmuar njëanshmërinë e saj dhe duke e vendosur kërkuesin në pozita procedurale jo të barabarta me organin e akuzës.

24. Në jurisprudencën kushtetuese është pohuar se parimi i paanshmërisë nënkupton mungesën e paragjyqimeve nga gjyqtarët në lidhje me çështjen e shtruar përpara tyre dhe që ata të mos veprojnë në mënyrë të tillë që të ndihmojnë interesat e njëres prej palëve. Një gjykatë duhet të jetë e paanshme jo vetëm formalisht, por edhe në mënyrë të shprehur. E drejta për t'u gjykuar përpara një gjykate kompetente, të pavarur dhe të paanshme të caktuar me ligj kërkon që drejtësia jo vetëm duhet të bëhet, por ajo gjithashtu duhet të shikohet që bëhet (*shih vendimet nr. 49, datë 16.10.2023; nr. 38, datë 15.10.2007, të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Gjykata ka theksuar se respektimi i parimit të paanshmërisë duhet të verifikohet duke aplikuar testin *subjektiv*, që ka të bëjë me verifikimin e bindjes ose interesit personal të një gjyqtari në një çështje të caktuar dhe testin *objektiv*, me të cilin shqyrtohet nëse gjyqtari ka ofruar garanci procedurale të mjaftueshme për të përjashtuar çdo dyshim legjitim të anshmërisë (*shih vendimet nr. 49, datë 16.10.2023; nr. 7, datë 11.3.2008; nr. 23, datë 4.11.2008, të Gjykatës Kushtetuese*). Veçanërisht për sa i përket kriterit të dytë, nëse ky kriter zbatohet për anëtarët e trupit gjykues, ai nënkupton se përveç sjelljes personale të çdo anëtarit të trupit gjykues, duhet të provohet nëse ka fakte bindëse të cilat vënë në dyshim paanshmërinë. Në këtë kuadër, edhe dukja e jashtme mund të ketë njëfarë rëndësie. Në përcaktimin nëse një çështje konkrete ka arsye logjike për të dyshuar se një gjyqtar nuk është i paanshëm, këndvështrimi i atyre që ankohen për diçka të tillë është i rëndësishëm, por jo vendimtar. Në fakt, vendimtare është nëse objektiviteti i këtyre dyshimeve është mjaftueshëmrisht i bazuar (*shih vendimin nr. 49, datë 16.10.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Duke iu kthyer rastit konkret, Gjykata vëren se Gjykata e Lartë i ka kthyer përgjigje këtij pretendimi, duke arsyetuar se mënyra sesi disponon gjykata lidhur me çdo kërkesë të palëve gjatë procesit gjyqësor është objekt kontrolli nga gjykatat më të larta dhe nuk përbën shkak njëanshmërie. Po sipas saj, marrja e vendimeve nga gjyqtarët dhe menaxhimi i gjykimit prej trupit gjykues dhe

kryesuesit janë shfaqje e çmuarjes dhe vlerësimit që i njihet gjyqtarit në gjykimin e çështjes, si shprehje e pavarësisë dhe paansësisë së tij. Gjykata konstaton se kërkuesi nuk ka arritur të provojë lidhjen e drejtpërdrejtë të bindjes së brendshme që gjyqtarja ka krijuar në vlerësimin e informacionit të organit të akuzës dhe vijimin e zbatimit ndaj tij të masës së sigurimit personal. Në këtë kuptim, Gjykata çmon se argumentet e kërkuesit për cenimin e këtij parimi, në drejtim të elementit *objektiv*, nuk janë të mjaftueshme për të arritur në përfundimin se ka pasur njëanshmëri të gjyqtarës së GJKKO-së së Shkallës së Parë në shqyrtimin e çështjes. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se ky pretendim i kërkuesit është haptazi i papabazuar.

27. Në këndvështrim të sa më sipër, Gjykata, nisur nga fakti se vendimet gjyqësore objekt shqyrtimi kanë dalë si rrjedhojë e detyrimit të prokurorisë për të paraqitur informacionin dymujor, si dhe nisur nga thelbi i pretendimeve të kërkuesit, do t'i analizojë ato në drejtim të së drejtës substanciale së lirisë personale, të parashikuar nga nenet 27 dhe 28, pika 3, të Kushtetutës, ndërsa pretendimet me natyrë procedurale si garanci në funksion të kësaj lirie themelore. Në këtë pikë Gjykata vë në dukje se me vendimin nr. 83/2024, ajo ka vlerësuar se caktimi i masës së sigurimit “Arresti në shtëpi” ka qenë në përputhje me Kushtetutën.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e lirisë personale

28. Kërkuesi ka pretenduar se gjykatat nuk u kanë dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura prej tij për cenimin e të drejtave dhe lirive themelore, nuk kanë përmbushur detyrimin e verifikimit të gjendjes së hetimit, por janë kufizuar në listimin e veprimeve të prokurorisë dhe arsyetimet e tyre janë kontradiktore e të pakuptueshme, të përdorura edhe në caktimin e masës së sigurimit një vit më parë. Po sipas kërkuesit, gjykatat nuk i kanë kthyer përgjigje as pretendimeve për pavlefshmërinë e akteve të ekspertimit dhe nuk janë ndalur në ndonjë provë konkrete, por kanë përdorur shprehje standarde dhe një qëndrim formal, veçanërisht gjykata e apelit, e cila është mjaftuar me një paragraf në arsyetimin e saj. Kërkuesi ka pretenduar gjithashtu se mungon fakti penal, pasi veprimet e kryera nga vjehrrit i tij janë veprime të parashikuara në Kushtetutë, konsiderohen akte kolegjiale dhe që janë kryer për shkak të detyrës që ai ka pasur si Kryetar i Këshillit

të Ministrave. Po kështu, ai ka pretenduar se gjykatat nuk kanë dhënë argumente të mjaftueshme për nevojën e kohëzgjatjes së masës së sigurimit “Arresti në shtëpi” dhe vazhdimin e kufizimit të lirisë personale dhe së drejtës për jetë familjare. Gjykatat nuk e kanë mbështetur arsyetimin e tyre në të dhënat që kanë rezultuar nga hetimi, pasi nga asnjë provë nuk rezulton përpjekja e vjehrrit të kërkuesit për të ndikuar në procesin e marrjes së provave. Po sipas tij, gjykatat nuk kanë paraqitur arsye legjitime të mjaftueshme për vazhdimin e kufizimit të lirisë, në drejtim të nevojshmërisë dhe proporcionalitetit të masës, në raport me fazën aktuale të procedimit dhe të dhënat e prokurorisë të vëna në dispozicion.

29. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme, ka prapësuar se pretendimet e kërkuesit janë të pabazuara, pasi dyshimet e arsyeshme për kryerjen e veprës penale, që justifikojnë kufizimin e lirisë personale, nënkuptojnë ekzistencën e fakteve dhe informacioneve, të cilat nuk është e nevojshme të jenë në të njëjtin nivel si ato që justifikojnë dënimin penal. Sipas tij, Gjykata e Lartë e ndërlidh statusin e gjësë së gjykuar, për sa kohë nuk janë verifikuar ndryshimet e kushteve origjinare të zbatueshmërisë së masës së caktuar. Në rastin konkret, sipas subjektit të interesuar, nga gjykatat e të gjitha shkallëve është respektuar kriteri kushtetues i dyshimit të arsyeshëm, si kusht *sine qua non* për justifikimin e kufizimit të lirisë personale të kërkuesit, si dhe është arsyetuar mjaftueshëm në lidhje me plotësimin e kushteve të veçanta për caktimin e masës së sigurimit, rrezikut të ikjes së personit dhe rrezikut të ndërhyrjes së tij në marrjen e provave.

30. Neni 27 i Kushtetutës parashikon se askujt nuk mund t’i hiqet liria, përveçse në rastet dhe sipas procedurave të parashikuara me ligj (paragrafi 1), ndërsa liria e personit mund të kufizohet kur ka dyshime të arsyeshme se ka kryer një veprë penale (paragrafi 2, shkronja “c”). Sipas jurisprudencës tashmë konstante të Gjykatës, qëllimi kryesor i këtij neni është të parandalojë heqjen arbitrare ose të pajustificuar të lirisë, pasi e drejta për lirinë personale është e një rëndësie jetike për një “shoqëri demokratike”. Kërkesa “dyshime të arsyeshme” për kryerjen e veprës penale që justifikon kufizimin e lirisë personale të individit, nënkupton ekzistencën e fakteve ose të informacioneve që arrijnë të bindin edhe një vëzhgues të jashtëm se personi i dyshuar mund të ketë kryer veprën penale, të cilat nuk është

e nevojshme të jenë në të njëjtin nivel si ato për të cilat nevojitet ngritja e akuzës ose justifikimi i dënimit penal, që i përkasin një shkalle të mëvonshme të procesit të hetimit penal. Dyshimi konsiderohet i arsyeshëm për kufizimin e lirisë personale nëse bazohet në fakte dhe informacione, të cilat krijojnë bindjen se ekziston një lidhje objektive midis personit të dyshuar dhe veprës penale për të cilën akuzohet. Po sipas Gjykatës, në zbatim të delegimit të nenit 27 të Kushtetutës, rastet dhe procedurat e kufizimit të lirisë personale për shkak të veprave penale janë parashikuar nga KPP-ja, ku në rastin e caktimit të masës së sigurimit, neni 228, pika 1, i saj, në përputhje me nenin 27, pika 2, shkronja “c”, të Kushtetutës, përcakton si kusht të domosdoshëm (*sine qua non*) ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova se individ i ka kryer një veprë penale (*shih vendimet nr. 86, datë 20.12.2024; nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 19, datë 4.4.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

31. Në lidhje me masat e sigurimit personal të arrestit, sipas nenit 28, pika 3, fjalia e dytë, të Kushtetutës, i paraburgosuri ka të drejtë të gjykohe brenda një afati të arsyeshëm ose të procedohet i lirë përkundrejt një garancie pasurore sipas ligjit. Këto garanci gjenden edhe në paragrafin 3 të nenit 5 të KEDNJ-së, sipas të cilit çdo person i arrestuar ose i paraburgosur në rrethanat e parashikuara në paragrafin 1, shkronja “c”, të këtij neni duhet të çohet menjëherë përpara një gjyqtari ose një zyrtari tjetër të autorizuar me ligj për të ushtruar funksione gjyqësore dhe ka të drejtë të gjykohe brenda një afati të arsyeshëm ose të lirohet në pritje të gjykimit, lirim që mund të kushtëzohet me dhënien e garancive për t’u paraqitur në procesin gjyqësor.

32. Për sa më sipër, ndërsa neni 27, pika 2, shkronja “c”, i Kushtetutës dhe neni 5, paragrafi 1, shkronja “c”, i KEDNJ-së përcaktojnë arsyet mbi të cilat paraburgimi mund të jetë i lejuar, neni 28, pika 3, i Kushtetutës dhe neni 5, paragrafi 3, i KEDNJ-së përcaktojnë disa garanci procedurale, duke përfshirë rregullin që paraburgimi nuk duhet të kalojë një kohë të arsyeshme, duke rregulluar kështu kohëzgjatjen e tij.

33. GjEDNJ-ja ka pohuar se vijimi i një dyshimi të arsyeshëm është kusht *sine qua non* për vlefshmërinë e arrestit, por pasi kalon një kohë e caktuar, ai nuk mjafton më. Në këtë çështje, GjEDNJ-ja duhet të verifikojë: a) nëse shkaqe të tjera të dhëna nga autoritetet gjyqësore vazhdojnë të

justifikojnë heqjen e lirisë; b) nëse këto shkaqe janë “relevante” dhe “të mjaftueshme”. Shkaqet janë konsideruar “relevante” dhe “të mjaftueshme” (përveç ekzistencës së dyshimit të arsyeshëm) në jurisprudencën e GJEDNJ-së, kur ekziston: a) rreziku që i akuzuari të mos paraqitet në gjyq; b) rreziku që i akuzuari, nëse lirohet, të ndërmarrë veprime për të dëmtuar administrimin e drejtësisë; c) rreziku që të kryejë vepra të mëtejshme penale; d) rreziku që të shkaktojë çrregullime publike (*shih Buzadji kundër Republikës së Moldavisë [DHM], 2016, § 88; Piruzyan kundër Armenisë, 2012, § 94*).

34. Çështja nëse një periudhë kohore e kaluar në paraburgim është e arsyeshme, nuk mund të vlerësohet në mënyrë abstrakte. Nëse është e arsyeshme që një i akuzuar të qëndrojë në paraburgim duhet të vlerësohet mbi faktet e secilit rast dhe sipas karakteristikave të tij specifike. Vazhdimi i paraburgimit mund të justifikohet në një rast të caktuar vetëm nëse ka tregues aktualë të një kërkesë të vërtetë të interesit publik, i cili, pavarësisht prezumimit të pafajësisë, tejkalon rregullin e respektimit të lirisë individuale, të përcaktuar në nenin 5 të KEDNJ-së. Duke marrë parasysh veçanërisht rrezikun e arratisjes, duhet t'i kushtohet vëmendje karakterit të personit të përfshirë, moralit të tij ose të saj, pasurive, lidhjeve me shtetin në të cilin ai ose ajo po ndiqet penalisht dhe kontakteve ndërkombëtare të personit (*shih Buzadji kundër Republikës së Moldavisë [DHM], 2016, § 90*).

35. GJEDNJ-ja, gjithsesi, nuk e ka përcaktuar në jurisprudencën e saj fushëveprimin e shprehjes “kalim i caktuar kohor” dhe as nuk ka përcaktuar ndonjë kriter të përgjithshëm në këtë drejtim. Ajo nuk është përpjekur ta përkthejë këtë koncept në një numër të caktuar ditësh, javësh, muajsh ose vitesh, ose në periudha të ndryshme në varësi të seriozitetit të veprës penale (*shih Buzadji kundër Republikës së Moldavisë [DHM], 2016, § 92, 94*). GJEDNJ-ja, gjithashtu, duhet të sigurohet nëse autoritetet kompetente kombëtare kanë treguar “kujdesin e veçantë” në zhvillimin e procesit (*shih Gëllçi kundër Shqipërisë, datë 25.2.2025, § 19; Buzadji kundër Republikës së Moldavisë [DHM], datë 5.7.2016, § 87*).

36. Gjykata konstaton se në datën 20.10.2023, mbi kërkesën e Prokurorisë së Posaçme, nga GJKKO-ja e Shkallës së Parë është vendosur masa e sigurimit “Arresti në burg”, e cila është ndryshuar nga GJKKO-ja e Apelit në masën e sigurimit “Arresti në shtëpi” në datën 21.11.2023. Kjo masë

është lënë më pas në fuqi nga Gjykata e Lartë me vendimin e datës 5.3.2024. Gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë kanë vlerësuar se përmbushen dy kushtet e para të përcaktuara nga neni 228 i KPP-së, ai për ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova për kryerjen e veprave penale (*pika 1*) dhe ai për mungesën e shkaqeve të padënueshmërisë (*pika 2*), për sa i përket kushtit të tretë (*pika 3*) ekziston rreziku që kërkuesi të largohet për t'iu fshehur procedimit penal (*shkronja “b”*), por jo ai për të kryer krime të rënda ose të njëjta me ato për të cilat po procedohet (*shkronja “c”*). Këto vendime janë bërë objekt i kontrollit kushtetues nga Gjykata, e cila, me vendimin nr. 83/2024, ka vendosur rrëzimin e kërkesës, duke vlerësuar se arsyetimi i gjykatave të zakonshme në funksion të ekzistencës së dyshimeve të arsyeshme për kryerjen nga kërkuesi të veprave penale nuk rezultonte arbitrar në këndvështrimin kushtetues. Për sa i përket pretendimit për cenimin e parimit të proporcionalitetit, si pjesë e aspektit substancial të lirisë personale, Gjykata, në kushtet kur nuk u formua shumica prej pesë gjyqtarësh, në kuptim të nenit 73, pika 4, të Ligjit Organik të Gjykatës, e konsideroi këtë pretendim të rrëzuar.

37. Ndërkohë, rasti objekt i këtij gjykimi kushtetues lidhet me kërkesën e Prokurorisë së Posaçme, e cila, bazuar në nenin 246, pika 6, të KPP-së, ka paraqitur pranë GJKKO-së së Shkallës së Parë informacionin me shkrim, si dhe provat e përfuara në kuadër të hetimit dymujor për kërkuesin, duke kërkuar vijimin e zbatimit të masës së sigurimit personal “Arresti në shtëpi”. Në lidhje me këtë kërkesë, me vendimet objekt kundërshtimi, është vendosur vijimi i zbatimit të masës së sigurimit “Arresti në shtëpi”.

38. Për sa më lart, në vijim, Gjykata do të analizojë nëse në rastin konkret gjykatat kanë arsyetuar mjaftueshëm veprimet e kryera nga prokurori dhe të paraqitura në informacionin dymujor, pra nëse ky i fundit përbënte një informacion formal dhe të përgjithshëm apo ishte i detajuar në drejtim të forcimit ose zbehjes së dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova, si dhe kriteret dhe shkaqet për nevojën e vijimit të zbatimit të masës së sigurimit “Arresti në shtëpi”.

39. Në rastin konkret, Gjykata vëren se sipas GJKKO-së së Shkallës së Parë, që ka marrë në shqyrtim informacionin dymujor të paraqitur nga Prokuroria e Posaçme, pas caktimit të masës së sigurimit personal ndaj kërkuesit, nga ana e organit

të akuzës janë kryer veprime hetimore të cilat pasqyrojnë se është treguar *diligjenca e duhur në ushtrimin e ndjekjes penale*. Referuar pretendimeve të paraqitura nga organi i akuzës dhe veprimeve hetimore të kryera, është provuar se është treguar kujdes dhe janë bërë përpjekjet e duhura për të përmbushur në substancë qëllimin e veprimeve hetimore, në rrethanat që ka nisur procedimi penal. Po kështu, sipas gjykatës, që nga data e caktimit të masës fillestare të sigurimit dhe deri në datën e paraqitjes së informacionit dymujor nga ana e Prokurorisë së Posaçme, nuk rezultojnë të kenë ndryshuar kushtet për masën e sigurimit dhe nuk rezultojnë mos pajtim i saj me kushtet e kriteret që kanë shërbyer për vendosjen e saj, si dhe nuk rezultojnë të kenë ndryshuar rrethanat e faktit e të ligjit. Në vlerësimin e GJKKO-së së Shkallës së Parë, nga ana e organit të akuzës janë kryer një sërë veprimesh hetimore, që nga pyetja e disa personave, të cilët kanë dhënë informacione të dobishme për hetimin dhe janë administruar një tërësi provash shkresore, siç janë: verifikimet e kryera pranë Agjencisë Shtetërore të Kadastrës dhe Drejtorisë Rajonale të Tatimeve; administrimi i të dhënave nga Ministria e Drejtësisë që lidhen me ushtrimin e aktivitetit të noteres L.P. dhe sekuestrimi pranë kësaj të fundit të një sërë dokumenteve; administrimi i aktit të ekspertimit për pajisje elektronike. Ndërkohë nuk janë administruar një sërë aktesh të tjera, të cilat janë të pritje të analizës. Sipas GJKKO-së së Shkallës së Parë, nga analiza në tërësi e veprimeve hetimore, vijon të ekzistojë për kërkuesin “*dysshimi i arsyeshëm*” i bazuar në prova (*fumus commisi delicti*), kushti bazë për caktimin e masave të sigurimit (neni 228, pika 3, i KPP-së), se ai është autor i veprave penale për të cilat akuzohet. Po kështu, kjo gjykatë ka arsyetuar se nga hetimi i deritanishëm rezultojnë se *nuk ka ndryshim të kriterëve dhe të kushteve për të cilat është caktuar masa e sigurimit*, si dhe nuk rezultojnë që të jetë lehtësuar pozita e kërkuesit si i hetuar.

40. Po kështu, GJKKO-ja e Shkallës së Parë, lidhur me pretendimet e kërkuesit për kryerjen nga ana e organit të akuzës të veprimeve hetimore të përsëritura ose që nuk lidhen me veprat penale që u atribuohen të hetuarve, ka vlerësuar se ato janë të pabazuara. Sipas gjykatës, nga organi i akuzës u argumentua mbi arsyet për kryerjen e veprimeve hetimore respektive dhe lidhjen e tyre në substancë me kërkuesin dhe me veprat penale që i atribuohen. Më konkretisht, pyetja e dy shtetasve është bërë me

qëllim zbardhjen e fakteve që kanë të bëjnë me shpërndarjen e produktit të veprës penale; pyetja e dy shtetasve të tjerë ka qenë e domosdoshme për vërtetimin e lidhjes së tyre me kërkuesin dhe rolin në zhvillimin e ndërtimeve; marrëdhëniet juridike civile duhet të hetohen, pasi nuk janë asnjëherë të zhveshura nga elementet penale; aktet e përpiluara nga noterja kanë lidhje me veprat penale për të cilat dyshohet kërkuesi. Për pretendimet për pavlefshmërinë e ekspertimit grafik, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka vlerësuar se nuk mund të disponojë në lidhje me këtë kërkim, për sa kohë çështja është në fazën e hetimit paraprak dhe ajo mund të bëhet në shqyrtimin në themel të çështjes. Po sipas kësaj gjykate, *vijojnë të ekzistojnë kushtet dhe kriteret* dhe justifikohet vazhdimi i zbatimit të masës së sigurimit të caktuar ndaj kërkuesit, ndaj pretendimi i tij në këtë drejtim nuk është i bazuar.

41. Në vijim, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka arsyetuar se, bazuar në kriteret e nenit 260 të KPP-së, nevojat e sigurimit vijojnë të jenë në të njëjtën stad. Po kështu, duke pasur parasysh rrethanat që kanë të bëjnë me karakterin e personave nën hetim, *ndikimin që mund të kenë qoftë në institucione shtetërore, por edhe te dëshmitarët*, llojin e veprës penale që dyshohet të kenë kryer dhe sanksionet e larta që parashikohen për këto vepra penale, personalitetin e tyre, *lidhjet me persona me influencë*, si dhe duke marrë në konsideratë kushtet dhe kriteret për caktimin e masës së sigurimit personal, parë edhe në këndvështrim të jurisprudencës së GJEDNJ-së, për sa i përket diskutimit të *rrezikut të largimit*, në raport me faktin penal për të cilën ata dyshohen, çmon se këto rrethana vijojnë të jenë ende prezente. Në përfundim, gjykata ka vlerësuar se nuk ka vend për revokimin e masës së sigurimit “Arresti në shtëpi” dhe nuk ka ndryshim thelbësor, në favor të personave nën hetim, të kushteve dhe të kriterëve të zbatimit të masës, në kushtet që janë thelbësore për revokimin ose zëvendësimin e masës. Po kështu, nga vazhdimi i hetimit nuk rezultojnë që të jetë lehtësuar pozita e kërkuesit.

42. Mbi ankimin e kërkuesit, GJKKO-ja e Apelit ka vendosur miratimin e vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë. Sipas GJKKO-së së Apelit, vendimmarrja e GJKKO-së së Shkallës së Parë është e bazuar si në fakt dhe në të drejtë dhe nevojat e sigurimit të kërkuesit ose mbajtja nën kontroll paraprak e rreziqeve të mundshme të procedimit nga lënia në liri e tij apo pa masë sigurimi, *mbeten të*

pandryshuara ose të qëndrueshme, njësoj si në kohën e caktimit të masës së sigurimit. Sipas asaj gjykate, referuar nenit 228, pika 3, shkronjat “a” dhe “b”, të KPP-së dhe vendimit nr. 56 (87-2023-156), datë 21.11.2023 të GJKKO-së së Apelit që ka caktuar ndaj kërkuesit masën e sigurimit personal “Arresti në shtëpi”, rreziku që mund të kanosë procedimin nga lënia në liri ose pa masë sigurimi është “*frika*” se ai mund të largohet, duke iu shmangur drejtësisë, që është aktual sikurse në gjenezë.

43. Po kështu, ajo gjykatë ka vlerësuar se nevojat e sigurimit paraqiten të pandryshuara ose të qëndrueshme, pasi aktualisht nuk kanë ndryshuar rrethanat për të cilat në gjenezë është konkluduar se kërkuesi duhet të shtrëngohej me një masë personale sigurimi. Gjithashtu i qëndrueshëm dhe aktual rezulton edhe *rreziku i ikjes* së kërkuesit për t’iu shmangur drejtësisë, nisur nga dëshira natyrale për të ruajtur lirinë, në kushtet kur veprat penale, objekt dyshimi ndaj tij, parashikojnë dënime vetëm me burgim. Për këto arsye, GJKKO-ja e Apelit ka vlerësuar se qëndrueshmëria e rreziqeve që i vijnë procedimit penal nga *liria/periculum libertatis* e kërkuesit dhe bashkekzistenca e kushteve të tjera dhe kriterëve të zbatueshmërisë së masës ndaj tij, e bën kërkimin për revokimin ose heqjen e masës së sigurimit të pabazuar. Po kështu, sipas gjykatës, provat e ofruara nga Prokuroria e Posaçme në gjenezë dhe ato të paraqitura me informacionin dymujor janë të afta që të mbajnë në jetë dyshimin se kërkuesi është autor i mundshëm i veprave penale për të cilat akuzohet. Në këtë kuptim, provat e mbledhura në vijim të hetimeve paraprake nuk “tronditin” qëndrueshmërinë e parakushtit jetik për caktimin/vijimin e një mase sigurimi personal ndaj kërkuesit.

44. Në vijim, GJKKO-ja e Apelit ka vlerësuar se për pretendimet e kërkuesit për pavlefshmërinë relative të akteve ajo nuk ka diskrecionin për t’i shqyrtuar, pasi të tilla kërkime mund të ngrihen vetëm para gjykatës së seancës paraprake dhe gjykatës që shqyrton themelin e procedimit. Në përfundim, ajo gjykatë ka vlerësuar se organi i akuzës ka treguar diligençën ose kujdesin e duhur në ushtrimin e ndjekjes penale dhe zhvillimin e hetimeve të këtij procedimi, si në numrin e veprimeve hetimore të kryera, ashtu edhe në rëndësinë e tyre.

45. Për rekursin e kërkuesit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vendosur mospranimin e tij, për shkak se nuk përmbante asnjë nga shkaqet e

parashikuara nga neni 432 i KPP-së. Sipas tij, gjykatat më të ulëta e kanë argumentuar vendimmarrjen e tyre dhe u kanë dhënë përgjigje në thelb shkaqeve të parashtruara nga kërkuesi dhe arsyetimet e tyre janë plotësuese të njëra-tjetrës. Po sipas Kolegjit Penal, të dyja gjykatat kanë argumentuar mjaftueshëm edhe për ligjshmërinë e vazhdimit të zbatimit të masës të sigurimit personal ndaj kërkuesit, si dhe kanë analizuar kushtet dhe kriteret e parashikuara në ligj për caktimin e saj në kuadër të informacionit dymujor të paraqitur nga Prokuroria e Posaçme. Në vlerësimin e Kolegjit Penal, pretendimet lidhur me fuqinë provuese të provave të administruara ose panevojshmërinë e marrjes së provave të evidentuara nga Prokuroria e Posaçme gjatë shqyrtimit të informacionit dymujor, nuk përbëjnë shkak cenes ndaj vendimmarrjes objekt rekursi. Edhe për sa i përket pretendimit se është i gabuar vlerësimi i gjykatave që i kanë konsideruar gjë të gjykuar pretendimet e ngritura nga kërkuesi, Kolegji Penal ka vlerësuar se është i pabazuar.

46. Po kështu, në vlerësimin e Kolegjit Penal, deri në këtë fazë të procedimit, gjykatat kanë arsyetuar mjaftueshëm për ekzistencën e dyshimit të arsyeshëm të bazuar në prova (të përforcuar me vijimin e hetimeve), se kërkuesi mund të ketë kryer veprat penale për të cilat hetohet. Edhe pretendimet për unifikimin/njësimin e praktikës gjyqësore, Kolegji Penal i ka gjetur të pabazuara. Në përfundim, ai ka vlerësuar se në vendimmarrjen e GJKKO-së së Apelit nuk ka mosrespektim ose zbatim të gabuar të ligjit material ose procedural penal me rëndësi për njësimin ose zhvillimin e praktikës gjyqësore apo me pasojë pavlefshmërinë e vendimit, pavlefshmërinë absolute të akteve, papërdorshmërinë e provave, si dhe vendimi nuk vjen në kundërshtim me praktikën e Kolegjit Penal ose të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

47. Nga sa më lart, Gjykata vëren fillimisht se gjykatat kanë vlerësuar se si në momentin fillestar të caktimit të masës së sigurimit, ashtu edhe në vijim ekzistonte një dyshim i arsyeshëm, i bazuar në prova relevante dhe të mjaftueshme, se kërkuesi ka kryer veprat penale për të cilat akuzohet, i cili justifikon interesin publik, që pavarësisht parimit të prezumimit të pafajësisë, tejkalon rregullin e respektimit të lirisë personale.

48. Në analizë të vendimmarrjes së gjykatave të posaçme dhe Gjykatës së Lartë për informacionin dymujor të paraqitur nga Prokuroria e Posaçme,

Gjykata konstaton se ato kanë analizuar në mënyrë konkrete nevojën për vijimin e masës së sigurimit, duke vlerësuar se rrethanat që justifikuan vendosjen fillestare të saj vazhdojnë të jenë të pranishme edhe në momentin e shqyrtimit periodik, si dhe Prokuroria e Posaçme ka treguar diligjencën e duhur në ushtrimin e ndjekjes penale dhe mbledhjen e provave të mëtejshme.

49. Në këtë drejtim, Gjykata evidenton se gjykatat kanë arsyetuar: i. kriterin e rrezikut të largimit, me qëllim shmangien e procedimit penal, pra rrezikut të arratisjes së kërkuesit, duke dhënë arsye se përse në këtë rast plotësohet kriteri i nenit 228 të KPP-së, shkronja “b”, pra se ekzistojnë arsye që justifikojnë dyshimin se kërkuesi mund të largohet ose të arratiset. Gjykatat e zakonshme kanë arsyetuar; edhe ii. rrezikun e marrjes dhe manipulimit të provave, duke argumentuar në këtë drejtim se kërkuesi në rast se do të gjykohej i lirë ose në një masë tjetër më të lehtë sigurie, do të ndikonte ose pengonte procesin e të provuarit dhe vërtetimin e rrethanave të faktit të lidhura me procedimin penal, duke vënë kështu në rrezik dhënien e drejtësisë. Arsyetimi i gjykatave në këtë drejtim është i plotë, pasi ai evidenton edhe faktin se prokuroria nuk ka arritur të marrë të gjitha provat që lidhen me procedimin penal, duke mos u zbehur kështu nevojat e sigurimit.

50. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se gjykatat e zakonshme nuk janë mjaftuar me një ripërsëritje automatike të arsyeve që kanë justifikuar vendosjen fillestare të masës së sigurimit, por kanë ushtruar një kontroll të përditësuar për domosdoshmërinë e vijimit të saj, çka përmbush kriterin kushtetues të vlerësimit prej gjykatave të zakonshme të nevojave të sigurimit në mënyrë të individualizuar. Në rastin konkret, informacioni dymujor i paraqitur nga prokuroria nuk është trajtuar në mënyrë formale ose mekanike, por është analizuar si element i ri në funksion të këtij kontrolli periodik. Nga përmbajtja e vendimeve rezulton se gjykatat kanë kryer një vlerësim të mjaftueshëm nga pikëpamja kushtetuese të veprimeve hetimore të ndërmarra gjatë periudhës përkatëse, duke evidentuar personat e pyetur, natyrën e deklarimeve të tyre dhe provat e administruara. Ky informacion është konsideruar si tregues i progresit real të hetimit dhe si element që vazhdon të mbështesë dyshimin e arsyeshëm ndaj kërkuesit.

51. Në këtë kuadër, Gjykata çmon se pas kalimit të një kohe nga vendosja fillestare e masës, gjykatat kanë verifikuar në mënyrë konkrete nëse rrethanat

që e justifikuan atë vijojnë të ekzistojnë. Ato kanë arsyetuar se veprimet hetimore të pasqyruara në informacionin periodik jo vetëm që nuk e zbehin dyshimin e arsyeshëm, por e konsolidojnë atë. Po kështu, mungesa e përfundimit të hetimeve dhe natyra e provave të mbledhura janë vlerësuar si elemente që në këtë fazë procedurale e bëjnë ende të nevojshëm vijimin e masës së sigurimit, në përputhje me kriteret ligjore dhe me kërkesën për një arsyetim të vazhdueshëm dhe proporcional të kufizimit të lirisë personale.

52. Në kuptim të sa më sipër, duke pasur parasysh edhe objektin e procesit gjyqësor të kundërshtuar nga kërkuesi, që lidhet me informacionin dymujor në kuadër të procedimit penal të nisur ndaj tij, Gjykata vlerëson se shkaqet e dhëna nga gjykatat e posaçme dhe nga Gjykata e Lartë janë të mjaftueshme nga pikëpamja kushtetuese për të justifikuar vazhdimin e masës së sigurimit personal ndaj kërkuesit “Arresti në shtëpi”, ndaj vendimet e tyre përmbushin standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor. Për rrjedhojë, pretendimi i kërkuesit për cenimin e lirisë personale është i pabazuar.

53. Në përfundim, Gjykata çmon se, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, kërkesa është e pabazuar, ndaj ajo rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 15.1.2026.

Shpallur më 24.2.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Marsida Xhaferllari, Sandër Beci, Ilir Toska, Genti Ibrahim, Asim Vokshi

Anëtare kundër: Marjana Semini

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes, që i përket kërkuarit Jamarbër Malltezi, me objekt: *“Shfuqizimi i vendimeve nr. 400, datë 30.7.2024, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 172 (87-2024-248), datë 13.9.2024, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; të vendimit nr. 00-2024-2076, datë 17.12.2024, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajftueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë”*, jam kundër qëndrimit të shumicës për rrëzimin e kërkesës, pasi, në vlerësimin tim, pretendimi i kërkuarit është i bazuar, për arsyet që do të parashtrohen në vijim.

2. Në mënyrë të përmbledhur, nga rrethanat e kësaj çështjeje rezulton se në kuadër të një procedimi penal për veprat penale “Korrupsioni pasiv i funksionarëve të lartë shtetërorë ose i të zgjedhurve vendorë”, të kryer në bashkëpunim dhe “Pastrimi i produkteve të veprës penale ose veprimtarisë kriminale”, të parashikuara nga nenet 260 e 25 të KP-së dhe 287, paragrafi i dytë, i KP-së, ndaj kërkuarit është vendosur masa e sigurimit personal “Arresti në shtëpi”, e cila është lënë në fuqi nga Gjykata e Lartë me vendimin e datës 5.3.2024. Pas këtij vendimi kërkuari i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual, duke pretenduar cenimin e lirisë personale në aspektin procedural dhe në aspektin substancial. Në përfundim të gjyimit, Gjykata, me vendimin nr. 83/2024, ka vendosur rrëzimin e kërkesës. Ndërsa vlerësoi se pretendimet e kërkuarit për mungesën e dyshimit të arsyeshëm për kufizimin e lirisë personale të lidhura me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor janë të pabazuara, për sa i përket parimit të proporcionalitetit, Gjykata nuk arriti numrin e kërkuar të votave për vendimmarrje, sipas parashikimeve të nenit 133, pika 2, të Kushtetutës, të detajuar edhe në nenin 72, pika 2, të Ligjit Organik të Gjykatës.

3. Fillimisht, dua të sjell në vëmendje se në atë vendim kam mbajtur qëndrimin se gjykatat e zakonshme nuk kanë arsyetuar në nivelin kushtetues që kërkohet për të justifikuar masën kufizuese të lirisë ndaj kërkuarit, duke mos kryer një analizë të plotë të proporcionalitetit, nevojës dhe përshtatshmërisë së saj. Arsyetimi i GJKKO-së së Apelit për caktimin e masës “Arresti në shtëpi”, i mbështetur në dyshimin për kryerjen e veprës

penale dhe në rrezikun e ikjes, rezulton i pamjaftueshëm, pasi nuk shoqërohet me një vlerësim konkret të elementeve faktike që provojnë këtë rrezik, të lidhura me rrethanat individuale të kërkuarit dhe me fazën e procedimit penal. Gjithashtu, gjykatat nuk kanë shqyrtuar as nëse një masë më pak kufizuese do të ishte e mjaftueshme për të garantuar mbarrëvajtjen e procedimit ose për të shmangur cenimin e provave. Për rrjedhojë, kam vlerësuar se kjo mungesë arsyetimi përbën cenim të parimit të proporcionalitetit, në kuptim të elementit të nevojës dhe përshtatshmërisë, sipas nenit 17 të Kushtetutës.

4. Ndërkohë që ndaj kërkuarit ishte caktuar masa e sigurimit “Arresti në shtëpi”, në zbatim të nenit 246, pika 6, të KPP-së, Prokuroria e Posaçme ka paraqitur në GJKKO-në e Shkallës së Parë informacionin dymujor me shkrim, në të cilin pasqyroheshin veprimet hetimore të kryera nga Policia Gjyqësore, si dhe ka kërkuar që masa e sigurimit të vazhdojë, ndërsa kërkuari ka kërkuar revokimin e saj. Në përfundim të shqyrtimit të këtij informacioni gjykatat kanë vendosur vijimin e zbatimit të masës së sigurimit personal, duke arsyetuar se nga ana e prokurorisë është treguar diligenca e duhur në ushtrimin e ndjekjes penale. Edhe ky proces gjyqësor është kundërshtuar nga kërkuari në Gjykatë, i cili ka pretenduar sërish cenimin e lirisë personale në aspektin procedural dhe substancial, me pretendimin kryesor se gjykatat nuk kanë paraqitur arsye legjitime të mjaftueshme për vazhdimin e kufizimit të lirisë së tij, në drejtim të nevojshmërisë dhe proporcionalitetit të masës, në raport me fazën aktuale të procedimit dhe të dhënat e prokurorisë të vëna në dispozicione informacionin dymujor.

5. Shumica ka vlerësuar se gjykatat e zakonshme kanë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme si rrezikun e largimit, me qëllim shmangien e procedimit penal të kërkuarit, në kuptim të nenit 228, shkronja “b”, të KPP-së, ashtu edhe rrezikun e manipulimit të provave ose pengimit të mbarrëvajtjes së procedimit penal. Sipas shumicës, gjykatat nuk janë mjaftuar me ripërsëritje formale të shkaqeve të vendosjes fillestare të masës së sigurimit, por kanë ushtruar një kontroll të përditësuar dhe të individualizuar për domosdoshmërinë e vijimit të saj, duke analizuar informacionin periodik të prokurorisë, progresin konkret të hetimeve dhe provat e administruara. Shumica gjithashtu ka pranuar se hetimi mbetet

aktiv dhe dyshimi i arsyeshëm jo vetëm që nuk është zbehur, por është konsoliduar dhe se në këtë fazë procedurale nevojat e sigurimit vijnë të ekzistojnë. Për rrjedhojë, sipas shumicës, arsyetimi i gjykatave është i mjaftueshëm nga pikëpamja kushtetuese për të justifikuar vazhdimin e masës “Arresti në shtëpi”, ndërsa pretendimi për cenimin e lirisë personale është vlerësuar i pabazuar (*shih paragrafët 49-52 të vendimit*).

6. Në ndryshim nga shumica çmoj se pretendimi i kërkuarit për cenimin e lirisë personale është i bazuar. Duke qenë se në qëndrimin tim të mëparshëm kam arritur në përfundimin se masa e sigurimit nuk duhej të ishte caktuar që në momentin fillestar, për shkak të mungesës së arsyetimit të mjaftueshëm mbi nevojën dhe proporcionalitetin e saj, rrjedhimisht nuk mund të pajtohem as me vijimin e një mase që, në thelb, nuk përmbushte kushtet dhe kriteret për vendosjen e saj. Në këtë kuptim, shkaqet e dhëna nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk ishin të “mjaftueshme” për të justifikuar mbajtjen e kërkuarit nën masën “Arresti në shtëpi” për periudhën përkatëse prej 1 viti, 7 muajsh e 16 ditësh, nga data 21.11.2023 deri më 7.7.2025, *kur është zëvendësuar masa e sigurimit nga GJKKO-ja e Shkallës së Parë*. Gjithashtu, dëshiroj të theksoj se vijimi i kufizimit të lirisë personale kërkon një kontroll rigoroz, të përditësuar dhe të individualizuar të rrethanave konkrete të çështjes, përtej referimit formal në shkaqet fillestare, në përputhje edhe me jurisprudencën e GJEDNJ-së për nenin 5 të Konventës.

7. Kështu, sipas GJEDNJ-së, deri në dënimin e tij personi i akuzuar duhet të prezumohet i pafajshëm dhe qëllimi i nenit 5 të KEDNJ-së është, në thelb, që ai të kërkojë lirimin e përkohshëm atëherë kur vijimi i paraburgimit pushon së qeni i arsyeshëm. Çështja nëse një periudhë kohore e kaluar në paraburgim është e arsyeshme nuk mund të vlerësohet në mënyrë abstrakte, por në bazë të fakteve të secilit rast dhe veçorive të tij specifike. Prandaj, vazhdimi i paraburgimit mund të justifikohet në një rast të caktuar vetëm nëse ka tregues specifike të një kërkesë të vërtetë të interesit publik, e cila, pavarësisht nga prezumimi i pafajësisë, tejkalon rregullin e respektimit të lirisë individuale të përcaktuar në nenin 5 të KEDNJ-së (*shih guidën e nenit 5 të KEDNJ-së “E drejta për liri dhe siguri”, §§ 205, 206*).

8. GJEDNJ-ja ka pohuar edhe se vijimi i një dyshimi të arsyeshëm është kusht *sine qua non* për vlefshmërinë e arrestit në burg, por nuk mjafton më pasi kalon një kohë e caktuar. Në këtë rast gjykata duhet të verifikojë nëse shkaqe të tjera të dhëna nga autoritetet gjyqësore vazhdojnë të justifikojnë heqjen e lirisë. Nëse këto shkaqe janë “relevante” dhe “të mjaftueshme”, Gjykata duhet të sigurohet nëse autoritetet kompetente kombëtare kanë treguar “*kujdesin e veçantë*” në zhvillimin e procesit (*shih Gjllqi kundër Shqipërisë, datë 25.2.2025, § 19; Buzadji kundër Republikës së Moldavisë [DHM], datë 5.7.2016, §§ 84-91, 102*).

9. Në referim të sa më sipër, vlerësoj se në rastin konkret, për sa i përket kriterit të rrezikut të marrjes dhe manipulimit të provave, gjykatat e zakonshme, ndonëse kanë evidentuar veprimet e prokurorisë dhe lidhjen që ato kanë me hetimin, nuk kanë paraqitur argumente të mjaftueshme në këtë drejtim, pra se kërkuari në rast se do të gjykohej i lirë ose në një masë tjetër më të lehtë sigurie, do të ndikonte, pengonte, ngadalësonte ose devijonte në mënyrë të parregullt procesin e të provuarit dhe vërtetimin e rrethanave të faktit të lidhura me procedimin penal. Në vlerësimin tim, arsyetimi i gjykatave në këtë drejtim është i përgjithshëm, duke mos u evidentuar provat konkrete ose indiciet mbi të cilat bazohet dyshimi se kërkuari mund të ndikonte në procesin e marrjes/mbledhjes së provave. Argumentet e gjykatave detajohen kryesisht për të hetuarin tjetër, S.B., dhe mundësinë e manipulimit të provave për shkak të pozitës dhe lidhjeve të tij, ndërsa kërkuari përmendet prej tyre në mënyrë të përgjithshme, duke mos detajuar përpjekjet e tij për të manipuluar provat ose dëshmitarët. Për më tepër, gjykatat nuk kanë identifikuar në mënyrë konkrete se cilat prova specifike mund të manipuloheshin ose helmoheshin nga kërkuari dhe që ende nuk ishin administruar, si dhe nuk kanë arsyetuar përse këto prova nuk mund të siguroheshin në një fazë më të hershme të hetimit. Në konkluzion të këtyre fakteve dhe rrethanave, gjykatat nuk duket të kenë vlerësuar ndonjë masë sigurimi alternative përtej deklarimeve të thjeshta formale të tyre, pavarësisht kërkesave të kërkuarit.

10. Edhe për sa i përket kriterit të rrezikut të largimit, me qëllim shmangien e procedimit penal, pra rrezikut të arratisjes së kërkuarit, jam e mendimit se gjykatat nuk kanë dhënë arsye që justifikojnë dyshimin se kërkuari mund të largohet ose të arratiset. Për më tepër, nuk rezulton asnjë e dhënë

ose fakt që të vërtetojë rrezikun e largimit të kërkuarit dhe mospërballjes së tij me procesin penal. Ndërsa GJKKO-ja e Shkallës së Parë e ka argumentuar rrezikun e largimit duke e lidhur vetëm me faktin penal, GJKKO-ja e Apelit ka arsyetuar me një gjuhë shumë të përgjithshme se rreziku i ikjes lidhet me dëshirën natyrale për të ruajtur lirinë. Në këtë kuptim, gjykatat nuk kanë argumentuar për cilësitë individuale, personalitetin dhe karakterin e kërkuarit, profesionin, pasuritë ose lidhjet familjare të tij dhe si ato ndikojnë në rrezikun e largimit të tij dhe shmangien nga procedimi penal.

11. Në këtë këndvështrim vlerësoj se për sa kohë kriteret e mësipërme nuk janë analizuar nga gjykatat e zakonshme, duke mos i verifikuar ato me rastin konkret, vendimet e tyre konsiderohen me argumente të përgjithshme dhe që nuk përmbajnë fakte konkrete të cilat do të justifikonin vijimësinë e masës së sigurimit “Arresti në shtëpi”. Nisur nga fakti se nga procesi gjyqësor për rishikimin e masave të sigurimit personal cenohet një e drejtë substanciale, siç është liria personale, nuk mjafton trajtimi i kushteve dhe kriterëve që ka bërë vendimi i mëparshëm që ka caktuar masën e sigurimit personal, por ato (kushtet dhe kriteret) duhet të analizohen dhe arsyetohen edhe në rastin e rishikimit të tyre.

12. Për sa më sipër, ritheksoj se mbetem e qëndrimit se masa e sigurimit personal “Arresti në shtëpi” e vendosur ndaj kërkuarit nuk duhej të ishte caktuar që në momentin fillestar, ndaj nuk mund të pajtohem as me vijimin e saj. Një masë siguri që nuk përmbush standardet e nevojës dhe proporcionalitetit në momentin e caktimit, nuk mund të legjitimohet përmes vazhdimit formal të saj. Për më tepër, vlerësoj se gjykatat nuk kanë arsyetuar në mënyrë të plotë dhe bindëse për nevojën aktuale të vijimit të kësaj mase, duke mos qartësuar nëse ekzistojnë rrethana të reja që e zbehin ose e forcojnë dyshimin e arsyeshem në lidhje me rrezikun e largimit ose të ndikimit në prova. Mungesa e një analize të tillë konkrete mbi ekzistencën e nevojave të sigurimit e bën të pajustificuar, nga pikëpamja kushtetuese, kufizimin e mëtejshëm të lirisë personale të kërkuarit.

13. Në përfundim, për të gjitha argumentet e lartpërmendura, vlerësoj se pretendimi i kërkuarit për cenimin e lirisë personale ishte i bazuar, ndaj ankimi kushtetues individual i tij duhej të pranohej.

Anëtare: Marjana Semini

VENDIM Nr. 8, datë 6.2.2026

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Fiona Papajorgji	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Asim Vokshi	anëtar;
Sandër Beci	anëtar,

me sekretare Anjeza Puka, në datën 22.1.2026 mori në shqyrtim në seancë plenare publike çështjen nr. 30 (K) 2025 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Kryeministri i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga Herald Jonuzaj, Vangelt Duni dhe avokatja e shtetit, Irma Qosja, me autorizim.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Presidenti i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga Erjola Shia, Ilirian Rusmali dhe Hemion Braho, me autorizim.

Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga Mimoza Arbi dhe Ervina Domi, me autorizim.

Gjykata e Posaçme e Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, në mungesë.

Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar, përfaqësuar nga prokurorët Dritan Prençi dhe Dorina Bejko, me autorizim.

OBJEKTI: Zgjidhja e mosmarrëveshjes së kompetencës së krijuar ndërmjet Kryeministrit dhe Këshillit të Ministrave, nga njëra anë, dhe Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, nga ana tjetër, lidhur me pezullimin e ushtrimit të detyrës së anëtarit të Këshillit të Ministrave.

Shfuqizimi i vendimeve nr. 118, datë 19.11.2025, dhe nr. 120, datë 22.11.2025, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, për pjesën që kanë disponuar respektivisht për vendosjen dhe për vazhdimin e zbatimit të masës ndaluese të pezullimit të ushtrimit të detyrës së zëvendëskryeminstres dhe ministres së Infrastrukturës dhe Energjisë, si një akt që cenon

garancinë e imunitetit të anëtarit të Këshillit të Ministrave, parimin e ndarjes së pushteteve dhe kompetencat e organeve, që Kushtetuta ka caktuar si autoritete, që propozojnë, emërojnë dhe miratojnë ministrat në detyrë.

Pezullimi i efekteve të vendimit deri në përfundimin e gjykimit të kësaj kërkesë nga Gjykata Kushtetuese.

Interpretimi i pikës 3 të nenit 103 të Kushtetutës, në kuptimin që: “Anëtari i Këshillit të Ministrave, duke gëzuar imunitetin e deputetit, përfiton nga të gjitha garancitë procedurale, që i njeh jo vetëm Kushtetuta këtij të fundit, por edhe legjislacioni procedural penal”.

BAZA LIGJORE: Nenet 7, 73, 97, 98, 99, 103, pika 3, 131, shkronja “ç” dhe 134, shkronja “b”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 27, 54, 55 dhe 56 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuarit, Kryeministrit të Republikës së Shqipërisë (*Kryeministri*), që kërkonte pranimin e kërkesës, parashtrimet e subjektit të interesuar, Kuvendit të Republikës së Shqipërisë (*Kuvendi*), që kërkonte pranimin e kërkesës, parashtrimet e Presidentit të Republikës së Shqipërisë (*Presidenti*), që deklaroi se e lë vendimarrjen në çmimin e Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*); prapësimet e subjektit të interesuar, Prokurorisë së Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*), që kërkonte rrëzimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjektit të interesuar, Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GjKKO-ja e Shkallës së Parë*), që shprehu mungesën e legjitimitetit të tij si palë në këtë gjykim kushtetues, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Në datën 14.11.2025 Prokuroria e Posaçme ka paraqitur në GJKKO-në e Shkallës së Parë kërkesën

për caktimin e masës së sigurimit personal me karakter shtrëngues “Ndalimi i daljes jashtë shtetit” dhe masës me karakter ndalues “Pezullimi i ushtrimit të një detyre a shërbimi publik”, të parashikuara nga nenet 233 dhe 242 të Kodit të Procedurës Penale (*KPP*), për shtetasen Belinda Balluku, me detyrë zëvendëskryeministre dhe ministre e Infrastrukturës dhe Energjisë, njëkohësisht deputete e Kuvendit, nën hetim për kryerjen e veprës penale “Shkelja e barazisë së pjesëmarrësve në tendera apo ankande publike”, të kryer në bashkëpunim, të parashikuar nga nenet 258, paragrafi 2 dhe 25 të Kodit Penal (*KP*).

2. GJKKO-ja e Shkallës së Parë, me vendimin nr. 118, datë 19.11.2025, mes të tjerave, ka vendosur pranimin e kërkesës për caktimin e masave shtrënguese dhe ndaluese.

3. Në datën 21.11.2025 kërkuari i është drejtuar Gjykatës, duke kërkuar: i. zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencës së krijuar ndërmjet Kryeministrit të Këshillit të Ministrave dhe GJKKO-së së Shkallës së Parë; ii. shfuqizimin e vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë që ka vendosur masën ndaluese të pezullimit të ushtrimit të detyrës së zëvendëskryeministres dhe ministres së Infrastrukturës dhe Energjisë, si dhe pezullimin e këtij vendimi; iii. interpretimin e pikës 3 të nenit 103 të Kushtetutës. Kërkuari ka pretenduar se vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë duhet të pezullohet, pasi prek interesa të lartë shtetërore, shoqërore, por edhe të vet individëve, si dhe sjell pasoja të pariparueshme për qeverisjen e vendit, duke krijuar vakum institucional, mosfunksionimin e Këshillit të Ministrave dhe pamundësi për ushtrimin e përgjegjësisë dhe të kompetencave që Kushtetuta e legjislacioni në fuqi i njeh ekskluzivisht pushtetit ekzekutiv. Sipas tij, pezullimi i një ministri ose zëvendëskryeministri njëkohësisht pezullon veprimtarinë e pushtetit ekzekutiv në fushën e përgjegjësisë së ministrit dhe të zëvendëskryeministrit në fjalë.

4. Me vendimin nr. 120, datë 22.11.2025, GJKKO-ja e Shkallës së Parë, pasi ka verifikuar kushtet dhe kriteret e zbatimit të masave të sigurimit personal me karakter shtrëngues dhe ndalues ndaj shtetasen Belinda Balluku të caktuara me vendimin nr. 118, datë 19.11.2025 të kësaj gjykate, ka vendosur vazhdimin e zbatimit të këtyre masave.

5. Në datën 27.11.2025 kërkuari i është drejtuar sërish Gjykatës me kërkesë për shtimin e objektit të

kërkesës, duke kërkuar: “Shfuqizimin e vendimit nr. 120, datë 22.11.2025 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, për pjesën që ka disponuar për vazhdimin e zbatimit të masës ndaluese të pezullimit të ushtrimit të detyrës së zëvendëskryeministrit dhe ministrit të Infrastrukturës dhe Energjisë, si një akt që cenon garancinë e imunitetit të anëtarit të Këshillit të Ministrave, parimin e ndarjes së pushteteve dhe kompetencat e organeve, që Kushtetuta ka caktuar si autoritete, që propozojnë, emërojnë dhe miratojnë ministrat në detyrë.”.

6. Po në datën 27.11.2025 Prokuroria e Posaçme ka paraqitur një qëndrim paraprak në lidhje me çështjen objekt shqyrtimi, për mospranimin nga Gjykata të kërkesës së Kryeministrit, pasi ky i fundit nuk legjitimohet si subjekt që mund të pretendojë konflikt kompetencash dhe as për vendimet gjyqësore të cilat janë ngushtësisht personale.

7. Në datën 2.12.2025 partia “Bashkimi Popullor i Pensionistëve Shqiptarë” ka paraqitur kërkesë për ndërhyrje dytësore, në përmbajtje të së cilës ka pretenduar se kërkuesi, Kryeministri, nuk legjitimohet për t’iu drejtuar Gjykatës, pasi e ka marrë këtë pozicion në kundërshtim me Kushtetutën dhe vendimin nr. 28, datë 30.6.2021, të Gjykatës. Kjo për faktin se Komisioni Qendror i Zgjedhjeve ka nxjerrë rezultatet përfundimtare të zgjedhjeve pa u shqyrtuar ankimmimet e subjekteve zgjedhore dhe për sa kohë vendimet e këtij komisioni janë të rreme, Kryeministri dhe zëvendëskryeministria nuk janë legjitimë dhe nuk kanë tagër t’i drejtohen Gjykatës, për rrjedhojë kërkesa duhet të rrëzohet. Ndërsa në datën 4.12.2025 organizata jofitimprurëse “Lëvizja për Mbrojtjen e të Drejtave Universale” ka paraqitur kërkesë për t’u përfshirë si palë e tretë, duke paraqitur edhe një opinion *amicus curiae* në lidhje me çështjen e paraqitur nga kërkuesi, Kryeministri.

8. Kolegji i Gjykatës në datën 2.12.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve. Kjo e fundit në datën 12.12.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare publike. Për sa u përket kërkesave të partisë “Bashkimi Popullor i Pensionistëve Shqiptarë” dhe organizatës jofitimprurëse “Lëvizja për Mbrojtjen e të Drejtave Universale” për t’u përfshirë si palë ndërhyrëse, Mbledhja e Gjyqtarëve arriti në përfundimin se këto dy subjekte nuk justifikojnë interesin kushtetues, pasi mosmarrëveshja kushtetuese në shqyrtim ka të

bëjë me konflikt kompetencash dhe në të marrin pjesë vetëm subjektet që janë në konflikt, në kuptimin që janë pjesë e organeve që ushtrojnë kompetencën kushtetuese për të cilën ka lindur konflikti, për rrjedhojë vendosi mospranimin e kërkesave të tyre.

9. Po kështu, Mbledhja e Gjyqtarëve, bazuar në nenin 39 të Ligjit Organik të Gjykatës dhe nenin 28, pika 2, të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese (*Rregullore*), ka identifikuar edhe subjektet e interesuara në këtë gjykim kushtetues, duke përcaktuar si të tilla subjektet kundër të cilave është paraqitur kërkesa ose që kanë interes të drejtpërdrejtë për çështjen që shqyrtohet, organin që ka nxjerrë aktin, si dhe çdo subjekt tjetër pjesëmarrja e të cilit vlerësohet e nevojshme për zhvillimin efektiv të gjykimit kushtetues.

10. Njëkohësisht, Mbledhja e Gjyqtarëve, bazuar në nenin 45 të Ligjit Organik të Gjykatës, ka vendosur edhe pezullimin e zbatimit të vendimeve gjyqësore nr. 118, datë 19.11.2025 dhe nr. 120, datë 22.11.2025 të GJKKO-së së Shkallës së Parë, për pjesën që kanë disponuar caktimin dhe vazhdimin e masës ndaluese “Pezullimi i ushtrimit të një detyre a shërbimi publik” ndaj shtetases Belinda Balluku, me arsyetimin se ato rrezikojnë të sjellin pasoja që prekin interesat shtetërorë gjatë ushtrimit të kompetencave kushtetuese të pushtetit ekzekutiv në drejtim të përcaktimit të politikave të përgjithshme shtetërore. Sipas parashikimeve të nenit 45 të Ligjit Organik të Gjykatës dhe nenit 27 të Rregullores, masa e pezullimit iu njoftua menjëherë organit përkatës që ka nxjerrë vendimet gjyqësore, si dhe u publikua në Fletoren Zyrtare.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

11. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar si vijon:

A. Për juridiksionin e Gjykatës

11.1 Midis Kryeministrit e Këshillit të Ministrave dhe GJKKO-së së Shkallës së Parë ka lindur një mosmarrëveshje kompetence, sipas shkronjës “ç” të pikës 1 të nenit 131 të Kushtetutës, pasi pezullimi i zëvendëskryeministres dhe ministres së Infrastrukturës dhe Energjisë cenon veprimtarinë e Këshillit të Ministrave dhe Kryeministrit, duke ndërhyrë në kompetencat e tyre si organe kushtetuese. Këshillit të Ministrave i është pezulluar

veprimtaria në njërën prej fushave të përgjegjësisë së tij shtetërore, fusha e infrastrukturës dhe energjisë. Masa e pezullimit e detyron Kryeministrin të propozojë shkarkimin e ministrit aktual dhe emërimin e një ministri të ri. GJKKO-ja e Shkallës së Parë nuk ka juridiksion për çështjet që kanë të bëjnë me mandatin e ministrit, deputetit ose të funksionarëve të tjerë të lartë kushtetues, pasi ata nuk janë organe administrative të zakonshme, por organe kushtetuese. Edhe ankimi ndaj akteve të shkarkimit nga detyra të tyre, në ato raste kur parashikohet nga Kushtetuta, nuk ushtrohet pranë gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, por në Gjykatë. Për sa kohë Kushtetuta nuk ka parashikuar pezullimin e ministrit në Kushtetutë, ai nuk mund të kryhet. Nëse do të lindte një mosmarrëveshje lidhur me emërimin ose shkarkimin e ministrit, kompetente për gjykimin e kësaj mosmarrëveshjeje do të ishte Gjykata dhe jo gjykatat e zakonshme, të cilat nuk kanë juridiksion për mandatin, por vetëm për veprën penale që dyshohet ose akuzohet se ka kryer individi, i cili ushtron një nga funksionet kushtetuese të përmendura në pikën 2 të nenit 135 të Kushtetutës. Për rrjedhojë, Gjykata duhet të interpretojë edhe nenin 103 të Kushtetutës.

B. Për legjitimitimin e kërkesës

11.2 Kryeministri është subjekt i pakushtëzuar, në kuptim të nenit 134, pikat 1, shkronja “b” dhe 2, të Kushtetutës dhe neneve 54-56 të Ligjit Organik të Gjykatës. Ai legjitimohet për të kundërshtuar të gjitha aktet ligjore ose nënligjore, me karakter normativ ose individual, dhe të çfarëdo pushteti, të cilat cenojnë kompetencat e tij kushtetuese, veprimtarinë, pozitën juridike kushtetuese të Këshillit të Ministrave, si dhe garancitë që Kushtetuta ka parashikuar për anëtarët e tij. Kërkesi legjitimohet pasi përfaqëson dhe mbron interesat e Këshillit të Ministrave, jo vetëm ngushtësisht të tij. Kërkesa nuk përbën ankim kushtetues individual dhe kërkesi nuk ka detyrimin t’u drejtohet shkallëve të tjera të gjyqësorit. Ajo është paraqitur brenda afatit 6-mujor nga çasti i lindjes së konfliktit, të parashikuar nga neni 55 i Ligjit Organik të Gjykatës.

C. Për themelin e pretendimeve

C.1. Vendimet e GJKKO-së së Shkallës së Parë kanë cenuar:

11.3 Parimin e ndarjes dhe balancimit të pushteteve, të parashikuar në nenin 7 të Kushtetutës, pasi, *së pari*, pezullimi nga detyra i anëtarit të Këshillit të

Ministrave nga GJKKO-ja e Shkallës së Parë përbën ndërhyrje në kompetencat e këtij të fundit si organ kushtetues, sepse pengon në përmbushjen e kompetencave të ministrit të Infrastrukturës dhe Energjisë, për pjesën që ka të bëjë me vendimmarrjen për atë fushë përgjegjësie shtetërore. Këshilli i Ministrave nuk mund të marrë në shqyrtim dhe as të nxjerrë akte për asnjë nismë në fushën e infrastrukturës dhe energjisë. *Së dyti*, organeve të pushtetit gjyqësor, ku përfshihet edhe GJKKO-ja e Shkallës së Parë, nuk u njihet asnjë kompetencë nga Kushtetuta, për emërimin dhe shkarkimin e ministrave, dhe as për pezullimin e tyre. Kompetenca kushtetuese për të propozuar përbërjen e Këshillit të Ministrave i atribuohet vetëm një subjekti kushtetues, Kryeministrit, dhe nuk mund të ushtrohet nga asnjë subjekt tjetër, pavarësisht nëse është pjesë e pushtetit ekzekutiv, legjislativ ose gjyqësor. Vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë ndërhyrë edhe në kompetencat e Presidentit për emërimin/shkarkimin dhe të Kuvendit për miratimin ose jo të emërimit/shkarkimit të ministrit. Kryeministri, si organ i kompetencës propozuese, nuk mund t’i propozojë Presidentit një masë pezulluese për një anëtar të Këshillit të Ministrave, duke qenë se kompetenca e tij kushtetuese është e qartë dhe nuk lë vend për interpretim. Ai vetëm mund të propozojë emërimin ose shkarkimin, ndërkohë që “pezullimi” i një anëtarit të Këshillit të Ministrave nuk njihet nga sistemi juridiko-kushtetues i shtetit shqiptar.

11.4 Imunitetin e anëtarit të Këshillit të Ministrave, i cili gëzon imunitetin e deputetit, konkretisht garancitë e parashikuara në nenin 73 të Kushtetutës dhe nenin 242 të KPP-së. Për sa kohë KPP-ja ka ndaluar pezullimin nga detyra të të zgjedhurve sipas ligjit elektorale dhe Kushtetuta e ka barazuar anëtarin e Këshillit të Ministrave me deputetin, rrjedhimisht ai nuk mund të pezullohet nga detyra. Ky ometim ligjor për anëtarin e Këshillit të Ministrave mund të konstatohet nga Gjykata. Po kështu, barazia midis anëtarit të Këshillit të Ministrave dhe deputetit mbështetet në pozitën kushtetuese të tyre, si organet më të larta të pushtetit ekzekutiv dhe legjislativ. Dhënia e imunitetit për këto kategori shërben si një mjet kushtetues për të siguruar funksionimin normal për kryerjen e detyrës në mënyrë të pacenueshme. Për sa kohë Kushtetuta ka parashikuar mbrojtje edhe për të zgjedhurit vendorë, e njëjta garanci duhet të zbatohet edhe për

anëtarin e Këshillit të Ministrave. Ky i fundit emërohet nga Presidenti, por i nënshtrohet miratimit nga Kuvendi, pra zgjidhet nga vetë organi që përfaqëson sovranin.

11.5 *Garancitë kushtetuese*, pasi ndalimi për të vendosur pezullimin e ushtrimit të një detyre a shërbimi publik për deputetin, në fakt nuk është vetëm një garanci ligjore, sepse nuk buron thjesht nga neni 242, pika 2, i KPP-së, por nga neni 73, pika 2, i Kushtetutës. Garancia e këtij neni nuk ka si qëllim në vetvete vetë lirinë e deputetit, por e përdor këtë të fundit si mjet për të arritur një synim tjetër fundor, mbrojtjen e detyrës së tij. Qëllimi i imunitetit, sipas këtij neni, është e drejta e deputetit për ushtrimin e detyrës parlamentare të tij, qëllim i cili realizohet nëpërmjet vendosjes së garancisë procedurale të autorizimit paraprak nga Kuvendi për aktet e pushtetit gjyqësor, që i kufizojnë deputetit lirinë personale, duke ia bërë të pamundur të ushtrojë funksionin e tij kushtetues. Sipas të njëjtit arsyetim, pengimi/ndalimi i ushtrimit të detyrës barazohet me një pezullim *de facto* të deputetit nga detyra. Përderisa Kushtetuta nuk lejon miratimin e ndonjë akti që të sjellë *de facto* pasojnë e pezullimit të deputetit (ndalimin e tij për të ushtruar detyrën), pa miratimin paraprak të Kuvendit, aq më pak nuk mund të lejojë miratimin e një akti që ta pezullojë *de jure* deputetin. Deputeti nuk mund të pezullohet nga detyra me akt të pushtetit gjyqësor, madje dhe aktet që sjellin në mënyrë të tërthortë pasojnë e pezullimit *de facto* për të ushtruar detyrën, nuk mund të merren pa autorizimin e Kuvendit. Pra, çështja nuk ka të bëjë thjesht me një garanci ligjore, por me një garanci kushtetuese. Për rrjedhojë, as ndaj anëtarit të Këshillit të Ministrave nuk mund të merret masa e pezullimit të ushtrimit të detyrës ose shërbimit publik.

12. *Subjekti i interesuar, Kuvendi*, në mënyrë të përmblodhur, ka parashtruar si vijon:

12.1 Pretendimi për cenimin e *parimit të ndarjes së pushteteve* është i bazuar, sepse ndërhyrja gjyqësore në përbërjen e Këshillit të Ministrave që Kuvendi e ka miratuar, përbën cenim të drejtpërdrejtë të kompetencave kushtetuese. Pezullimi i një ministri krijon një situatë ku pushteti gjyqësor ndërhyr drejtpërdrejt në funksionalitetin e organit më të lartë ekzekutiv kushtetues, si dhe në aftësinë e tij për të marrë vendime në fushën e përgjegjësisë së ministrit të pezulluar, duke krijuar një pamundësi faktike për ushtrimin e kompetencave kushtetuese të Këshillit

të Ministrave. Ndërhyrja e pushtetit gjyqësor nuk mund të justifikohet thjesht me nevojën për hetim penal, pasi Kushtetuta ka parashikuar garanci të veçanta procedurale për funksionarët e lartë shtetërorë. Vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë krijon një situatë juridike që bie në kundërshtim me kompetencat që Kushtetuta i ka njohur Kuvendit në procesin e formimit dhe funksionimit të Këshillit të Ministrave, pasi krijon një gjendje faktike që është në kundërshtim me vendimin e Kuvendit për dhënien e votëbesimit. Pezullimi krijon një situatë të paparashikuar kushtetuese, që ndikon drejtpërdrejt në marrëdhënien funksionale ndërmjet Kuvendit dhe Këshillit të Ministrave. Kushtetuta nuk njeh institutin e pezullimit të ministrave, në ndryshim nga funksionarë të tjerë politikë. Gjithashtu, pezullimi krijon një vakancë të përkohshme në funksionimin e Këshillit të Ministrave, organ të cilin Kuvendi e ka miratuar si të plotë dhe funksional, si dhe ndikon drejtpërdrejt në zbatimin e programit qeverisës që Kuvendi ka miratuar. Po kështu, pezullimi krijon një konfuzion juridik në lidhje me statusin e akteve që Presidenti ka nxjerrë për emërimin e ministrit, pasi pezullon aktet kushtetuese pa u ndjekur procedura kushtetuese për revokimin e tyre.

12.2 Pretendimi për *cenimin e imunitetit të ministrit* është i bazuar. Kushtetutëbërësi ka vendosur që ministrat gëzojnë imunitetin e deputetit, pra ai ka synuar të sigurojë mbrojtje e cila nuk kufizohet vetëm në garancitë e shprehura në nenin 73 të Kushtetutës, por përfshin të gjitha garancitë procedurale që sistemi juridik ia njeh deputetit, duke përfshirë edhe ato që rrjedhin nga legjislacioni procedural penal. Për rrjedhojë, ministrat nuk mund të pezullohen nga detyra. Parashikimi kushtetues i nenit 103, pika 3, që barazon imunitetin e anëtarit të Këshillit të Ministrave me deputetin, është parashikuar që në Dispozitat Kryesore Kushtetuese. Pezullimi i ministrit nga detyra do të cenonte veprimtarinë ekzekutive në një fushë të tërë përgjegjësie shtetërore, do të çonte në pengimin e zbatimit të programit qeverisës që populli ka votuar, si dhe do të krijonte një vakum institucional që do të dëmtonte interesin publik. Pezullimi i një ministri nga detyra nga ana e një gjykate nuk prek vetëm individin që ushtron atë detyrë, por vetë Këshillin e Ministrave si organ kolegjial kushtetues. Po kështu, pezullimi përbën shkarkim *de facto*, pasi funksionari nuk ka mundësi të ushtrojë thelbin e funksionit të tij. Neni 242, pika 2, i KPP-së, i interpretuar së bashku

me nenin 103, pika 3, të Kushtetutës, çon në përfundimin se ndalimi i pezullimit nga detyra zbatohet edhe për ministrat.

12.3 Vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë për pezullimin e ministrit cenon *parimin e luajalitetit kushtetues*, duke krijuar një situatë ku pushteti gjyqësor, në mënyrë të njëanshme dhe pa u mbështetur në asnjë dispozitë kushtetuese, ndërhyt në procesin e formimit dhe funksionimit të Këshillit të Ministrave. Emërimi dhe shkarkimi i ministrave bëhet nëpërmjet bashkëveprimit të organeve kushtetuese dhe asnjë organ tjetër nuk mund të ndërhyjë në këtë proces. Vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë ka anashkaluar garancitë kushtetuese të nenit 103 të Kushtetutës. Gjykatat nuk kanë kompetencë për të vlerësuar përgjegjësinë politike të qeverisë ose të anëtarëve të saj. Neni 242 i KPP-së përcakton shprehimisht se kjo masë nuk zbatohet ndaj personave të zgjedhur sipas ligjit elektoral, çka nënkupton se organet e zgjedhura ose ato që rrjedhin nga vullneti i organeve të zgjedhura gëzojnë një mbrojtje të shtuar dhe procedurat për largimin e tyre janë procedura të veçanta. Edhe pse ministri nuk zgjidhet drejtpërsëdrejti nga populli, pozicioni i tij rrjedh nga besimi që Kuvendi i ka dhënë programit politik të Këshillit të Ministrave. Vendimi i pezullimit krijon një precedent të rrezikshëm që mund të çojë në destabilizimin e pushtetit ekzekutiv nëpërmjet vendimeve gjyqësore. Çdo ndërprerje në ushtrimin e funksioneve ministrore krijon pasoja të drejtpërdrejta për qeverisjen e vendit. Kushtetuta ka parashikuar mekanizma specifikë dhe ekskluzivë për largimin e anëtarëve të Këshillit të Ministrave nga detyrat e tyre, por nuk parashikon mundësinë që gjykatat, qofshin të zakonshme ose të posaçme, të pezullojnë ose shkarkojnë ministrat. Juridiksioni i gjykatave të posaçme nuk nënkupton automatikisht kompetencën për të zbatuar çdo masë procedurale të parashikuar në KPP. Pezullimi gjithashtu krijon precedent ku pushteti gjyqësor mund të ndryshojë *de facto* qeverinë e zgjedhur dhe të miratuar nga Kuvendi dhe të shkarkojë *de facto* një ministër, veçanërisht kur mungon një afat maksimal i përcaktuar.

13. **Subjekti i interesuar, Presidenti**, në seancën plenare publike, në mënyrë të përmbledhur, ka parashtruar si vijon:

13.1 Procedura e emërimit dhe shkarkimit të anëtarëve të Këshillit të Ministrave parashikon

pjesëmarrjen e Kryeministrit në cilësinë e organit propozues, të Kuvendit si organ ratifikues dhe të Presidentit për dekretimin e tyre, ndërveprim i cili përbën mekanizmin e kontrollit të balancës midis pushteteve. Ndjekja penale është funksion i drejtpërdrejtë dhe ekskluziv i organeve të drejtësisë dhe nuk ka lidhje me raportet midis pushteteve. Neni 242 i KPP-së parashikon pezullimin e veprimtarisë që lidhet me ushtrimin e detyrës ose shërbimit publik, por nuk është dispozitë specifike për anëtarët e Këshillit të Ministrave. Gjithashtu, kjo dispozitë nuk përjashton specifikisht këta të fundit nga veprimi i saj, por shprehet vetëm për personat e zgjedhur sipas ligjit elektoral. Nëse masa ndaluese e pezullimit nga ushtrimi i një detyre, e vendosur ndaj anëtarit të Këshillit të Ministrave ose ndaj të gjithë Këshillit të Ministrave, ndikon në funksionimin e lirë të pushtetit ekzekutiv, kjo masë merr përmbajtjen e një instrumenti kontrolli dhe balance midis pushteteve. Një instrument i tillë, i cili nuk është i parashikuar në Kushtetutë, por që kushtëzon funksionimin dhe përbërjen e pushtetit ekzekutiv, nuk mund të konsiderohet kushtetues. Nëse masa ndaluese nuk ndikon në funksionimin e lirë dhe të pakushtëzuar të pushtetit ekzekutiv, atëherë kjo masë nuk del nga konteksti penal dhe nuk shndërrohet në instrument kontrolli dhe balance i pushtetit gjyqësor mbi pushtetin ekzekutiv. Analiza nëse masa ndaluese është apo jo ndërhyrje në tagrat e një pushteti tjetër duhet të sqarohet nga Gjykata dhe Presidenti mbështet çdo vendimarrje të saj.

14. **Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

A. *Për juridiksionin e Gjykatës*

14.1 Çështja objekt gjykimi nuk përbën një marrëdhënie juridike të natyrës kushtetuese që të ketë sjellë pasoja konkrete, të cilat të kenë shkaktuar mosmarrëveshje midis palëve. Masat e sigurimit janë vendime individuale me karakter penal dhe nuk janë akte ose veprime që krijojnë konflikt kompetencash në kuptim të nenit 131 të Kushtetutës. Interesat e përgjithshëm institucionale të Kryeministrit lidhur me funksionimin e qeverisë nuk përbëjnë cenim të drejtpërdrejtë dhe konkret të një kompetence kushtetuese që mund të justifikojë shqyrtimin kushtetues të vendimeve individuale gjyqësore. Marrja e masës së sigurimit ndaj një funksionari të lartë nuk përbën konflikt kompetencash mes pushteteve, pasi Prokuroria e Posaçme ka ushtruar

funksionin penal, duke përmbushur detyrën e saj kushtetuese. Në rastin konkret nuk jemi para ushtrimit të një kompetence që buron drejtpërdrejt nga Kushtetuta, ndërsa gjykata ka ushtruar kompetencën që buron nga ligji procedural penal, pra nuk mund të ekzistojë as konflikti i pretenduar. Pezullimi nga ushtrimi i funksionit nuk përbën kompetencë kushtetuese të Kryeministrit, ndaj nuk mund të konsiderohet e cenuar një kompetencë që nuk ekziston në rendin kushtetues. Gjithashtu, Kushtetuta identifikon natyrën kolegjiale të Këshillit të Ministrave, pasi vendimmarrja nuk ushtrohet nga secili ministër në mënyrë individuale. Edhe vlefshmëria e vendimeve të Këshillit të Ministrave nuk kushtëzohet nga prania ose ushtrimi individual i detyrës nga çdo ministër. Ushtrimi i kompetencave të këtij organi kolegjial nuk mund të bllokohet ose të cenohet nga pezullimi i përkohshëm i një ministri të caktuar. Gjithashtu, nuk konstatohet ekzistenca e rrezikut të ardhjes së ndonjë pasoje të rëndë ose të pariparueshme nga pezullimi. Ndërkohë, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka kompetencë ekskluzive për të vendosur masën e pezullimit nga detyra, bazuar në nenin 242, pika 2, të KPP-së, pasi vazhdimi i ushtrimit të funksionit nga personi i dyshuar paraqet rrezik konkret për pengimin e hetimit, ndikimin mbi provat ose dëshmitarët.

14.2 Për sa kohë mjetet juridike efektive për kundërshtimin e vendimeve gjyqësore nuk janë shteruar, nuk mund të aktivizohet juridiksioni kushtetues, pasi kjo e kthen Gjykatën në një instancë gjykimi paralele, duke cenuar funksionalitetin e saj. Për më tepër, Gjykata nuk mund të vlerësojë mënyrën e administrimit të provave dhe rrethanat faktike të çështjeve penale. Gjykata ndërhyt vetëm në rrethana përjashtimore dhe nuk vepron si instancë e radhës. Masa e pezullimit të ushtrimit të funksionit duhet të mbetet në fuqi për garantimin e vijimit normal të procesit penal. Referuar nenit 131 të Kushtetutës, vendimet individuale gjyqësore, përfshirë vendimet për masat e sigurimit personal, nuk janë pjesë e juridiksionit kushtetues, por i takojnë juridiksionit të zakonshëm. Kërkesa për interpretimin e nenit 103 të Kushtetutës nuk mund të përdoret për të vënë në diskutim pasojat e një akti individual dhe nuk mund të kërkohej *in abstracto*, për rrjedhojë ajo duhet të rrëzohet.

B. Për legjitimitetin e kërkuarit

14.3 Kërkuari nuk legjitimohet për t'iu drejtuar Gjykatës, pasi nuk është subjekt i drejtpërdrejtë i

procedimit penal dhe nuk ka provuar një interes personal, aktual dhe kushtetues me pasoja të pariparueshme ose shfaqjen e rrezikut për kryerjen e funksioneve të tij. Masat e sigurimit janë vendosur ndaj personit fizik konkret dhe jo ndaj Këshillit të Ministrave si organ kolegjial, as ndaj funksionit kushtetues në vetvete. Në kushtet kur nuk identifikohet një konflikt aktual midis pushteteve, kërkuari nuk ka legjitimitet procedural dhe material për shqyrtimin e kësaj çështjeje. Interesi i pretenduar ka natyrë institucionale dhe jo juridike kushtetuese. Referuar Ligjit Organik të Gjykatës kërkuari mund të kërkojë kontrollin kushtetues të ligjeve dhe akteve normative dhe jo të vendimeve gjyqësore individuale penale. Kërkuari: i. nuk është subjekt i masës së sigurimit; ii. nuk ka pretenduar cenimin e ndonjë të drejte themelore personale; iii. nuk gëzon legjitimitet kushtetues për të përfaqësuar të drejtat individuale të personit ndaj të cilit është vendosur masa; iv. nuk është bartës i ndonjë të drejte themelore të prekur nga masa.

C. Për themelin e pretendimeve

14.4. Pretendimi për cenimin e *parimit të ndarjes së pushteteve* nuk qëndron, pasi masa e pezullimit ka karakter ligjor-parandalues dhe është vendosur në kuadër të procedimit penal, pa përfshirë Kryeministrin ose Këshillin e Ministrave. Aktivizimi i mekanizmave që prodhojnë efekte të drejtpërdrejta në një proces penal përbën ndërhyrje të paautorizuar në pushtetin gjyqësor. Për rrjedhojë, pezullimi i vendimeve të GJKKO-së së Shkallës së Parë cenon drejtpërdrejt nenin 145, pika 3, të Kushtetutës, i cili ndalon çdo ndërhyrje në veprimtarinë e gjykatave ose të gjyqtarëve. Kjo ndërhyrje rrezikon të krijojë një precedent të rrezikshëm, ku ekzekutivi mund të ushtrojë ndikim mbi vendimet gjyqësore. Vijimi i ushtrimit të detyrës do të cenonte edhe nenin 11 të Kushtetutës që garanton mbrojtjen e ekonomisë së tregut.

14.5. Pretendimi për *cenimin e imunitetit të anëtarit të Këshillit të Ministrave* është i pabazuar, pasi neni 103, pika 3, i Kushtetutës u jep anëtarëve të Këshillit të Ministrave të drejtën për të gëzuar imunitetin e deputetit, por ky imunitet nuk ka karakter absolut dhe nuk krijon mbrojtje për funksionin ekzekutiv. Mandati i deputetit shpreh marrëdhënie përfaqësuese me elektoratin dhe i nënshtrohet një regjimi kushtetues të posaçëm, ndërsa funksioni i ministrit është pjesë e organizimit të pushtetit ekzekutiv dhe u nënshtrohet rregullave të

përgjegjësisë ligjore dhe penale që zbatohen për funksionarët e pushtetit ekzekutiv, pa cenuar mandatin e tij parlamentar. Mandati i deputetit buron drejtpërdrejt nga vullneti i popullit dhe gëzon mbrojtje kushtetuese, ndërsa funksioni i ministrit buron nga një akt emërimi i Këshillit të Ministrave dhe është funksion ekzekutiv-administrativ, i cili buron nga një akt emërimi dhe nuk barazohet me funksionin e deputetit. Një interpretim i ndryshëm do të cenonte parimin e barazisë përpara ligjit. Neni 103, pika 3, i Kushtetutës kufizohet në përcaktimin e imunitetit vetëm për detyrat përfaqësuese të deputetit. Kushtetuta nuk ka synuar të mbrojë funksionin ekzekutiv nga kontrolli penal, por të sigurojë pavarësinë dhe veprimtarinë e Kuvendit. Barazimi i nenit 242 të KPP-së me nenin 73 të Kushtetutës është i gabuar, pasi imuniteti i deputetit buron vetëm nga Kushtetuta dhe asnjë ligj tjetër nuk mund të japë të njëjtin imunitet. Gjykata nuk mund të ndërhyjë për krijimin e një norme kushtetuese që nuk ekziston.

15. Subjekti i interesuar, GJKKO-ja e Shkallës së Parë, nuk u paraqit në seancë plenare, ndërsa në parashtrimet me shkrim drejtuar Gjykatës ka shprehur si vijon:

15.1. GJKKO-ja e Shkallës së Parë nuk legjitimohet si palë në gjykimin kushtetues, pasi kontrolli kushtetues ushtrohet mbi aktin shtetëror/vendimin gjyqësor dhe jo mbi gjykatën si palë kundërshtarë. Gjyqtari disponon me vendim dhe titullari i gjykatës nuk legjitimohet që të shprehet në emër dhe për llogari të gjyqtarit për një çështje konkrete në respektim të parimit të pavarësisë së brendshme të pushtetit gjyqësor. Gjyqtari nuk ka varësi nga askush dhe nuk raporton dhe as jep shpjegime për vendimmarrjet e tij përpara kryetarit të gjykatës ose gjykatave më të larta. Vendimet gjyqësore kontrollohen vetëm nga gjykata më e lartë dhe asnjë organ tjetër nuk mund të vlerësojë ligjshmërinë ose bazueshmërinë e tyre për sa kohë nuk janë ndryshuar ose prishur nga një gjykatë më e lartë, pasi në rast se ndërhyhet nga autoritete të tjera shtetërore cenohet neni 145 i Kushtetutës. Vendimet e caktimit të masës së pezullimit nga detyra janë vendime të ankimeshme në juridiksionin gjyqësor të zakonshëm. Për rrjedhojë, GJKKO-ja e Shkallës së Parë nuk mund të marrë pjesë si palë në gjykimin kushtetues për një çështje penale konkrete e cila është në zhvillim e sipër, pasi

një gjë e tillë bie jashtë kompetencës së parashikuar nga dispozitat kushtetuese dhe ligjore.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për juridiksionin e Gjykatës

16. Kërkuesi ka pretenduar se midis tij dhe Këshillit të Ministrave, nga njëra anë, dhe GJKKO-së së Shkallës së Parë, nga ana tjetër, ka lindur një mosmarrëveshje kompetence, sipas shkronjës “ç” të pikës 1 të nenit 131 të Kushtetutës, pasi pezullimi i zëvendëskryeministres dhe ministres së Infrastrukturës dhe Energjisë cenon veprimtarinë e Këshillit të Ministrave në disa nga fushat e përgjegjësisë së tij, si dhe ndërhyr në kompetencat e Kryeministrit, si organ kushtetues, duke sjellë shkarkimin *de facto* të ministres. Sipas kërkuesit, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka ndërhyrë në diskrecionin që Kushtetuta dhe jurisprudenca e Gjykatës i ka njohur Kryeministrit për të propozuar ministrat dhe në pushtetin ekzekutiv, pasi anëtar i Këshillit të Ministrave gëzon imunitetin e deputetit. Kërkuesi ka pretenduar edhe se GJKKO-ja e Shkallës së Parë nuk ka juridiksion për çështjet që kanë të bëjnë me mandatin e ministrit, deputetit ose të funksionarëve të tjerë të lartë kushtetues, pasi ata nuk janë organe administrative të zakonshme, por organe kushtetuese, për rrjedhojë mandati i tyre përbën çështje të së drejtës kushtetuese. Sipas tij, në rast se do të lejohej pezullimi nga detyra i një funksionari kushtetues, siç është ministri, do të duhej që Kushtetuta ta parashikonte shprehimisht këtë mundësi dhe organin kompetent për të vendosur pezullimin. Për sa kohë nuk ka një parashikim të tillë për ministrin në Kushtetutë, pezullimi i tij nuk mund të kryhet. Për këtë shkak lind nevoja për interpretimin e nenit 103, pika 3, të Kushtetutës, i cili ka parashikuar se anëtarët e Këshillit të Ministrave gëzojnë imunitetin e deputetit.

17. Subjekti i interesuar, Kuvendi, ka mbështetur qëndrimin e kërkuesit, duke parashtruar se ndërhyrja gjyqësore në përbërjen e Këshillit të Ministrave, që Kuvendi e ka miratuar, përbën cenim të drejtpërdrejtë të kompetencave kushtetuese. Pezullimi i një ministri krijon një situatë ku pushteti gjyqësor ndërhyr drejtpërdrejt në funksionalitetin e organit më të lartë ekzekutiv kushtetues, si dhe në aftësinë e tij për të marrë vendime në fushën e

përgjegjësisë së ministrit të pezulluar, duke krijuar një pamundësi faktike për ushtrimin e kompetencave kushtetuese të Këshillit të Ministrave. Sipas subjektit të interesuar, vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë krijon një situatë juridike që bie në kundërshtim me kompetencat që Kushtetuta i ka njohur Kuvendit në procesin e formimit dhe funksionimit të Këshillit të Ministrave, pasi krijon një gjendje faktike që është në kundërshtim me vendimin e Kuvendit për dhënien e votëbesimit. Po kështu, sipas Kuvendit, pezullimi krijon një situatë të paparashikuar kushtetuese, që ndikon drejtpërdrejt në marrëdhënien funksionale ndërmjet tij dhe Këshillit të Ministrave.

18. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme, ka prapësuar se çështja objekt gjykimi nuk përbën një marrëdhënie juridike të natyrës kushtetuese që të ketë sjellë pasoja konkrete të cilat kanë shkaktuar mosmarrëveshje midis palëve. Masat e sigurimit janë vendime individuale me karakter penal dhe nuk janë akte ose veprime që krijojnë konflikt kompetencash në kuptim të nenit 131 të Kushtetutës. Sipas këtij subjekti, interesat e përgjithshëm institucionale të Kryeministrit lidhur me funksionimin e qeverisë nuk përbëjnë cenim të drejtpërdrejtë dhe konkret të një kompetence kushtetuese që mund të justifikojë shqyrtimin kushtetues të vendimeve individuale gjyqësore. Po sipas subjektit të interesuar, marrja e masës së sigurimit ndaj një funksionari të lartë nuk përbën konflikt kompetencash mes pushteteve, pasi Prokuroria e Posaçme ka ushtruar funksionin penal duke përmbushur detyrën e saj kushtetuese. Pezullimi nga ushtrimi i funksionit nuk përbën kompetencë kushtetuese të Kryeministrit, pra nuk mund të konsiderohet e cenuar një kompetencë që nuk ekziston në rendin kushtetues. Ndërkohë, GJKKO-ja e Shkallës së Parë, sipas subjektit të interesuar, ka kompetencë ekskluzive për të vendosur masën e pezullimit nga detyra bazuar në nenin 242, pika 2, të KPP-së, pasi vazhdimi i ushtrimit të funksionit nga personi i dyshuar paraqet rrezik konkret për pengimin e hetimit, ndikimin mbi provat ose dëshmitarët. Sipas tij, kërkesa për interpretimin e nenit 103 të Kushtetutës nuk mund të përdoret për të vënë në diskutim pasojat e një akti individual, për rrjedhojë ajo duhet të rrëzohet.

19. Subjekti tjetër i interesuar, GJKKO-ja e Shkallës së Parë, ka parashtruar se vendimet e caktimit të masës së pezullimit nga detyra nuk janë përfundimtare, por vendime të ankimueshme në

juridiksionin gjyqësor të zakonshëm. Sipas tij, vendimet gjyqësore kontrollohen vetëm nga gjykata më e lartë dhe asnjë organ tjetër nuk mund të vlerësojë ligjshmërinë ose bazueshmërinë e tyre për sa kohë nuk janë ndryshuar ose prishur nga një gjykatë më e lartë, pasi në rast se ndërhyhet nga autoritete të tjera shtetërore cenohet neni 145 i Kushtetutës. Në këtë kuptim, ky subjekt ka parashtruar se nuk legjitimohet si palë në gjykimin kushtetues, pasi kontrolli kushtetues ushtrohet mbi aktin shtetëror/vendimin gjyqësor dhe jo mbi gjykatën si palë kundërshtare. Sipas tij, gjyqtari disponon me vendim dhe titullari i gjykatës nuk legjitimohet që të shprehet në emër dhe për llogari të gjyqtarit për një çështje konkrete, në respektim të parimit të pavarësisë së brendshme të pushtetit gjyqësor. Gjyqtari nuk ka varësi nga askush dhe nuk raporton e as jep shpjegime për vendimmarrjet e tij përpara kryetarit të gjykatës ose gjykatave më të larta. Për rrjedhojë, GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka parashtruar se nuk mund të marrë pjesë si palë në gjykimin kushtetues për një çështje penale konkrete që është në zhvillim e sipër, pasi një gjë e tillë bie jashtë kompetencës së parashikuar nga dispozitat kushtetuese dhe ligjore.

20. Paraprakisht, Gjykata vëren se pretendimi i subjektit të interesuar, GJKKO-së së Shkallës së Parë, për mungesë legjitimitimi si palë në gjykimin kushtetues, nuk është i bazuar në planin procedural. Ndonëse në gjykimin e mosmarrëveshjeve të kompetencës kontrolli kushtetues ushtrohet mbi **aktin ose veprimin** që pretendohet se ka sjellë lindjen e mosmarrëveshjes, si dhe mbi **raportin kushtetues ndërmjet organeve/pushteteve**, dhe jo mbi gjykatën si subjekt i konfliktit, kjo nuk përjashton pjesëmarrjen e saj në procesin kushtetues. Përkundrazi, neni 39 i Ligjit Organik të Gjykatës parashikon shprehimisht, ndër pjesëmarrësit në gjykimin kushtetues, si **organin që ka nxjerrë aktin**, ashtu edhe subjektet me interes të drejtpërdrejtë për çështjen që shqyrtohet. Për rrjedhojë, gjykata që ka nxjerrë vendimin prej të cilit pretendohet se ka lindur mosmarrëveshja mund të thirret dhe të marrë pjesë në këtë gjykim pa u konsideruar, për këtë shkak, si bartëse materiale e konfliktit. Gjithashtu, një pjesëmarrje e tillë nuk cenon parimin e pavarësisë së brendshme të pushtetit gjyqësor, pasi nuk synon dhe nuk lejon që titullari i gjykatës të zëvendësojë gjyqtarin në arsyetimin për themelin e çështjes konkrete ose të

japë shpjegime, në emër të tij, për vendimarrjen gjyqësore. Ajo shërben vetëm për garantimin e kontradiktoritetit dhe sqarimin e elementeve me natyrë institucionale, veçanërisht për sa u përket **kufijve të juridiksionit të asaj gjykate, pozitës së saj institucionale në raport me organet/pushtetet e tjera dhe efekteve procedurale të aktit të kundërshtuar.**

21. Duke iu kthyer çështjes së juridiksionit të Gjykatës, në nenin 124 të Kushtetutës parashikohet se ajo (Gjykata) zgjidh mosmarrëveshjet kushtetuese dhe bën interpretimin përfundimtar të saj. Interpretimi përfundimtar i ligjit themelor të shtetit është ndër funksionet më të rëndësishme të kësaj Gjykate, të cilin ajo e ushtron sa herë që vihet në lëvizje për t'u shprehur për një nga çështjet e parashikuara në nenin 131 të Kushtetutës dhe në normat e tjera kushtetuese. Kontrolli kushtetues, në çdo rast, nuk mund të bëhet pa interpretimin e kuptimit të normave kushtetuese që lidhen me çështjen konkrete në shqyrtim (*shih vendimet nr. 36, datë 4.11.2021; nr. 7, datë 24.2.2016; nr. 29, datë 30.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Po kështu, Gjykata ka vlerësuar se ushtrimi i kompetencës së interpretimit përfundimtar të normës kushtetuese kërkon plotësimin e kushteve si vijon: *së pari*, norma që kërkohet të interpretohet duhet të jetë e paqartë dhe si pasojë e kësaj paqartësie që ajo mbart dhe kuptimit që i është dhënë ka lindur një “problem/mosmarrëveshje kushtetues/e”; *së dyti*, kërkohet të ekzistojë një marrëdhënie e ngushtë ndërmjet normës konkrete kushtetuese dhe fakteve, mosmarrëveshjeve ose çështjeve të përcaktuara konkretisht në një ose disa akte të organit kompetent, si pasojë e zbatimit ose kuptimit të padrejtë të kësaj norme kushtetuese; *së treti*, kërkohet që organet, të cilat zbatojnë normën kushtetuese, të kenë mbajtur qëndrimin e tyre për kuptimin/interpretimin e kësaj norme (*shih vendimet nr. 26, datë 25.5.2021; nr. 59, datë 23.12.2014; nr. 24, datë 9.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar gjithashtu se në rastet e konfliktit të kompetencave është e domosdoshme të ketë një mosmarrëveshje konkrete, pasi zgjidhja e çështjeve të kësaj natyre nuk mund të bëhet me kontroll kushtetues *in abstracto* (*shih vendimet nr. 36, datë 1.6.2015; nr. 4, datë 2.2.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjithashtu, një mosmarrëveshje kompetence, që paraqitet për zgjidhje para Gjykatës, duhet të ketë

natyrë kushtetuese, në kuptimin që subjektet e përfshira në konflikt të jenë të parashikuara nga Kushtetuta dhe që kompetenca e pretenduar të përcaktohet si e tillë po nga dispozitat kushtetuese. Në këtë mënyrë, gjykimi në Gjykatë përqendrohet, pikësisht, në zgjidhjen e mosmarrëveshjeve të kompetencës, për sa u takon funksioneve të nivelit kushtetues, duke gjetur dhe cilësuar të papajtueshëm me Kushtetutën shkaku vendimtar që ka sjellë lindjen e mosmarrëveshjes (*shih vendimin nr. 36, datë 1.6.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Po kështu, konflikti i kompetencave mund të ekzistojë nëse dy organe/pushtete pretendojnë ushtrimin e së njëjtës kompetencë ose kur asnjëri prej dy organeve/pushteteve nuk merr përsipër ushtrimin e një kompetence (*shih vendimet nr. 12, datë 20.5.2008; nr. 20, datë 4.5.2007; nr. 26, datë 4.12.2006, të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Nisur nga standardet e mësipërme kushtetuese, Gjykata çmon të ndalet fillimisht në identifikimin e mosmarrëveshjes kushtetuese që pretendohet se ka lindur midis pushteteve, nëse subjektet e përfshira në konflikt janë të parashikuara nga Kushtetuta dhe nëse atij (kërkuesit) i është cenuar një kompetencë kushtetuese.

25. Gjykata vëren se, bazuar në nenin 100 të Kushtetutës, Këshilli i Ministrave merr vendime me propozim të Kryeministrit ose të ministrit përkatës (pika 1), ndërkohë që aktet e Këshillit të Ministrave janë të vlefshme kur nënshkruhen nga Kryeministri dhe ministri propozues (pika 3). Gjithashtu, sipas nenit 102 të Kushtetutës, Kryeministri është organi që përfaqëson Këshillin e Ministrave dhe kryeson mbledhjet e tij, koncepton dhe paraqet drejtumet kryesore të politikës së përgjithshme shtetërore dhe përgjigjet për to, siguron zbatimin e legjislacionit dhe të politikave të miratuara nga Këshilli i Ministrave, bashkërendon dhe kontrollon punën e anëtarëve të Këshillit të Ministrave, si dhe kryen detyra të tjera të parashikuara në Kushtetutë e në ligje (pika 1). Ndërsa Ministri, brenda drejtimeve kryesore të politikës së përgjithshme shtetërore, drejton nën përgjegjësinë e tij veprimtarinë që ka në kompetencë (pika 4). Kryeministri ka, gjithashtu, kompetenca propozuese në emërimin dhe shkarkimin e anëtarëve të Këshillit të Ministrave, sipas nenit 98 të Kushtetutës, për të siguruar vazhdimësinë dhe mirëfunksionimin e qeverisë gjatë mandatit qeverisës. Ai ka përgjegjësinë të iniciojë procesin e shkarkimit të ministrit dhe të emërimit të ministrit të

ri, duke përzgjedhur e propozuar kandidatin që ai e gjykon të përshtatshëm për të ushtruar funksionin e ministrit në Këshillin e Ministrave.

26. Ndërsa Prokuroria e Posaçme ushtron ndjekjen penale dhe përfaqëson akuzën para gjykatave të posaçme të parashikuara në nenin 135, pika 2, të Kushtetutës, si dhe para Gjykatës së Lartë (neni 148/dh, pika 1, i Kushtetutës). Në kuptim të këtyre kompetencave, Prokuroria e Posaçme paraqet kërkesa në gjykatë, përfshirë edhe ato për caktimin e masave ndaluese të sigurimit referuar nenit 240 të KPP-së. Gjithashtu, bazuar në nenin 135 të Kushtetutës gjykatat e posaçme (ku bën pjesë edhe GJKKO-ja e Shkallës së Parë) gjykojnë veprat penale të korrupsionit dhe të krimit të organizuar, si dhe akuzat penale, ndër të tjera, kundër anëtarit të Këshillit të Ministrave, zëvendësministrit, si dhe akuzat kundër ish-funksionarëve të sipërpërmendur.

27. Në rastin konkret, Gjykata vëren se në kuadër të një hetimi penal ndaj shtetases Belinda Balluku, me detyrë zëvendëskryeministre dhe ministre e Infrastrukturës dhe Energjisë, është kërkuar nga Prokuroria e Posaçme, ndër të tjera, vendosja e masës ndaluese të sigurimit personal “Pezullimi i ushtrimit të një detyre a shërbimi publik”, të parashikuar nga neni 242 i KPP-së. GJKKO-ja e Shkallës së Parë ka pranuar kërkesën e prokurorisë dhe në referim të nenit 5, pika 2, të Kodit Zgjedhor ka vlerësuar se për sa kohë personat e zgjedhur janë deputetë, kryetarët e bashkive ose anëtarët e këshillit bashkiak, ndaj shtetases Belinda Balluku duhet të caktohet edhe masa me karakter ndalues vetëm për pezullimin nga detyra e zëvendëskryeminstres dhe ministres së Infrastrukturës dhe Energjisë, pasi ajo nuk e pengon që të ushtrojë funksionet e saj si deputete e Kuvendit.

28. Në vijim, Gjykata vlerëson se në rastin konkret mosmarrëveshja kushtetuese e pretenduar midis pushteteve ka të bëjë me mënyrën e interpretimit dhe zbatimit të nenit 103, pika 3, të Kushtetutës në këndvështrim të parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve. Subjektet e përfshira në këtë konflikt – nga njëra anë, Kryeministri dhe Këshilli i Ministrave, si organe kushtetuese të pushtetit ekzekutiv, dhe, nga ana tjetër, GJKKO-ja e Shkallës së Parë, si organ kushtetues i pushtetit gjyqësor – janë subjekte të parashikuara nga Kushtetuta dhe ushtruese të kompetencave të përcaktuara prej saj.

29. Nisur nga sa më sipër, Gjykata vëren se, ndonëse Kushtetuta nuk parashikon shprehimisht një kompetencë të Kryeministrit ose të ndonjë organi tjetër për pezullimin nga detyra të një ministri, masa ndaluese e kërkuar nga Prokuroria e Posaçme dhe e vendosur nga GJKKO-ja e Shkallës së Parë, në kuadër të një procedimi penal, për nga natyra dhe efektet e saj konkrete, duket se ka sjellë efekte institucionale, **si në ushtrimin e funksioneve kushtetuese të ministrit, ashtu edhe në funksionimin e Këshillit të Ministrave**. Për këtë arsye, çështja e paraqitur para Gjykatës nuk lidhet thjesht me pasojat individuale të një mase procedurale penale, por paraqet, të paktën në dukje në këtë fazë të shqyrtimit, një çështje me rëndësi kushtetuese **lidhur me** kufijtë ndërmjet ushtrimit të funksionit gjyqësor dhe sferës së kompetencave të pushtetit ekzekutiv.

30. Gjykata thekson se fakti që akti, nga i cili pretendohet se ka lindur mosmarrëveshja, është një vendim gjyqësor, i nxjerrë nga një organ i pushtetit gjyqësor në ushtrim të funksioneve të tij kushtetuese e ligjore, nuk përjashton, në vetvete, juridiksionin kushtetues për shqyrtimin e një konflikti kompetencash. Në raste të tilla, kontrolli kushtetues nuk ka për objekt verifikimin e korrekhtësisë së zbatimit të ligjit të zakonshëm në çështjen konkrete, as rivlerësimin e arsytimit gjyqësor në aspektin e meritës, por vlerësimin nëse, përmes ushtrimit të juridiksionit dhe efekteve të aktit përkatës, është prekur sfera e kompetencave kushtetuese të një pushteti tjetër. Në këtë kuptim, si ankimeshmëria e vendimit gjyqësor në rrugë të zakonshme, ashtu edhe mundësia e mënjanimin të mëvonshëm të pasojave të tij përmes ndërhyrjes së një gjykate më të lartë, nuk janë të mjaftueshme për të përjashtuar juridiksionin kushtetues me evokimin e parimit të subsidiaritetit, për sa kohë që mosmarrëveshja e pretenduar paraqet, të paktën në dukje, elemente të një ndërhyrjeje të mundshme në raportet kushtetuese ndërmjet pushteteve për shkak të efekteve të menjëhershme të atij vendimi.

31. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se çështja e ngritur para saj nuk ka për objekt kontrollin e kushtetutshmërisë së vendimit gjyqësor si akt individual, as shqyrtimin e themelit të masës penale ndaj personit të proceduar, por verifikimin nëse, në rrethanat e rastit konkret, përmes efekteve të menjëhershme të atij akti, paraqitet një situatë e mundshme ndërhyrjeje në sferën e kompetencave

kushtetuese të pushtetit ekzekutiv. Në këto kushte, dhe pa paragjykuar themelin e kërkesës, Gjykata vlerëson se paraqitet, të paktën në dukje, një mosmarrëveshje konkrete kompetencash kushtetuese ndërmjet pushtetit ekzekutiv dhe atij gjyqësor, e cila hyn në juridiksionin e saj sipas nenit 131, pika 1, shkronja “ç”, të Kushtetutës. Ndërkohë, vlerësimi përfundimtar mbi ekzistencën ose jo të cenimit të pretenduar të kompetencës kushtetuese, si edhe përcaktimi i pasojave kushtetuese që mund të rrjedhin prej tij, i përkasin shqyrtimit në themel të çështjes.

B. Për legjitimitimin e kërkuarit

32. Kërkuarisi ka pretenduar se legjitimohet për t’iu drejtuar Gjykatës me kërkesën objekt shqyrtimi, pasi është subjekt i pakushtëzuar, në kuptim të nenit 134, pikat 1, shkronja “b” dhe 2, të Kushtetutës dhe neneve 54-56 të Ligjit Organik të Gjykatës. Po kështu, ai ka pretenduar se legjitimohet për të kundërshtuar të gjitha aktet ligjore ose nënligjore me karakter normativ apo individual, dhe të çfarëdo pushteti, të cilat cenojnë kompetencat e tij kushtetuese, veprimtarinë, pozitën juridike kushtetuese të Këshillit të Ministrave, si dhe garancitë që Kushtetuta ka parashikuar për anëtarët e tij. Kërkuarisi, Kryeministri, ka pretenduar gjithashtu se legjitimohet, pasi përfaqëson dhe mbron interesat e Këshillit të Ministrave, jo vetëm ngushtësisht të tijat. Kërkesa nuk përbën ankim kushtetues individual dhe sipas tij nuk ka detyrimin t’u drejtohet shkallëve të tjera të gjyqësorit. Ajo është paraqitur brenda afatit ligjor 6-mujor nga çasti i lindjes së konfliktit, i parashikuar nga neni 55 i Ligjit Organik të Gjykatës.

33. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme, ka prapësuar se kërkuarisi nuk legjitimohet për t’iu drejtuar Gjykatës, pasi nuk është subjekt i drejtpërdrejtë i procedimit penal dhe nuk ka provuar një interes personal, aktual dhe kushtetues me pasoja të pariparueshme ose shfaqjen e rrezikut për kryerjen e funksioneve të tij. Sipas tij, masat e sigurimit janë vendosur ndaj personit fizik konkret dhe jo ndaj Këshillit të Ministrave si organ kolegjial, as ndaj funksionit kushtetues në vetvete. Në kushtet kur nuk identifikohet një konflikt aktual midis pushteteve, sipas këtij subjekti, kërkuarisi nuk ka legjitimitet procedural dhe material për shqyrtimin e kësaj çështjeje, ndërsa interesi i pretenduar ka natyrë institucionale dhe jo juridike kushtetuese. Referuar Ligjit Organik të Gjykatës, subjekti i interesuar ka

prapësuar se, kërkuarisi mund të kërkojë kontrollin kushtetues të ligjeve dhe akteve normative dhe jo të vendimeve gjyqësore individuale penale. Sipas tij, kërkuarisi: i. nuk është subjekt i masës së sigurimit; ii. nuk ka pretenduar cenimin e ndonjë të drejte themelore personale; iii. nuk gëzon legjitimitet kushtetues për të përfaqësuar të drejtat individuale të personit ndaj të cilit është vendosur masa; iv. nuk është bartës i ndonjë të drejte themelore të prekur nga masa.

34. Bazuar në nenin 131, shkronja “ç”, të Kushtetutës, Gjykata vendos për mosmarrëveshjet e kompetencës ndërmjet pushteteve, kompetencë e cila është detajuar në nenin 54 të Ligjit Organik të Gjykatës, i cili parashikon se kërkesa ngrihet nga subjektet në konflikt ose nga subjektet e cenuara drejtpërdrejt nga konflikti (pika 3) dhe se bazë për fillimin e shqyrtimit të këtyre çështjeve përbën çdo lloj akti me karakter ligjor e nënligjor, veprim ose mosveprim i organeve të pushteteve apo i organeve të qeverisjes vendore që ka çuar në mosmarrëveshje kompetencash midis tyre (pika 4).

35. Për sa i përket legjitimitimit *ratione personae*, Gjykata vlerëson se në kushtet kur ka përcaktuar se midis kërkuarit dhe GJKKO-së së Shkallës së Parë duket se ka lindur një mosmarrëveshje kompetencash, e gjen të pabazuar prapësimin e subjektit të interesuar, pasi kërkuarisi është subjekti kushtetues në konflikt dhe mosmarrëveshja ka lidhje të drejtpërdrejtë me ushtrimin e veprimtarisë së tij, pra provon interesin e tij të drejtpërdrejtë (*shih paragrafin 29 të vendimit*).

36. Në lidhje me legjitimitimin *ratione temporis*, bazuar në nenin 55 të Ligjit Organik të Gjykatës, kërkesa për zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencave paraqitet brenda 6 muajve nga data e lindjes së konfliktit. Gjykata vëren se vendimi gjyqësor, i cili është bërë shkak për lindjen e mosmarrëveshjes objekt gjykimi, mban datën 19.11.2025, kurse kërkesa është paraqitur në datën 20.11.2025, pra brenda afatit ligjor 6-mujor, prandaj kërkuarisi legjitimohet edhe *ratione temporis*.

37. Për sa më lart, në kushtet kur kërkuarisi dhe Kuvendi nga njëra anë dhe gjykata nga ana tjetër, i kanë dhënë kuptim të ndryshëm dispozitës kushtetuese, nenit 103, pika 3, të Kushtetutës, ndërsa Presidenti ka pohuar se kjo është një çështje e paqartë që ngelet në vlerësim të Gjykatës, Gjykata çmon se për të zgjidhur konfliktin e kompetencave sipas nenit 131, pika 1, shkronja “ç”, të Kushtetutës

bëhet i nevojshëm interpretimi përfundimtar i dispozitës kushtetuese relevante, nenit 103, pika 3, të Kushtetutës, i cili parashikon se anëtarët e Këshillit të Ministrave gëzojnë imunitetin e deputetit. Kjo do të thotë se për t'i dhënë përgjigje kësaj çështjeje Gjykata do të analizojë fillimisht regjimin e imuniteteve të ministrit në këndvështrim të parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve, dhe më tej edhe garancitë e tjera procedurale po në këndvështrim të të njëjtut parim.

C. Për themelin e pretendimeve

C.1. Për regjimin e imuniteteve të ministrit në këndvështrim të parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve

38. Kërkuesi ka pretenduar se ministri gëzon imunitetin e deputetit sipas përcaktimit të nenit 103, pika 3, të Kushtetutës, konkretisht garancitë e parashikuara në nenin 73 të Kushtetutës dhe nenin 242 të KPP-së, pasi Kushtetuta e ka barazuar anëtarin e Këshillit të Ministrave me deputetin. Sipas tij, barazia midis anëtarit të Këshillit të Ministrave dhe deputetit mbështetet në pozitën kushtetuese të tyre, si organet më të larta të pushtetit ekzekutiv dhe legjislativ. Garancia e këtij neni nuk ka si qëllim në vetvete vetë lirinë e deputetit, por e përdor këtë të fundit si mjet për të arritur një synim tjetër fundor, mbrojtjen e detyrës së deputetit. Sipas kërkuetit, dhënia e imunitetit për këto kategori shërben si një mjet kushtetues për të siguruar funksionimin normal për kryerjen e detyrës në mënyrë të pacenueshme. Po kështu, kërkuesi ka pretenduar se për sa kohë Kushtetuta ka parashikuar mbrojtje edhe për të zgjedhurit vendorë, e njëjta garanci duhet të zbatohet edhe për anëtarin e Këshillit të Ministrave, i cili emërohet nga Presidenti, por i nënshtrohet miratimit nga Kuvendi, pra zgjidhet nga vetë organi që përfaqëson sovranin.

39. Subjekti i interesuar, Kuvendi, ka prapësuar se kushtetutëbërësi ka vendosur që ministrat gëzojnë imunitetin e deputetit, pra ai ka synuar të sigurojë mbrojtje, e cila nuk kufizohet vetëm në garancitë e shprehura në nenin 73 të Kushtetutës, por përfshin të gjitha garancitë procedurale që sistemi juridik ia njeh deputetit, duke përfshirë edhe ato që rrjedhin nga legjislacioni procedural penal. Sipas tij, neni 242, pika 2, i KPP-së, i interpretuar së bashku me nenin 103, pika 3, të Kushtetutës, çon në përfundimin se ndalimi i pezullimit nga detyra zbatohet edhe për ministrat. Kështu, sipas Kuvendit, vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë ka anashkaluar garancitë kushtetuese të nenit 103 të Kushtetutës,

pasi gjykatat nuk kanë kompetencë për të vlerësuar përgjegjësinë politike të qeverisë ose të anëtarëve të saj. Po sipas subjektit të interesuar, neni 242 i KPP-së përcakton shprehimisht se kjo masë nuk zbatohet ndaj personave të zgjedhur sipas ligjit elektoral, çka nënkupton se organet e zgjedhura ose ato që rrjedhin nga vullneti i organeve të zgjedhura gëzojnë një mbrojtje të shtuar dhe procedurat për largimin e tyre janë procedura të veçanta. Edhe pse ministri nuk zgjidhet drejtpërsëdrejti nga populli, pozicioni i tij rrjedh nga besimi që Kuvendi i ka dhënë programit politik të Këshillit të Ministrave.

40. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme, ka prapësuar se neni 103, pika 3, i Kushtetutës u jep anëtarëve të Këshillit të Ministrave të drejtën për të gëzuar imunitetin e deputetit, por ky imunitet nuk ka karakter absolut dhe nuk krijon mbrojtje për funksionin ekzekutiv. Sipas tij, mandati i deputetit shpreh marrëdhënie përfaqësuese me elektoratin dhe i nënshtrohet një regjimi kushtetues të posaçëm, ndërsa funksioni i ministrit është pjesë e organizimit të pushtetit ekzekutiv dhe u nënshtrohet rregullave të përgjegjësisë ligjore dhe penale që zbatohen për funksionarët e pushtetit ekzekutiv, pa cenuar mandatin e tij parlamentar. Prokuroria e Posaçme ka parashtruar gjithashtu se mandati i deputetit buron drejtpërdrejt nga vullneti i popullit dhe gëzon mbrojtje kushtetuese, ndërsa funksioni i ministrit buron nga një akt emërimi i Këshillit të Ministrave dhe është funksion ekzekutiv-administrativ, i cili buron nga një akt emërimi dhe nuk barazohet me funksionin e deputetit. Kushtetuta nuk ka synuar të mbrojë funksionin ekzekutiv nga kontrolli penal, por të sigurojë pavarësinë dhe veprimtarinë e Kuvendit.

41. Subjekti i interesuar, Presidenti, ka parashtruar se ndjekja penale është funksion i drejtpërdrejtë dhe ekskluziv i organeve të drejtësisë dhe nuk ka lidhje me raportet midis pushteteve. Sipas tij, neni 242 i KPP-së parashikon pezullimin e veprimtarisë që lidhet me ushtrimin e detyrës ose shërbimit publik, por nuk është dispozitë specifike për anëtarët e Këshillit të Ministrave. Gjithashtu, ajo nuk përjashton specifikisht këta të fundit nga veprimi i saj, por shprehet vetëm për personat e zgjedhur sipas ligjit elektoral. Sipas këtij subjekti të interesuar, nëse masa ndaluese e pezullimit nga ushtrimi i detyrës e vendosur ndaj anëtarit të Këshillit të Ministrave ose ndaj të gjithë Këshillit të Ministrave ndikon në funksionimin e lirë të pushtetit

ekzekutiv, kjo masë merr përmbajtjen e një instrumenti kontrolli dhe balance midis pushteteve. Një instrument i tillë, i cili nuk është i parashikuar në Kushtetutë, por që kushtëzon funksionimin dhe përbërjen e pushtetit ekzekutiv, nuk mund të konsiderohet kushtetues. Po kështu, Presidenti ka parashtruar se nëse masa ndaluese nuk ndikon në funksionimin e lirë dhe të pakushtëzuar të pushtetit ekzekutiv, atëherë kjo masë nuk del nga konteksti penal dhe nuk shndërrohet në instrument kontrolli e balance i pushtetit gjyqësor mbi pushtetin ekzekutiv. Analiza nëse masa ndaluese është ose jo ndërhyrje në tagrat e një pushteti tjetër duhet të sqarohet nga Gjykata dhe Presidenti mbështet çdo vendimmarrje të saj.

42. Nisur nga konteksti i rrethanave të çështjes në shqyrtim, si dhe nga thelbi i pretendimeve e prapësimeve të palëve pjesëmarrëse në gjykim, Gjykata çmon të ndalet fillimisht në identifikimin e qëllimit të kushtetutëbërësit për sa i përket imunitetit të anëtarëve të Këshillit të Ministrave në raport me imunitetin e deputetëve, duke u bazuar për këtë qëllim edhe në jurisprudencën e saj.

43. Paraprakisht, Gjykata vëren se imuniteti i ministrit rregullohet nga neni 103, pika 3 i Kushtetutës, i cili parashikon se anëtarët e Këshillit të Ministrave gëzojnë imunitetin e deputetit. Përderisa kjo dispozitë kushtetuese e trajton imunitetin e ministrit si të njëjtë me atë të deputetit, analiza e regjimit të këtij imuniteti kërkon domosdoshmërisht referimin në nenin 73 të Kushtetutës, ku përcaktohet natyra dhe shtrirja e imunitetit parlamentar. Gjykata vëren se, sipas përmbajtjes aktuale të nenit 73, pika 1, të Kushtetutës, deputeti nuk mban përgjegjësi për mendimet e shprehura në Kuvend dhe votat e dhëna prej tij në ushtrim të funksionit. Kjo dispozitë nuk zbatohet në rastin e shpifjes. Ndërkohë, sipas pikës 2 të po të njëjtit nen, deputeti nuk mund të arrestohet ose t'i hiqet liria në çfarëdolloj forme ose ndaj tij të ushtrohet kontroll personal, ose i banesës, pa autorizimin e Kuvendit. Rastet kur deputeti kapet në kryerje e sipër ose menjëherë pas kryerjes së një krimi të rëndë, parashikohen në pikën 3 të nenit 73 të Kushtetutës, sipas të cilit deputeti mund të ndalohet ose të arrestohet pa autorizim, ndërsa Prokurori i Përgjithshëm ose drejtuesi i Prokurorisë së Posaçme njofton menjëherë Kuvendin, i cili, kur konstaton se nuk ka vend për procedim, vendos për heqjen e masës. Në kontekst të këtyre parashikimeve

kushtetuese, Gjykata vlerëson se rregullat e parashikuara në nenin 73 të Kushtetutës janë të zbatueshme edhe për ministrin dhe përbëjnë regjimin kushtetues të imunitetit të tij.

44. Në këndvështrimin historik, Gjykata evidenton se ligji nr. 7491, datë 29.4.1991, “Për Dispozitat Kryesore Kushtetuese” në nenin 22 të tij kishte parashikuar se deputeti i Kuvendit gëzon imunitet, ai nuk mund të pengohet në ushtrimin e detyrave të tij, si dhe në sigurimin e të dhënave që nuk përbëjnë sekret shtetëror. Deputeti nuk mund të kontrollohet, të ndalohet, të arrestohet ose të ndiqet penalisht pa pëlqimin e Kuvendit. Deputeti mund të ndalohet pa pëlqimin e Kuvendit, vetëm në rastet kur kryen një krim të dukshëm e të rëndë. Deputeti nuk ka përgjegjësi ligjore për veprimet që kryen e qëndrimet që mban gjatë ushtrimit të detyrës së tij si deputet ose për votën e dhënë. Ndërsa për sa u përket anëtarëve të Këshillit të Ministrave imuniteti rregullohej në mënyrë të ndryshme, pasi ky ligj parashikonte se ata përgjigjen për veprimtarinë e ministrave përkatëse (neni 39), si dhe përgjigjen penalisht për shkeljen e këtij ligji, si dhe të ligjeve të tjera në lidhje me ushtrimin e funksioneve të tyre. Ndjekja penale e tyre bëhej me miratimin e Kuvendit (neni 41).

45. Me miratimin e Kushtetutës së vitit 1998, neni 73 i Kushtetutës në përmbajtjen e tij fillestare parashikonte: “*Deputeti nuk mund të ndiqet penalisht pa autorizimin e Kuvendit. Autorizimi kërket edhe në rastin kur ai do të arrestohet.*”. Ndërkohë, Gjykata vëren se për sa i përket çështjes së imunitetit të ministrit ai u njëhua me atë të deputetit, ku në nenin 103, pika 3, të Kushtetutës u përcaktua shprehimisht rregullimi kushtetues i imunitetit të ministrit. Edhe kushtetutëbërësi në debatet për përgjegjësinë penale të ministrave ka vlerësuar se deputetit dhe ministrit duhet t'u sigurohet i njëjti imunitet (*shih Debati Kushtetues 1, faqja 420 dhe Debati Kushtetues 2, faqja 161*). Kjo dispozitë, që nga hyrja në fuqi e Kushtetutës e deri më sot, nuk ka pësuar ndryshime, duke reflektuar qëndrueshmërinë e vullnetit kushtetues për të ruajtur të pandryshuar këtë regjim të veçantë juridik të ministrit.

46. Në këtë pikë, Gjykata sjell në vëmendje se është vënë në lëvizje edhe më parë në lidhje me interpretimin e nenit 103, pika 3, të Kushtetutës, duke u shprehur se kjo dispozitë u jep anëtarëve të Këshillit të Ministrave, në sajë të funksionit të tyre të rëndësishëm shtetëror, një mbrojtje të veçantë

ligjore. Duke e barazuar mbrojtjen ligjore të anëtarit të Këshillit të Ministrave me atë të deputetit, Kushtetuta i ka dhënë të njëjtin kuptim juridik imunitetit për këtë kategori funksionarësh. Po sipas Gjykatës, meqenëse vetë Kushtetuta e barazon në aspektin substancial gëzimin e imunitetit të anëtarit të Këshillit të Ministrave me imunitetin e deputetit, edhe procedura që ndiqet për heqjen e imunitetit të deputetit, e parashikuar në nenin 73 të saj, do të jetë e zbatueshme dhe për anëtarin e Këshillit të Ministrave që nuk është deputet (*shih vendimin nr. 38, datë 23.6.2000, të Gjykatës Kushtetuese*).

47. Ndërkohë Gjykata vëren se në vitin 2012, me reformën kushtetuese të imunitetit, e cila kishte për qëllim kufizimin e paprekshmërisë së deputetit nga ndjekja penale, neni 73 i Kushtetutës u ndryshua sipas përmbajtjes aktuale të tij. Sipas kësaj përmbajtjeje, ai i garanton deputetit imunitet në dy forma, *imunitetin substancial* – në kuptim të mospërgjegjësisë për mendimet e shprehura në Kuvend dhe votat e dhëna prej tij në ushtrim të funksionit (paragrafi i parë) dhe *imunitetin procedural* – në kuptim të paprekshmërisë, pra që deputeti nuk mund të arrestohet ose t'i hiqet liria në çfarëdo lloj forme ose ndaj tij të ushtrohet kontroll personal, ose i banesës, pa autorizimin e Kuvendit (paragrafi i dytë).

48. Duke iu referuar qëllimit të kushtetutëbërësit në marrjen e nismës për miratimin e reformës kushtetuese të vitit 2012, që lidhet me regjimin e imuniteteve, Gjykata ka evidentuar se ai synonte kufizimin e paprekshmërisë së deputetit nga ndjekja penale, i cili sipas Kushtetutës së vitit 1998 ishte i plotë (deri në marrjen e një autorizimi nga Kuvendi). Po kështu, Gjykata ka theksuar se rregullat për paprekshmërinë e deputetëve në çështjet penale nuk duhet të shkojnë përtej asaj që është e justifikuar për qëllime të ligjshme dhe rrjedhimisht ato duhet të interpretohen të mënyrë të kufizuar (*shih vendimin nr. 81, datë 21.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

49. Po në këtë drejtim, Gjykata ka theksuar se regjimi i imuniteteve, në çdo rast, synon, nga njëra anë, të garantojë ushtrimin e qetë dhe të pandikuar të funksioneve të rëndësishme publike nga zyrtarët e lartë të shtetit, të cilët nuk duhet të druhen se veprimtaria e tyre shtetërore mund të bëhet shkas për pasoja personale, si, për shembull, një padi civile ose një akuzë penale. Nga ana tjetër, sipas Gjykatës, dispozitat që përbëjnë regjimin e imuniteteve synojnë të garantojnë përgjegjshmërinë e këtyre

funksionarëve të lartë në qoftë se, në përfundim të verifikimeve përkatëse dhe një procesi të rregullt ligjor, rezulton se veprimet e tyre nuk janë të motivuara nga interesi publik, por nga interesi privat ose keqbesimi (*shih vendimet nr. 1, datë 17.1.2025; nr. 81, datë 21.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

50. Për sa i takon regjimit të imuniteteve të deputetit, Gjykata ka theksuar se ai (imuniteti) nuk është privilegj personal i tyre, por qëllimi kryesor i tij (imunitetit parlamentar) është mbrojtja e vet parlamentit dhe në veçanti funksionimi i duhur i tij. Në këtë kuptim, Gjykata ka vlerësuar se duhet të ekzistojë një prezumim themelor që imuniteti duhet të hiqet në të gjitha rastet kur nuk ka asnjë arsye për të dyshuar se akuzat ndaj deputetit përkatës janë të motivuara politikisht dhe se paprekshmëria e tij duhet të zbatohet vetëm në rastet kur ka arsye për të dyshuar se në vendimin për ndjekjen penalisht të deputetit ka elemente partiako-politike (*shih vendimet nr. 1, datë 17.1.2025; nr. 81, datë 21.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

51. Në lidhje me imunitetin procedural të parashikuar nga neni 73, pika 2 i Kushtetutës për deputetin (lexo ministrin), Gjykata ka pohuar se ai (neni) i garanton deputetit mbrojtje të posaçme nga ato veprime procedurale të ndërmarra nga organet ligjzbatuese në kuadër të procedimit penal, të cilat kufizojnë lirinë e tij personale. Gjykata ka theksuar se në këto raste vetë Kushtetuta parashikon një mekanizëm garantues siç është autorizimi i Kuvendit, i cili është i nevojshëm kur masat kufizuese të caktuara ndaj deputetit (ministrit) përbëjnë kufizim/heqje të lirisë së tij personale, që sjell pasoja në vetë të drejtën e deputetit për t'u zgjedhur, në aspektin e ushtrimit të të drejtave të tij si deputet, pra të vet veprimtarisë parlamentare (*shih vendimin nr. 81, datë 21.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

52. Në përmbledhje të sa më sipër, Gjykata evidenton se regjimi i imuniteteve për funksionarët e lartë publikë ka ndjekur zhvillimet e vet modelit kushtetues të shtetit. Në fazën fillestare të tranzicionit demokratik kalimi nga një sistem i centralizuar në një model qeverisjeje të mbështetur në parimin e shtetit të së drejtës dhe në ndarjen e balancimit e pushteteve imponoi si domosdoshmëri forcimin e pavarësisë institucionale të pushteteve dhe organeve kushtetuese. Në këtë kontekst, imuniteti u konceptua si një garanci funksionale për të mbrojtur ushtruesit e detyrave të larta shtetërore nga presione ose ndërhyrje të padrejta që mund të

cenonin autonominë e tyre në ushtrimin e funksionit. Megjithatë, me konsolidimin e rendit kushtetues dhe forcimin e institucioneve demokratike, u bë e dukshme nevoja për të thelluar standardet e përgjegjshmërisë e llogaridhënies publike dhe garantimin e parimit të barazisë përpara ligjit. Si rrjedhojë, nëpërmjet ndryshimeve kushtetuese dhe ligjore, regjimi i imuniteteve ka ardhur duke u ngushtuar gradualisht, jo vetëm për deputetët e ministrat, por për të gjithë funksionarët publikë.

53. Gjithashtu, Gjykata vlerëson se sistemi qeverisës, sipas Kushtetutës, mbështetet në parimin themelor të shtetit të së drejtës, i cili nënkupton se çdo ushtrues i funksioneve publike, pa përjashtim, përfshirë ministrat si anëtarë të pushtetit ekzekutiv, i nënshtrohet rendit juridik dhe mban përgjegjësi në rast të shkeljes së ligjit. Ky parim kërkon që ushtrimi i kompetencave shtetërore të zhvillohet brenda kufijve të përcaktuar nga Kushtetuta dhe ligji. Po kështu, parimi i shtetit të së drejtës lidhet ngushtësisht edhe me parimin e barazisë përpara ligjit, si një nga parimet themelore kushtetuese, sipas të cilit askush nuk gëzon privilegje ose përjashtime nga zbatimi i ligjit për shkak të funksionit që ushtron, përveçse kur ekziston një përligje e arsyeshme dhe objektive sipas nenit 18 të Kushtetutës. Në këtë kuptim, imuniteti i ministrit nuk përbën një privilegj individual ose një formë mbrojtjeje absolute ndaj juridiksionit penal, por një garanci funksionale të kufizuar, e cila synon të sigurojë ushtrimin e lirë dhe të pavarur të detyrës. Kjo garanci nuk mund të shndërrohet në pengesë për ushtrimin e ndjekjes penale ose të juridiksionit gjyqësor përtej rasteve të parashikuara shprehimisht nga Kushtetuta.

54. Në këtë kuadër, Gjykata çmon se epërsia e Kushtetutës, si ligji më i lartë i rendit juridik, zbatimi i drejtpërdrejtë i dispozitave të saj, detyrimi i të gjitha organeve shtetërore për të vepruar brenda bazës dhe kufijve të së drejtës, si dhe parimi i ndarjes dhe balancimit ndërmjet pushteteve ligjvënës, ekzekutiv dhe gjyqësor, përbëjnë parimet themelore orientuese për interpretimin e çdo norme që prek regjimin e imuniteteve të funksionarëve të lartë. Çdo interpretim që do të zgjeronte fushën e mbrojtjes përtej asaj që parashikon shprehimisht Kushtetuta do të cenonte ekuilibrin kushtetues ndërmjet pushteteve, duke krijuar një trajtim të privilegjuar të papajtueshëm me parimin e barazisë përpara ligjit,

pa përligje të arsyeshme dhe objektive. Një qasje e tillë do të binte ndesh me vetë logjikën e shtetit të së drejtës, i cili kërkon që përgjegjësia dhe llogaridhënia të jenë elemente thelbësore të ushtrimit të funksioneve publike.

55. Në kuptim të këtyre standardeve kushtetuese, Gjykata çmon se regjimi i imuniteteve, si i deputetit, ashtu edhe i ministrit, përcaktohet drejtpërdrejt në normat kushtetuese. Kjo do të thotë se nuk përjashtohet nga llogaridhënia dhe përgjegjësia as anëtar i Këshillit të Ministrave (ministri). Ai mban përgjegjësi politike përpara Kuvendit për ushtrimin e funksioneve të tij qeverisëse, e cila konkretizohet përmes mekanizmave të kontrollit parlamentar të parashikuar në Kushtetutë dhe që mund të çojë në shkarkimin e tij. Njëkohësisht ai mban edhe përgjegjësi penale individuale, në rast se gjatë ushtrimit të detyrës kryen veprë penale. Gjykata thekson se, ndonëse ndaj ministrave parashikohet një regjim i veçantë imuniteti, ky i fundit ka si qëllim vetëm garantimin e ushtrimit të lirë dhe të pavarur të funksionit publik, duke i mbrojtur ata nga ndërhyrje ose sulme të padrejta me natyrë politike. Edhe pse ndaj ministrave parashikohet një regjim i veçantë imuniteti, ky regjim nuk përbën privilegj personal, por një garanci funksionale që synon të sigurojë ushtrimin e lirë dhe të pavarur të detyrës publike. Ai nuk përbën dhe nuk mund të interpretohet si një mburojë ndaj zbatimit të ligjit penal, pasi ministri, si çdo individ, mbetet subjekt i përgjegjësisë penale dhe është i detyruar t'u nënshtrohet rregullave dhe sanksioneve penale përpara organeve kompetente në rast të kryerjes së një veprë penale.

C.2. Për garancitë e tjera procedurale në këndvështrim të parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve

56. Gjykata vëren se ndërsa neni 242, pika 1, i KPP-së ka parashikuar se me vendimin që disponon pezullimin e ushtrimit të një detyre a shërbimi publik, gjykata i ndalon përkohësisht të pandehurit, plotësisht ose pjesërisht, veprimtarinë që lidhet me to, pika 2 e tij përcakton se masa ndaluese e pezullimit të ushtrimit të një detyre a shërbimi publik nuk zbatohet ndaj personave të zgjedhur sipas ligjit elektoral. Duke qenë se masa e pezullimit nga detyra nuk gjen zbatim ndaj një kategorie të caktuar personash, Gjykata çmon të analizojë në vijim nëse në regjimin kushtetues të imuniteteve të ministrit, ashtu sikurse edhe në atë të deputetit, përfshihet apo

jo garancia e parashikuar në nenin 242, paragrafi 2, të KPP-së.

57. Gjykata vlerëson se kjo dispozitë ligjore, për nga natyra e saj, përbën një përjashtim të karakterit procedural, i cili nuk gjen mbështetje të drejtpërdrejtë në tekstin kushtetues për sa u përket deputetëve ose ministrave. Në këtë kuptim, Gjykata thekson se një normë ligjore nuk mund të shërbejë si burim për t'i dhënë përmbajtje ose për të zgjeruar kuptimin e një norme kushtetuese përkundrazi, është norma kushtetuese ajo që përcakton kuadrin dhe kufijtë brenda të cilëve duhet të interpretohet dhe zbatohet legjislacioni i zakonshëm. Për rrjedhojë, dispozita e mësipërme nuk mund të konsiderohet pjesë e regjimit kushtetues të imunitetit, i cili është i përcaktuar në mënyrë shteruese nga Kushtetuta.

58. Për sa më sipër, në përfundim, Gjykata vlerëson se neni 242, pika 2, i KPP-së përbën garanci të veçantë procedurale për të zgjedhurit sipas ligjit elektoral. Kjo dispozitë lidhet me mbrojtjen e funksionit përfaqësues dhe me respektimin e parimit të sovranitetit popullor, të sanksionuar në nenin 2 të Kushtetutës, sipas të cilit sovraniteti i përket popullit dhe ushtrohet prej tij përmes përfaqësuesve të zgjedhur. Ashtu siç ka pohuar Gjykata, zgjedhësit delegojnë të drejtën tek i zgjedhuri, që ai të vendosë mbi çështje që lidhen me qeverisjen e vendit. I zgjedhuri ka detyrimin e përfaqësimit real të zgjedhësve dhe mandatin e besuar nga zgjedhësit është i detyruar ta ushtrojë realisht (*shih vendimin nr. 4, datë 23.2.2011, të Gjykatës Kushtetuese*). Për shkak të këtij parimi, garancia ligjore e nenit 242, pika 2, të KPP-së nuk mund të interpretohet si një zgjatim i regjimit të imunitetit përtej kufijve kushtetues, por duhet të kuptohet në funksion të garantimit të integritetit të mandatit përfaqësues dhe të vullnetit të zgjedhësve.

59. Gjykata lidhur me parimin e ndarjes dhe balancimit të pushteteve, të sanksionuar në nenin 7 të Kushtetutës, është shprehur se sipas tij asnjë organ, në përbërje ose jo të një prej tre pushteteve, nuk mund të ndërhyjë në trajtimin dhe zgjidhjen e çështjeve që sipas rastit do të përbënin objektin qendror të veprimtarisë së organeve ose institucioneve të tjera kushtetuese. Gjithashtu, Gjykata ka vlerësuar se ai shtrihet jo vetëm ndaj tri degëve të pushtetit: ekzekutiv, legjislativ dhe gjyqësor, por edhe ndaj organeve të tjera kushtetuese të pavarura, kompetencat e të cilave janë

të parashikuara nga dispozitat e Kushtetutës (*shih vendimin nr. 15, datë 15.4.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

60. Në lidhje me objektin e kërkesës, në përfundim të diskutimeve, vlerësimet e gjyqtarëve u ndanë në dy qëndrime dhe Gjykata nuk arriti numrin e kërkuar të votave për vendimmarrje, sipas parashikimeve të nenit 133, pika 2, të Kushtetutës dhe nenit 72, pika 2, të Ligjit Organik të saj.

61. Sipas njërit qëndrim, pavarësisht se në kuptimin kushtetues regjimi i imuniteteve nuk përbën përjashtim/mbrojtje nga ndjekja penale, ai nuk mund të kuptohet i shkëputur nga garancitë që lidhen me funksionin kushtetues në fjalë, pra ushtrimin e lirë dhe të pavarur të detyrës. Edhe pse këto garanci zbatohen ndaj funksionarit publik *in personam*, ato synojnë, në thelb, mbrojtjen dhe garantimin e funksionimit të pushtetit të cilit ai i përket, në rastin konkret pushtetit ekzekutiv. Mbi këtë qasje vlerësojmë se ndonëse neni 242, pika 2, i KPP-së parashikon shprehimisht se masa e pezullimit nga detyra nuk zbatohet për të zgjedhurit sipas ligjit elektoral, qëllimi i tij është garantimi i ushtrimit të funksioneve të prejardhura nga vota e sovranit, pra ai përmban garancitë procedurale të nevojshme për të mundësuar vetë ushtrimin e funksionit kushtetues.

62. Për sa i përket mënyrës se si zbatohen këto garanci në rastin e ministrit ato duhet të shihen në raport me drejtpeshimin e parimit kushtetues të efektivitetit të ndjekjes penale e ushtrimit të funksionit gjyqësor dhe parimit të ushtrimit të lirë të funksionit ekzekutiv. Kjo do të thotë se masa e pezullimit nga detyra duhet të analizohet në raportin që shfaqet midis kompetencës që ushtrohet nga prokuroria, si organi kushtetues i ngarkuar me ndjekjen penale dhe asaj të ushtrimit të funksionit nga pushteti gjyqësor, nga njëra anë, si dhe kontrollit politik, që ushtrohet nga pushteti legjislativ ndaj atij ekzekutiv në një republikë parlamentare, nga ana tjetër.

63. Në arritjen e këtij qëndrimi nisemi nga premisa se interpretimi i dispozitave kushtetuese mbështetet në leximin sistematik dhe harmonik të tyre dhe se normat kushtetuese nuk mund të interpretohen si norma të izoluar. Në këtë kuptim, asnjë dispozitë e Kushtetutës nuk mund të nxirret jashtë kontekstit të saj dhe të interpretohet më vete, pasi çdo dispozitë kushtetuese duhet të interpretohet në mënyrë që të jetë e pajtueshme me parimet themelore kushtetuese, pasi të gjitha normat

dhe parimet kushtetuese formojnë një sistem harmonik, pa kontradikta të brendshme (*shih vendimin nr. 29, datë 30.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka pohuar se rregullimet që bën Kushtetuta nuk mund të jenë gjithmonë të plota ose shteruese, pasi ajo nuk ka për qëllim të rregullojë hollësisht çdo çështje të organizimit të jetës politiko-shoqërore të një vendi (*shih vendimet nr. 55, datë 27.7.2016; nr. 22, datë 24.4.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, atë që nuk ka dashur ta bëjë Kushtetuta, nuk mund ta bëjë ligji. Prandaj nuk mund të pranohet se ajo ka ometuar pa përmendur raste të tilla (...) atje ku nuk është shprehur (*shih vendimet nr. 10, datë 26.2.2015; nr. 25, datë 15.12.2008; nr. 212, datë 29.12.2002, të Gjykatës Kushtetuese*).

64. Kushtetuta, si ligji themelor i shtetit, detyron të gjitha organet e pushtetit publik që t'i ushtrojnë kompetencat e tyre vetëm në kuadër dhe në bazë të normave kushtetuese. Referuar përmbajtjes së dispozitave kushtetuese që përcaktojnë marrëdhënien mes pushtetit ekzekutiv dhe atij legjislativ, qeveria buron nga shumica parlamentare dhe mban përgjegjësi politike përpara Kuvendit (nenet 95, 96, 97, 100 dhe 102 të Kushtetutës). Baza e përgjegjësisë parlamentare është raporti që krijohet në marrëdhëniet ndërmjet Kuvendit dhe qeverisë (*shih vendimin nr. 26, datë 25.5.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Emërimi dhe shkarkimi i ministrave janë të lidhur ngushtë me rolin e Kuvendit si organ përfaqësues i sovranitetit popullor (neni 98 i Kushtetutës) për sa kohë që dekreti i Presidentit bëhet objekt vlerësimi nga Kuvendi, i cili vendos për miratimin ose mosmiratimin e tij. Pjesëmarrja e ekzekutivit në veprimtarinë e Kuvendit dhe marrëdhënia e besimit që ekziston mes tyre është kushti thelbësor për zbatimin e drejtimit politik të vendit. Në këtë kuptim, marrëdhënia mes ekzekutivit dhe ligjvënësit (shumicës parlamentare) realizohet brenda vetë organit legjislativ, i cili, përveç funksionit kryesor të ligjbërjes ushtron edhe kompetenca të rëndësishme kontrolli mbi veprimtarinë e pushtetit ekzekutiv përmes instrumenteve të përcaktuara në normat kushtetuese dhe bazuar në parimin e ndarjes dhe balancimit të pushteteve.

65. Thënë kjo, nga njëra anë, është e qartë se vendosja e masës së pezullimit nga detyra ndaj një anëtarit të Këshillit të Ministrave (ministrit), e cila nuk parashikohet shprehimisht nga Kushtetuta, për nga natyra dhe intensiteti i saj përbën ndërhyrje të

drejtpërdrejtë në ushtrimin e detyrës së tij. Bazuar në kompetencat që Kushtetuta i njeh ministrit (neni 102, pika 4, i Kushtetutës), pezullimi nga detyra prek vetë thelbin e funksionit kushtetues politik të ministrit, i cili nuk mund të shihet i shkëputur nga kompetencat kushtetuese që i janë njohur pushtetit ekzekutiv si i tillë, me qëllim ushtrimin e veprimtarisë së tij për përcaktimin e drejtimeve kryesore të politikës së përgjithshme shtetërore (neni 100, pika 1, i Kushtetutës). Duke shkuar edhe më tej, referuar pozicionit të ekzekutivit në një republikë parlamentare dhe rolit të veçantë të Kuvendit për formimin e Këshillit të Ministrave që diktohet nga dhënia e besimit politik, rrjedh se përgjegjësia politike e Këshillit të Ministrave në ushtrimin e funksionit të tij qeverisës përcaktohet nga Kuvendi. Kjo i atribuon këtij të fundit kompetencën ekskluzive për të vlerësuar (mos)zbatimin e garancive procedurale edhe në ato raste kur kërkohet caktimi i një mase në funksion të procedimit penal të anëtarit të organit ekzekutiv, e cila passjell ndërprerjen e përkohshme të kompetencave që burojnë nga detyra e tij.

66. Nga ana tjetër, duke vënë theksin edhe në rolin dhe kompetencat kushtetuese të organit të akuzës, që, sipas nenit 148 të Kushtetutës, është titullari i ndjekjes penale, vlerësojmë se interesi publik për hetimin dhe ndjekjen penale efektive nënkupton domosdoshmërinë e zhvillimit të një procesi penal të paanshëm dhe proporcional, të orientuar drejt përcaktimit të përgjegjësisë penale në përputhje me garancitë kushtetuese, si dhe kërkon zhveshjen e funksionarëve publikë nga ato privilegje që do të bëheshin pengesë ose do të mundësonin shmangien e përgjegjësisë penale.

67. Është ky interes publik që, në raport me interesin tjetër publik që ka të bëjë me zhvillimin e politikave të qeverisjes dhe drejtimit politik të vendit, kërkon përfshirjen e Kuvendit, si organi kushtetues që duhet të verifikojë respektimin dhe zbatimin e atyre garancive procedurale (jo privilegje), me qëllim që të evitohet rreziku për ndërhyrje të një pushteti (organi të tij) mbi tjetrin. Pra, nevoja për të balancuar këto dy interesa publikë që konkurrojnë ngushtë me njëri-tjetrin bën të nevojshëm mekanizmin zhblllokues të autorizimit të organit legjislativ.

68. Po kështu, edhe pse në rastin e deputetit këto garanci janë të tilla që ndalojnë pezullimin e tij, në vlerësimin tonë, edhe në rastin e ministrit, për sa

kohë që masa e pezullimit është e tillë që sjell pasoja në ushtrimin e funksioneve kushtuese të njërit prej pushteteve, është e nevojshme thirrja e Kuvendit, si organi që duhet të vlerësojë dhe verifikojë masën e kërkuar nga organi i akuzës. Prandaj, për të garantuar balancimin ndërmjet interesit kushtetues për ushtrimin efektiv të ndjekjes penale dhe funksionimit të rregullt të pushtetit ekzekutiv, edhe masa kufizuese e pezullimit do të duhet të kushtëzohet me autorizimin paraprak të Kuvendit, si mekanizëm kontrolli dhe ekuilibrimi institucional.

69. Bazuar në këtë analizë, edhe pse kemi mbajtur qasjen se masa e pezullimit nga detyra sipas neni 242, pika 2, të KPP-së, nuk përfshihet në regjimin kushtetues të imunitetit të deputetit/ministrit kjo nuk është e mjaftueshme për të përjashtuar *a priori* domosdoshmërinë e një vlerësimi të kësaj mase, që përbën një garanci për funksionarin publik gjatë ushtrimit të detyrës. Vetë Kushtetuta, në frymën e saj, ndërsa synon respektin e ndërsjellë ndërmjet pushteteve, garanton edhe kontrollin mes tyre, përmes mekanizmave të ndryshëm, që në rastin e ministrit është i lidhur me raportin që ekziston mes pushtetit legjislativ dhe atij ekzekutiv në një republikë parlamentare. Nga ana tjetër, Kushtetuta nuk përmban asnjë ndalim ose kufizim për mundësinë e ushtrimit të kësaj forme kontrolli nga ana e pushtetit ligjvënës, e cila përfshin edhe verifikimin e zbatimit të garancive ligjore të funksionit politik të ministrit. Për rrjedhojë, çdo masë që sjell ndërprerjen/pezullimin, qoftë edhe të përkohshëm, të ushtrimit të funksionit të një ministri, prek drejtpërdrejt raportin e përgjegjshmërisë politike në aspektin procedural ndërmjet pushtetit ekzekutiv dhe atij legjislativ.

70. Në kuptim të sa më sipër, vlerësojmë se balancimi ndërmjet interesit publik për ndjekje penale efektive e ushtrimit të funksionit gjyqësor dhe atij për garantimin e funksionimit efektiv të pushtetit ekzekutiv kërkon detyrimisht ndërmjetësimin e Kuvendit, nëpërmjet autorizimit paraprak të tij, gjë që nuk buron nga zgjerimi i regjimit të imuniteteve përtej vullnetit të kushtetutëbërësit, por rrjedh nga nevoja për të ruajtur ekuilibrin kushtetues ndërmjet pushteteve dhe për të garantuar që ndërhyrja në përbërjen dhe funksionimin e pushtetit ekzekutiv (qeverisë) të mos

realizohet pa pjesëmarrjen e vetë organit që mban përgjegjësinë politike për të.¹

71. Sipas qëndrimit tjetër, çështja konkrete nuk mund të zgjidhet as vetëm përmes interpretimit të izoluar të neni 73, pika 2, të Kushtetutës dhe as nëpërmjet interpretimit të zgjeruar evolutiv të tij, që krijon një normë të re kushtetuese. Ajo kërkon një analizë sistematike të mekanizmave që garantojnë ushtrimin e pushtetit ekzekutiv në arkitekturën tonë kushtetuese (strukturën normative dhe institucionale) nga arbitrariteti i prokurorisë dhe pushtetit gjyqësor, si dhe zgjedhjet e bëra nga kushtetutëbërësi. Arkitektura jonë kushtetuese bazohet, ndër të tjera, në parimet themelore të epërsisë së Kushtetutës dhe shtetit të së drejtës (neni 4), rregullimit me ligj të organizimit dhe funksionimit të organeve kushtetuese (neni 6), ndarjes dhe balancimit të pushteteve ligjvënës, ekzekutiv dhe gjyqësor (neni 7) dhe barazisë para ligjit (neni 18). Këto parime, nga njëra anë, përbëjnë shtyllat mbi të cilat ndërtohen institucionet dhe, nga ana tjetër, shërbejnë për të vlerësuar kushtetutshmërinë e mekanizmave të ndërveprimit dhe kontrollit ndërmjet pushteteve. Në këtë kuadër shtrohet pyetja nëse masa e pezullimit nga ushtrimi i detyrës publike, sipas neni 242 të KPP-së, ndaj një ministri është e tillë që kërkon autorizimin paraprak të Kuvendit, si garanci për të ruajtur ushtrimin e kompetencave të pushtetit ekzekutiv.

72. Neni 73, pika 2, i Kushtetutës parashikon autorizimin paraprak të Kuvendit vetëm për masat e listuara shprehimisht në të: arrestimin, heqjen e lirisë në çdo formë, kontrollin personal dhe kontrollin e banesës. Pezullimi nga detyra qartazi nuk përfshihet në këtë listë. Normat për imunitetin kanë karakter përjashtimor dhe, si të tilla, interpretohen ngushtë (*shih vendimin nr. 81 datë 21.11.2024 të Gjykatës Kushtetuese*). Neni 73 i Kushtetutës përbën një normë të qartë, të vetëzbatueshme dhe të plotë për imunitetin. Mungesa e masës së pezullimit në tekstin e neni 73 përbën zgjedhje të ligjvënësit kushtetues dhe nuk mund të tejkalohet me interpretim. Zgjerimi i imunitetit përmes interpretimit do të përbënte krijim norme të re kushtetuese, në kundërshtim me kompetencat e Gjykatës dhe parimin e epërsisë dhe zbatimit të drejtpërdrejtë të Kushtetutës. Reforma kushtetuese e vitit 2012 synoi

¹ Votuan sipas këtij qëndrimi Kryetarja Fiona Papajorgji dhe gjyqtarët Sonila Bejtja, Sandër Beci dhe Marjana Semini.
Faqe | 3544

pikërisht ngushtimin e imunitetit procedural për deputetët, ministrat dhe gjyqtarët, ndërsa ajo e vitit 2016 e reduktoi edhe më ndjeshëm për gjyqtarët. Ky orientim kushtetues nxjerr në pah vullnetin e qartë të kushtetutëbërësit për të kufizuar rastet kur kërkohet autorizim për marrjen e masave procedurale penale, e jo për t'i zgjeruar ato. Në këtë mënyrë Kushtetuta ka reflektuar zhvendosjen e theksit nga nevoja për mbrojtjen e funksionit drejt garantimit të barazisë përpara ligjit dhe forcimit të përgjegjësisë juridike.

73. Masa e pezullimit sipas nenit 242 të KPP-së nuk cenon lirinë personale dhe nuk prek të drejta themelore në kuptim të nenit 73, pika 2, të Kushtetutës (integritetin personal dhe banesën), ndaj nuk mund të krahasohet me masat e imunitetit të listuara në Kushtetutë. Ajo synon mbrojtjen e integritetit të procesit penal, duke parandaluar rrezikun që ushtrimi i funksionit publik ekzekutiv të pengojë hetimin. Pretendimi se kjo masë cenon ndarjen e pushteteve, pasi ndikon në funksionimin e Këshillit të Ministrave, mbështetet në një premisë jo të saktë, pasi masa drejtohet ndaj individit dhe jo ndaj institucionit. Kompetencat e institucionit mbeten të paprekura dhe mund të ushtrohen sipas mekanizmave kushtetues të zëvendësimit, duke garantuar vijimësinë e funksionimit të pushtetit ekzekutiv. Efektet faktike që një masë procedurale mund të ketë mbi ushtrimin e përkohshëm të funksionit ekzekutiv nuk përbëjnë, në vetvete, cenim të ndarjes së pushteteve, për sa kohë organet e drejtësisë veprojnë brenda kompetencave të tyre kushtetuese dhe ligjore.

74. Qëllimi historik i imunitetit parlamentar ka qenë mbrojtja ndaj ndërhyrjeve arbitrare për motive me karakter politik, veçanërisht në sisteme ku pavarësia e gjyqësorit nuk ishte e garantuar si duhet. Kjo mbrojtje nuk duhet të shkojë përtej asaj që është e nevojshme dhe nuk duhet të përdoret si instrument për të penguar drejtësinë (*shih Përmbledhje e opinioneve dhe raporteve të Komisionit të Venecias për autonominë parlamentare, CDL-PI(2025)014, datë 18.12.2025*). Megjithatë, arkitektura aktuale kushtetuese e sistemit të drejtësisë, pas reformës së vitit 2016, ka ndërtuar një regjim të fuqishëm garancish kundër arbitraritetit dhe procedimit për motive politike. Gjyqtarët dhe prokurorët në detyrë iu nënshtruan rivlerësimit kalimtar për integritetin, profesionalizmin dhe pasurinë sipas Aneksit të Kushtetutës. Kjo e fundit garanton pavarësinë e

gjyqtarëve dhe prokurorëve (neni 145), vetëqeverisjen përmes Këshillit të Lartë Gjyqësor dhe Këshillit të Lartë të Prokurorisë, në përbërje të të cilëve nuk ka asnjë funksionar politik (nenet 147 dhe 149), sistemin e pavarur të emërimit dhe ngritjes në detyrë, si dhe përgjegjësinë disiplinore përmes Inspektorit të Lartë të Drejtësisë, duke ia hequr ministrit të Drejtësisë (nenet 147/d dhe 147/ë), si dhe prokurorinë dhe gjykatën e specializuar për ndjekjen e korrupsionit dhe krimin të organizuar (nenet 135, pikat 2 dhe 4, si dhe 148/dh). Imuniteti procedural i gjyqtarëve është eliminuar, ndërsa ai substancial është kufizuar. Këto masa kanë synuar që të zhveshin pushtetin gjyqësor nga ndikimi i politikës së ditës, si burimi kryesor i “frikës” për procedime penale selektive. Ato përbëjnë garanci strukturore që reduktojnë ndjeshëm rrezikun e ndjekjes penale për motive politike ose arbitrare ndaj funksionarëve të lartë. Për më tepër, çdo masë procedurale i nënshtrohet kontrollit gjyqësor në disa shkallë, deri në Gjykatën e Lartë, ndërsa veprimet në keqbesim të gjyqtarit sjellin përgjegjësi për të (neni 137 i Kushtetutës). Në këto kushte, nuk mund të pranohet se mbrojtja e sferës kushtetuese të pushtetit ekzekutiv kërkon zgjerim interpretativ të imunitetit përtej asaj që parashikon shprehimisht Kushtetuta.

75. Parimi i ndarjes dhe balancimit të pushteteve nuk nënkupton izolim të pushteteve nga njëri-tjetri, por ndërveprim të strukturuar sipas mekanizmave të parashikuara shprehimisht në Kushtetutë. Ushtrimi i kompetencave të ndjekjes penale nga organi i akuzës dhe pushteti gjyqësor, edhe kur prek funksionarë të lartë të pushtetit ekzekutiv, është pjesë e këtij ndërveprimi, për sa kohë respektohen kufijtë kushtetues dhe pezullimi prek individin e jo institucionin, në kuptimin që nuk dikton riorganizim të detyruar të kabinetit qeveritar. Parimi i ndarjes dhe balancimit të pushteteve plotësohet nga ai i *luajalitetit kushtetues*, i cili i shërben një modeli qeverisjeje ku mekanizmat veprojnë në mënyrë efikase për ta bërë Kushtetutën funksionale (*shih vendimet nr. 26, datë 25.5.2021; nr. 41, datë 19.7.2012; nr. 24, datë 9.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*). Në një demokraci parlamentare këto dy parime shërbejnë së bashku për të parandaluar përqendrimin e pushtetit dhe për të garantuar shtetin e së drejtës. Ndërsa parimi i ndarjes dhe balancimit të pushteteve ofron mekanizmat strukturore që u mundësojnë pushteteve të kufizojnë njëri-tjetrin, *luajaliteti*

kushtetues garanton që organet kushtetuese t'i qëndrojnë besnike vetë sistemit dhe që mekanizmat strukturorë të vihen në veprim sipas qëllimit të mirëfilltë të tyre e, për pasojë, vendi të qeveriset sipas parimit të shtetit të së drejtës.

76. Imuniteti kushtetues nuk është përjashtim i përgjithshëm nga juridiksioni penal, por mekanizëm i kufizuar ekuilibruës, i konceptuar për raste të caktuara dhe të përcaktuara qartë. Çdo zgjerim i tij përtej rasteve të parashikuara shprehimisht do të cenonte barazinë para ligjit dhe do të binte ndesh me orientimin e reformave kushtetuese të viteve 2012 dhe 2016.

77. Në përmbledhje të argumenteve të mësipërme, masa e pezullimit nga ushtrimi i detyrës publike, sipas nenit 242 të KPP-së, ndaj një ministri nuk mund të kërkojë autorizim paraprak të Kuvendit dhe nuk përfshihet në garancitë e imunitetit, pasi: a) nuk përfshihet në listën e masave të nenit 73, pika 2, të Kushtetutës; b) normat për imunitetin interpretohen ngushtë dhe nuk lejojnë zgjerim ose krijim të normave të reja nëpërmjet interpretimit; c) arkitektura aktuale kushtetuese ofron garanci të mjaftueshme kundër ndjekjes penale arbitrare për motive politike; ç) efektet faktike për ushtrimin e funksionit nuk synojnë institucionin, por individin që dyshohet se nëse vijon kryerjen e detyrës mund të dëmtojë rëndë hetimin penal dhe nuk përbëjnë, në vetvete, cenim të ndarjes dhe balancimit të pushteteve. Për këto arsye, interpretimi i zgjeruar i mbrojtjes kushtetuese përtej rasteve të parashikuara shprehimisht në nenin 73, pika 2, nuk gjen mbështetje në tekstin, frymën dhe arkitekturën e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë. Në respekt të epërsisë së Kushtetutës dhe të kufijve që ajo vendos për ushtrimin e pushtetit publik, shtimi ose zgjerimi i rasteve kur kërkohet autorizim paraprak i Kuvendit nuk mund të realizohet nëpërmjet interpretimit gjyqësor, por vetëm nëpërmjet një ndërhyrjeje të shprehur në nivel kushtetues.²

78. Për sa më lart, Gjykata vëren se në kushtet kur nuk u formua shumica prej 5 gjyqtarësh, në kuptim të nenit 73, pika 4, të Ligjit Organik të Gjykatës, kërkesa e kërkuesit konsiderohet e rrëzuar.

79. Për sa i përket masës së pezullimit të vendimeve gjyqësore të vendosur me vendimin e

datës 12.12.2025 të Mbledhjes së Gjyqtarëve, Gjykata çmon se në kushtet kur ajo vendosi rrëzimin e kërkesës, kjo masë pezullimi duhet të hiqet. Në përputhje me nenet 45 të Ligjit Organik të Gjykatës dhe 27 të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, pezullimi vazhdon deri në datën e hyrjes në fuqi të vendimit përfundimtar të Gjykatës.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, shkronja “ç” dhe 134, pika 1, shkronja “b”, të Kushtetutës, si dhe neneve 54, 55, 56, 72 dhe 73, pika 4, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.
2. Heqjen e masës së pezullimit të caktuar me vendimin e datës 12.12.2025 të Mbledhjes së Gjyqtarëve.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 6.2.2026.

Shpallur më 3.3.2026.

Kryetare: Fiona Papajorgji

Anëtarë: Marsida Xhaferllari, Sonila Bejtja, Ilir Toska, Genti Ibrahim, Marjana Semini, Asim Vokshi, Sandër Beci.

MENDIM PARALEL

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes që i përket kërkuesit, Kryeministrit të Republikës së Shqipërisë, me objekt zgjidhjen e mosmarrëveshjes së kompetencës së krijuar ndërmjet Kryeministrit dhe Këshillit të Ministrave, nga njëra anë, dhe Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar, nga ana tjetër, për pezullimin e ushtrimit të detyrës së anëtarit të Këshillit të Ministrave, ne, gjyqtarët Marsida

² Votuan sipas këtij qëndrimi gjyqtarët Marsida Xhaferllari, Genti Ibrahim, Asim Vokshi dhe Ilir Toska.
Faqe | 3546

Xhaferllari dhe Asim Vokshi, jemi të qëndrimit se në shtesë të argumenteve të parashtruara në vendim, kërkesa duhej të ishte rrëzuar edhe për një shkak tjetër, atë të mungesës së mosmarrëveshjes së kompetencave. Këtë qëndrim kemi mbajtur edhe më herët (në fazën e shqyrtimit paraprak të pranueshmërisë së saj nga Mbledhja e Gjyqtarëve), duke vlerësuar se për këtë shkak kërkesa ishte haptazi e pabazuar, ndaj duhej të ishte vendosur moskalimi i saj në seancë plenare. Në interpretim të nenit 132, pika 3, të Kushtetutës dhe nenit 41 të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, parashtrojmë, në vijim, argumentet që mbështesin qëndrimin tonë.

2. Një mosmarrëveshje kompetence, që paraqitet për zgjidhje përpara Gjykatës, duhet të ketë natyrë kushtetuese, në kuptimin që subjektet e përfshira në konflikt të jenë të parashikuara nga Kushtetuta dhe që kompetenca e pretenduar të përcaktohet si e tillë po nga dispozitat kushtetuese. Në këtë mënyrë, gjykimi në Gjykatë përqendrohet, pikësepari, në zgjidhjen e mosmarrëveshjeve të kompetencës, për sa u takon funksioneve të nivelit kushtetues, duke gjetur dhe cilësuar të papajtueshëm me Kushtetutën shkaku vendimtar që ka sjellë lindjen e mosmarrëveshjes (shih vendimin nr. 36, datë 1.6.2015, të Gjykatës Kushtetuese). Po kështu, konflikti i kompetencave mund të ekzistojë nëse dy organe/pushtete pretendojnë ushtrimin e së njëjtës kompetencë ose kur asnjëri prej dy organeve/pushteteve nuk merr përsipër ushtrimin e një kompetence (shih vendimet nr. 12, datë 20.5.2008; nr. 20, datë 4.5.2007; nr. 26, datë 4.12.2006, të Gjykatës Kushtetuese).

3. Mbi bazën e kësaj jurisprudence, shumica ka vlerësuar se masa e pezullimit nga detyra, e caktuar ndaj zëvendëskryeminstres nga GJKKO-ja e Shkallës së Parë duket se ka sjellë efekte institucionale në ushtrimin e funksioneve kushtetuese të ministrit dhe në funksionimin e Këshillit të Ministrave. Për këtë arsye, çështja e paraqitur ka rëndësi kushtetuese për kufijtë ndërmjet ushtrimit të funksionit gjyqësor dhe sferës së kompetencave të pushtetit ekzekutiv. Pra, përpara Gjykatës është paraqitur në dukje një mosmarrëveshje kompetencash, konkrete dhe me natyrë kushtetuese, ndërmjet pushtetit ekzekutiv dhe atij gjyqësor, e cila hyn në juridiksionin e saj sipas nenit 131, pika 1, shkronja “ç”, të Kushtetutës (shih paragrafët 29, 31 të vendimit).

4. Nuk pajtohem me këtë qëndrim të shumicës, pasi vlerësojmë se, ndonëse Kryeministri, Këshilli i Ministrave, Prokuroria e Posaçme dhe GJKKO-ja e Shkallës së Parë janë organe kushtetuese, nuk ekziston premisa “ushtrimi i së njëjtës kompetencë prej tyre” ose “ushtrimi i kompetencës nga njëri organ që pengon ushtrimin e kompetencave nga organi tjetër”. Caktimi i masës së pezullimit nga detyra të ministrit në kuadër të procedimit penal është pjesë e kompetencës së ushtrimit të ndjekjes penale dhe të dhënies së drejtësisë që Kushtetuta në nenet 135, 148 dhe 148/dh ia jep Prokurorisë së Posaçme dhe GJKKO-së së Shkallës së Parë. Kjo kompetencë përbën objektin qendror të veprimtarisë së tyre dhe asnjë pushtet tjetër nuk mund të ndërhyjë në të. Nën të njëjtin argument, duhet theksuar se Kushtetuta nuk i njeh as Kryeministrit dhe as Këshillit të Ministrave kompetencën për pezullimin nga detyra të ministrit. Masa penale e sigurimit me natyrë ndaluese e pezullimit nga detyra nuk mund të barazohet me shkarkimin nga detyra të ministrit dhe, për rrjedhojë, nuk mund të pranohet se efektet e saj zvogëlojnë ose ndërhyjnë në kompetencën kushtetuese të Kryeministrit për të propozuar shkarkimin nga detyra të ministrit ose që zvogëlojnë funksionet e Këshillit të Ministrave. Pranimi i të kundërtës nuk pajtohet me frymën e parimit të ndarjes dhe të balancimit të pushteteve, si dhe atë të pavarësisë së pushtetit gjyqësor.

5. Në vlerësimin tonë, kërkesa është haptazi e papranueshme. Nisur nga mënyra e formulimit të objektit dhe përmbajtjes së saj, kërkesa, në thelb, nuk synon zgjidhjen e ndonjë mosmarrëveshjeje kompetencash midis pushtetit ekzekutiv dhe atij gjyqësor (sepse dukshëm nuk ka një të tillë në nivel kushtetues), por anulimin e vendimeve individuale gjyqësore (përfshirë dhe pezullimin e tyre) të dhëna kundër zëvendëskryeminstres dhe ministres, nën pretendimin se nga interpretimi i pikës 3 të nenit 103 të Kushtetutës rrjedh kuptimi se “Anëtar i Këshillit të Ministrave, duke gëzuar imunitetin e deputetit, përfiton nga të gjitha garancitë procedurale që i njeh jo vetëm Kushtetuta këtij të fundit, por edhe legjislacioni procedural penal”. Pra, thelbi i pretendimit të kërkuar është se njëjtë siç deputeti nuk mund të pezullohet nga ushtrimi i mandatit përfaqësues ligjvënës konform paragrafit të dytë të nenit 242 të KPP-së, ashtu edhe ministri, duke u barazuar për nga garancitë me deputetin, nuk mund

të pezullohet nga ushtrimi i mandatit ekzekutiv si ministër, pasi cenohet edhe parimi i ndarjes dhe balancimit midis pushteteve.

6. Lidhur me këtë pretendim, vlerësojmë se, ashtu sikurse Gjykata konstatoi njëzëri, sipas neneve 73 e 103 të Kushtetutës, regjimi i imunitetit të ministrit nuk ka lidhje me ndalimin e vendosjes së masës së sigurimit me karakter ndalues të pezullimit nga detyra ose shërbimi publik, sipas nenit 242 të KPP-së. Këto janë institute të ndryshme që rregullojnë aspekte të ndryshme procedurale penale. Po kështu, jemi pjesë e pohimit njëzëri të Gjykatës se kuptimi i normave kushtetuese nuk mund të rrjedhë nga normat inferiore në hierarki, por e kundërta është e vërtetë. Pra, Kushtetuta nuk kuptohet duke u nisur nga normat e zakonshme ligjore, por këto të fundit duhen lexuar e kuptuar nën dritën e normave kushtetuese. Këto konstatime, të lidhura me arsyen e paraqitjes së kësaj kërkesë nga kërkuesi, përjashtonin krejtësisht mundësinë e ekzistencës së një mosmarrëveshjeje kompetencash midis pushtetit ekzekutiv dhe atij gjyqësor, në rastet kur ndaj një ministri zbatohet masa penale ndaluese e sigurimit e parashikuar nga neni 242 i KPP-së. Duke mos qenë pjesë e imunitetit të tij, ministri nuk gëzon garancitë procedurale të nenit 242 të KPP-së.

7. Neni 242, pika 2, i KPP-së, duke përjashtuar zbatimin e masës së pezullimit nga detyra ndaj personave të zgjedhur sipas ligjit elektoral, në thelb, ka synuar të mbrojë legjitimitetin demokratik të përfaqësuesit të zgjedhur nga populli, si bartës i pushtetit sovran në republikën tonë parlamentare. Nuk është e tepërt të evidentohet se sipas nenit 2 të Kushtetutës, sovraniteti i përket popullit, i cili e ushtron atë edhe nëpërmjet përfaqësuesve të tij, të cilët zgjidhen bazuar në një sistem zgjedhjesh të lira, të barabarta, të përgjithshme e periodike. Për këtë arsye, neni 242, pika 2, i KPP-së, ka përcaktuar shprehimisht ndalimin e pezullimit të të zgjedhurve sipas vullnetit popullor, pasi këta përbëjnë bërthamën nga e cila lind dhe merr legjitimitet demokratik sistemi qeverisës, mbi bazën e udhëzimeve që sovranin miraton në Kushtetutë dhe në ligje. Njëjtë siç nuk mund të kufizohet delegimi i sovranitetit nga populli te përfaqësuesit e tij, përveç kur Kushtetuta parashikon shprehimisht ndryshe (*p.sh., nëse përfaqësuesi është në kushtet e ndalimit për t'u zgjedhur sipas nenit 6/1 të Kushtetutës*), ashtu edhe nuk mund të pezullohet i zgjedhuri nga sovranin që të ushtrojë vullnetin sovran, nëpërmjet masës së

sigurimit me karakter ndalues, pasi përfaqësuesi si individ është ushtruesi i mandatit që i jep populli.

8. Çdo zyrtar tjetër që ushtron detyra që nuk rrjedhin drejtpërdrejt nga zgjedhjet është mbajtës i një pozite që nuk e çon potencialisht vendin në zgjedhje, kur ndaj tij caktohet masa ndaluese e pezullimit nga detyra. Për rrjedhojë, një zyrtar i tillë nuk gëzon garancitë e parashikuara nga neni 242, pika 2, i KPP-së. Zyrtarët, pushteti i të cilëve derivon në mënyrë të tërthortë prej Kuvendit, mund të pezullohen nga detyra nëse organi i ndjekjes penale argumenton me prova dhe gjykata vendos se ata nëpërmjet qëndrimit në detyrë rrezikojnë të dëmtojnë provat ose të kryejnë të njëjtën veprë penale për të cilën akuzohen, ose ndonjë veprë penale më të rëndë. Ministri ushtron funksion ekzekutiv dhe, si i tillë, nuk konsiderohet i zgjedhur drejtpërdrejt nga populli sipas Kodit Zgjedhor, për rrjedhojë nuk gëzon garancitë e nenit 2 të Kushtetutës, nga të cilat rrjedh ndalimi i nenit 242, pika 2, të KPP-së. Rrjedhimisht, ministri si funksionar shtetëror nuk gëzon ndonjë mbrojtje të veçantë në raport me zyrtarët e tjerë që përbëjnë pushtetin ekzekutiv ose zyrtarët e institucioneve të tjera kushtetuese të pavarura, për sa i përket zbatimit ndaj tij të parashikimeve të nenit 242 të KPP-së.

9. Mosmarrëveshja e paraqitur për zgjidhje nga kërkuesi nuk përbën mosmarrëveshje kompetencash edhe për një arsye tjetër. Nëpërmjet vendimeve të gjykatës së posaçme objekt i kësaj kërkesë kushtetuese, Kryeministrit ose Këshillit të Ministrave nuk i është marrë, bllokuar, paralizuar ose vështirësuar institucionalisht ushtrimi i kompetencave të tyre kushtetuese. Kërkuesi i ka të pacenuara kompetencat kushtetuese për zgjidhjen e situatës kur individ i caktuar si ministër është në pamundësi objektive për ushtrimin e detyrës. Këtu duhet mbajtur parasysh se neni 242 i KPP-së nuk bllokoi kompetencat e ministrit si institucion, por ndalon individin e marrë të pandehur që të dëmtojë procesin penal nëpërmjet ushtrimit të funksioneve ekzekutive. Ndaj nuk ka bazë kushtetuese argumenti se bllokohet veprimtaria ekzekutive e Këshillit të Ministrave duke u marrë masa ndaluese nga gjykata penale, ajo e pezullimit nga detyra të individit, që është emëruar të ushtrojë detyrën e zëvendëskryeministrit dhe të ministrit. Pamundësia e individit për të ushtruar detyrën e ministrit është e zgjidhshme kushtetutshmërisht, me anë të ushtrimit të kompetencave kushtetuese nga Kryeministri dhe

rrjedhimisht nuk mund të çojë në paralizimin e pushtetit ekzekutiv. Duhet theksuar se pamundësia e një ministri për të ushtruar detyrën mund të ndodhë për shkaqe të shumta objektive (*p.sh: paafësi fizike për kohë të gjatë, heqja e zotësisë për të vepruar me vendim të gjykatës civile, dënimi penal me burgim nga gjykata penale me vendim përfundimtar të formës së prerë apo pezullimi nga detyra me vendim gjykate nëpërmjet zbatimit të masës së sigurimit me karakter ndalues të parashikuar nga neni 242 i KPP-së*). Kjo nuk do të thotë se shkaktohet mosmarrëveshje kompetencash midis pushteteve, në ato raste kur shkaku lidhet ose rrjedh nga një vendim gjyqësor që në procedurën e marrjes së tij nuk ka cenuar autorizimet që kërkon regjimi kushtetues i imunitetit.

10. Vullneti politiko-juridik për emërimin e një individi në detyrën e zëvendëskryeministrit ose ministrit nuk konfliktohet me vendimet gjyqësore penale që i pamundësojnë individit të emëruar që përkohësisht ose plotësisht të vijojë të ushtrojë detyrën publike. Në këtë rast individual, Prokuroria e Posaçme dhe Gjykata e Posaçme kanë vepruar në përputhje me kompetencën kushtetuese të ushtrimit të ndjekjes penale dhe të dhënies së drejtësisë penale të specializuar për shkak të subjektit (ministër), të përcaktuar në nenet 135, 148 dhe 148/dh të Kushtetutës. Pra, organet e drejtësisë kanë ushtruar kompetencat e tyre, pa marrë ose cenuar kompetencat e asnjë institucioni shtetëror, sepse kompetenca për caktimin e masave ndaluese të sigurimit ndaj zyrtarëve që nuk janë të zgjedhur sipas ligjit elektorale, u përket vetëm gjykatave, kur përmbushen kushtet dhe kriteret për caktimin e këtyre masave të sigurimit. Edhe në këtë prizëm, *prima facie* nuk ka mosmarrëveshje kompetencash midis pushteteve.

11. Në këtë pikë, vëmë në dukje se në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se në kuptim të parimit të pavarësisë së pushtetit gjyqësor, të sanksionuar në nenin 145 të Kushtetutës, gjykatat kanë të drejtën ekskluzive për dhënien e drejtësisë (*shih vendimin nr. 11, datë 2.4.2008, të Gjykatës Kushtetuese*). Sipas nenit 7 të Kushtetutës, sistemi i qeverisjes në Republikën e Shqipërisë bazohet në ndarjen dhe balancimin ndërmjet pushteteve ligjvënëse, ekzekutive dhe gjyqësore. Në zbatim të parimit bazë të shtetit të së drejtës dhe atij të ndarjes dhe balancimit ndërmjet pushteteve, kushtetutëbërësi ka përcaktuar, për secilin nga organet që përfaqësojnë këto pushtete, kompetencat që i

përgjigjen qëllimit të tij. Për sa kohë këto kompetenca janë të përcaktuara nga normat kushtetuese, është e palejueshme që një organ tjetër t'i marrë ose t'i anashkalojë ato me vullnetin e tij. Sipas këtij parimi, asnjë organ, në përbërje ose jo të një prej tre pushteteve, nuk mund të ndërhyjë në trajtimin dhe zgjidhjen e çështjeve që sipas rastit do të përbënin objektin qendror të veprimtarisë së organeve ose institucioneve të tjera kushtetuese (*shih vendimet nr. 41, datë 16.5.2017; nr. 23, datë 24.4.2015; nr. 24, datë 9.6.2011, të Gjykatës Kushtetuese*). Me fjalë të tjera, kompetenca e ushtruar nga prokuroria dhe gjykata në rastin konkret rrjedhin nga kompetenca kushtetuese e ushtrimit të ndjekjes penale dhe dhënies së drejtësisë që u është njohur atyre shprehimisht nga Kushtetuta dhe i përgjigjen qëllimit të pushtetit gjyqësor, ndaj është e palejueshme që një organ tjetër t'i anashkalojë ato me vullnetin e tij, siç duket se synohet të bëhet në rastin konkret.

12. Masa e sigurimit të ndalimit të ushtrimit të detyrës sipas nenit 242 të KPP-së është e përkohshme dhe i drejtohet individit e jo institucionit, ndaj nuk mund të barazohet me shkarkimin e ministrit (*as de facto*) dhe as me pezullimin administrativ, duke mos lindur kështu asnjë mosmarrëveshje kompetencash midis pushteteve. Zbatimi i saj nuk prek në vetvete kompetencat e pushtetit ekzekutiv, ndonëse ndalon përkohësisht individin deri në tre muaj (*neni 267 i KPP-së*) të ushtrojë detyrën e ministrit, me qëllim që të garantohet integriteti i procesit penal. Në ndryshim nga disa funksionarë të tjerë kushtetues (*si p.sh.: funksionarët e sistemit të drejtësisë që mund të pezullohen edhe vetëm për shkak të marrjes së cilësisë të të pandehurit, pa qenë nevoja për marrjen e masës ndaluese sipas nenit 242 të KPP-së*), Kushtetuta vërtet nuk parashikon pezullimin administrativ të ministrit nga detyra, por kjo vjen për shkak se ky funksion është politik dhe në rastin e verifikimit të shkaqeve të pamundësisë së individit për ushtrimin e detyrës së ministrit (cilado qofshin ato), situata mund dhe duhet të zgjidhet me instrumentet politike përmes bashkëveprimit të organeve kushtetuese ose llogaridhënies në Kuvend, sipas neneve 77, 80 dhe 98 të Kushtetutës.

13. Për sa më lart, jemi të mendimit se kërkesa ishte haptazi e pabazuar që në krye të herës dhe rrjedhimisht nuk duhej të ishte kaluar për gjykim nga Gjykata në fazën e shqyrtimit paraprak të saj.

Anëtarë: Asim Vokshi, Marsida Xhaferllari.

VENDIM**Nr. 1274, datë 25.2.2026****PËR NJË NDRYSHIM NË
RREGULLOREN “PËR PËRJASHTIMIN
NË BLOK TË KATEGORIVE TË
MARRËVESHJEVE VERTIKALE DHE
PRAKTIKAVE TË BASHKËRENDUARA”**

Komisioni i Konkurrencës me pjesëmarrjen e:

Z. Denar Biba	kryetar;
Znj. Leida Matja	zëvendëskryetar;
Znj. Rezana Konomi	anëtar;
Z. Durim Kraja	anëtar;
Znj. Fatjola Delija	anëtar,

në mbledhjen e tij të datës 25.2.2026, shqyrtoi
çështjen me:

Objekt: Mbi shfuqizimin e nenit 8 të Rregullores
“Për përjashtimin në bllok të kategorive të
marrëveshjeve vertikale dhe praktikave të
bashkërenduara”, miratuar me vendimin e
Komisionit të Konkurrencës nr. 1249, datë
19.12.2025.

Baza ligjore: Neni 24, shkronja “d”, dhe neni 26
i ligjit nr. 9121, datë 28.7.2003, “Për mbrojtjen e
konkurrencës”.

Komisioni i Konkurrencës, pas shqyrtimit të:

- Relacionit të Sekretarit të Përgjithshëm të
Autoritetit të Konkurrencës;
- VBER (EU) 2022/720;
- Vendimin e Komisioni i Konkurrencës nr.
1249, datë 19.12.2025, rregulloren “Për përjashtimin
në bllok të kategorive të marrëveshjeve vertikale dhe
praktikave të bashkërenduara”;
- Komentet e Komisionit Evropian;
- Projektvendimin e Komisionit të
Konkurrencës “Për një ndryshim në rregulloren ‘Për
përjashtimin në bllok të kategorive të marrëveshjeve
vertikale dhe praktikave të bashkërenduara’”,
miratuar me vendimin e Komisioni i Konkurrencës
nr. 1249, datë 19.12.2025.

VENDOSI:

1. Në rregulloren “Për përjashtimin në bllok të
kategorive të marrëveshjeve vertikale dhe praktikave
të bashkërenduara”, miratuar me vendimin e
Komisionit të Konkurrencës nr. 1249, datë
19.12.2025, neni 8 shfuqizohet.

2. Ngarkohet Sekretari i Përgjithshëm për
zbatimin e këtij vendimi.

Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

KOMISIONI I KONKURRENCËS**Kryetar:** Denar Biba**Zëvendëskryetar:** Leida Matja**Anëtarë:** Rezana Konomi, Durim Kraja, Fatjola
Delija

Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2026

Adresa: Rr. "Nikolla Jorga", Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 320 lekë

